

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

BİLDİRİ ÖZET KİTABI

7-9 EKİM 2026 Beks Premium Resort & Spa Hotel, Kuşadası / AYDIN

🌐 www.hemsirelikegitimi9.com | ✉ hemsireliktegitim9kongre@gmail.com

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

ONURSAL BAŞKANLAR

Prof. Dr. Hüseyin BOTANLIOĞLU

İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Rektörü

Prof. Dr. Gülsün TAŞOCAK*

Prof. Dr. Hülya KAYA*

*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi
Emekli Öğretim Üyesi

KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Sevim ULUPINAR

KONGRE SEKRETERLERİ

Dr. Öğr. Üyesi Nil KÜÇÜK YÜCEYURT

Dr. Öğr. Üyesi Yağmur ŞEN

KONGRE DÜZENLEME KURULU*

Prof. Dr. Sevim ULUPINAR

Prof. Dr. Emine ŞENYUVA

Doç. Dr. Gönül BODUR

Dr. Öğr. Üyesi Nil KÜÇÜK YÜCEYURT

Dr. Öğr. Üyesi Yağmur ŞEN

Araş. Gör. Uzm. Pırıl PANAYIR BOHUR

* İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi,
Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı Öğretim Elemanları

7-9 EKİM 2026 Beks Premium Resort & Spa Hotel, Kuşadası / AYDIN

www.hemsirelikegitimi9.com | hemsireliktegitim9kongre@gmail.com

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

BİLİMSEL KURUL*

Prof.Dr. Serap BALCI, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof.Dr. Hülya BİLGİN, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof.Dr. Funda BÜYÜKYILMAZ, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof.Dr. Gülbeyaz CAN, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof. Dr. Yıldız DENAT, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Sergül DUYGULU, Hacettepe Üniversitesi
Prof.Dr. Melek Nihal ESİN, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof. Dr. Şeyda Seren İNTEPELER, Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Ükke KARABACAK, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Prof. Dr. Emine KOL, Akdeniz Üniversitesi
Prof. Dr. Fatma ORGUN, Ege Üniversitesi
Prof.Dr. Ümran OSKAY, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof.Dr. Betül SÖNMEZ, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Doç.Dr. Nuray AKYÜZ, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Doç. Dr. Figen ÇALIŞKAN, Trakya Üniversitesi
Doç. Dr. Burçin IŞIK, Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
Doç. Dr. Gülten OKUROĞLU, Marmara Üniversitesi
Doç. Dr. Nilay ÖZKÜTÜK, Ege Üniversitesi
Doç. Dr. Hale SEZER, İzmir Bakırçay Üniversitesi
Doç. Dr. Sevim ŞEN OLGAY, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Aliye ÇAYIR, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Gülsüm ÇONOĞLU, Çankırı Karatekin Üniversitesi

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Dr. Öğr. Üyesi Dilek ERDEN, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Özgül EYCAN, İstanbul Arel Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Olga İNCESU, Tarsus Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Selma KARAKAPLAN, İstanbul Medipol Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Ebru KIRANER, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Hacer ÖZEL, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Tuba ÖTÜN, İstanbul Aydın Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Esra SEZER, Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Eylem TOĞLUK, İstanbul Üniversitesi

Öğr. Gör. Dr. Nazik YALNIZ, Akdeniz Üniversitesi

** İsimler, unvana ve soyadına göre alfabetik olarak sıralanmıştır*

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

BİLİMSEL PROGRAM

7 Ekim 2026 1.GÜN

8 Ekim 2026 2.GÜN

9 Ekim 2026 3.GÜN

Ana Salon

Kurs

13:00 - 14:00 KAYIT

14:00 - 14:30 Açılış Konuşmaları

14:30 - 15:00 Açılış Konferansı : İnsan, Teknoloji, Bakım Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği : Felsefi Bir Bakış

— Oturum Başkanı: Prof. Dr. Melek Nihal ESİN

— İnsan, Teknoloji, Bakım Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği
Prof Dr. Emine KOL

15:00 - 15:15 Kahve Arası

15:15 - 15:35 Konferans - 1 : Uluslararası Bakış Açısıyla İnsan, Teknoloji, Bakım Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

— Oturum Başkanı: Doç. Dr. Gönül BODUR

— Prof. Dr. Kristina Mikkonen

15:45 - 17:15 Sözel Bildiri Oturumları

Embedded Content

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

BİLİMSEL PROGRAM

Ana Salon

09:00 - 10:00 Sözel Bildiri Oturumları

10:15 - 11:00 Konferans 2

- Oturum Başkanı: Prof. Dr. Funda BÜYÜKYILMAZ
- Sürdürülebilirlik Bakış Açısıyla Hemşirelik Eğitiminin Geleceği
Prof. Dr. Ükke KARABACAK

11:00 - 11:30 | Çay/Kahve Arası

11:30 - 12:45 Panel 1: Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm ve Yapay Zekâ: Neredeyiz, Nereye Gidiyoruz?

- Oturum Başkanları: Prof. Dr. Şeyda SEREN İNTEPELER, Prof. Dr. Emine ŞENYUVA
- Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm: Dijital Teknolojilerden Yapay Zekâya
Doç. Dr. Pelin KARAÇAY
- Hemşirelik Eğitiminde Dijital Yetkinlikler
Carolyn Donohoe - CEO of the Nursing and Midwifery Board of Ireland (NMBI)
- Yapay Zekâ Kullanımında Etik, Güvenlik ve Akademik Dürüstlük
Doç. Dr. Gönül BODUR

12:45 - 13:30 | Öğle Yemeği

13:30 - 14:45 Panel 2: Hemşirelik Eğitiminde Yeterlikler

- Oturum Başkanları: Prof. Dr. Fatma ORGUN, Doç. Dr. Burçin IŞIK
- Nasıl Kazandırılmalı ?
Prof. Dr. Emine ŞENYUVA
- Nasıl Değerlendirilmeli ?
Öğr. Gör. Dr. Nazik YALNIZ
- Uluslararası Bir Perspektiften Hemşirelik Eğitiminde Yeterlilikler
Prof. Dr. Marco Tomietto

14:45 - 15:15 | Çay/Kahve Arası

15:15 - 16:30 Panel 3: Uzman Hemşireliğe Giden Yol

- Oturum Başkanları: Prof. Dr. Emine KOL, Doç. Dr. Sevim ŞEN OLGAY
- Hemşirelikte Lisansüstü Eğitim Programları
Doç. Dr. Burçin IŞIK
- Hemşirelikte Sertifika Programları
Dr. Öğretim Üyesi Hacer ÖZEL
- Hemşirelikte Uzmanlaşmanın Güvencesi: Politikalar, Engeller ve Fırsatlar
Prof. Dr. Şeyda SEREN İNTEPELER

16:45 - 17:45 Sözel Bildiri Oturumları

7-9 EKİM 2026 Beks Premium Resort & Spa Hotel, Kuşadası / AYDIN

www.hemsirelikegitimi9.com | hemsirelikteegitim9kongre@gmail.com

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

BİLİMSEL PROGRAM

7 Ekim 2026 1.GÜN

8 Ekim 2026 2.GÜN

9 Ekim 2026 3.GÜN

Ana Salon

09:00 - 10:00 Sözel Bildiri Oturumları

10:15 - 11:15 Forum: Hemşirelik Eğitiminden Mesleğe Geçiş: Beklentiler ve Gerçekler

— Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ükke KARABACAK, Doç. Dr. Nilay ÖZKÜTÜK

— Nasıl Bir Hemşire Yetiştirmek Hedefleniyor ?
Doç. Dr. Nilay ÖZKÜTÜK

— Yeni Mezun Hemşireden Neler Bekleniyor ?
Dr. Öğretim Üyesi Selma KARAKAPLAN

— Yeni Mezun Hemşire Neler Bekliyor ?
Yasemin Nur BARUTÇU

11:15 - 11:45 Kapanış

13:00 - 17:00 EFES ve ŞİRİNCE TURU

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

7 Ekim 2026 Çarşamba 15.45 - 17.15 Oturma Başkanları Doç. Dr. Figen ÇALIŞKAN Dr. Öğr. Üyesi Özgül EYCAN				
	Bildiri NO	Kongre Konusu	Yazar/Yazarlar	Bildiri
1.	1001	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Zeliha Demir KAYMAK Mehmet UYSAL Zekiye TURAN Nazlı Ünlü BİDİK Semiha ÜNKAZAN	Aile Planlaması Danışmanlığı Eğitiminde Sanal Simülasyonların Kullanımı
2.	1032	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Serkan AKKUŞ Gönül BODUR Nida AKKUŞ Gözde KARAASLAN Seda ÖZTÜRK	Ameliyathane Hemşirelerinde Tıbbi Yapay Zekâya Hazır Bulunusluk: Dijital Okuryazarlık ve Yapay Zekâya Yönelik Tutum Rolü
3.	1003	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Elif BABACAN Emine ŞENYUVA	Obez Bireylere Yönelik Mobil Tabanlı Hasta Eğitiminin Bilgi Düzeylerine ve Sağlık Davranışlarına Etkisi
4.	1029	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Hacer ÖZEL	Hemşirelik Eğitiminde Klinik Akıl Yürütme, Klinik Karar Verme ve Klinik Yargı Becerilerinin Gelişiminde Aktif Öğrenmenin Rolü: Derleme
5.	1006	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Ahmet KOLİP	Hemşirelerde Düşme Yönetimi ve Düşme Eğitimi Becerilerinin Simülasyon Temelli Değerlendirilmesi
6.	1023	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Senem KUŞELİ DOST Hülya KAYA	Planlı Perkütan Koroner Girişim Uygulanan Hastalara Verilen Eğitimin Öz Yeterlilik ve Sekonder Koruma Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
7.	1004	Hemşire Öğretim Üyesi Yetiştirmek	Hilal Yıldız ÇELİK Sevim Şen OLGAY Esra SEZER Esra UĞUR Ükke KARABACAK	Kültürel Açından Duyarlı Hemşire Eğitimcisi Olmak: Hemşire Akademisyenlerin Kültürel ve Dilsel Çeşitliliğe Sahip Öğrencilerle Deneyimleri
8.	1014	21. Yüzyılda Değerler ve Hemşirelik Eğitiminin Dönüşümü	Emine ŞENYUVA Pırl PANAYIR BOHUR Nazik YALNIZ Saadet MERİÇ	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Tutumları İle Mesleki Değerleri Arasındaki İlişkiyi Anlamak: Karma Yöntem Araştırması

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

9.	1040	Yeterlik Temelli Hemşirelik Eğitimi	NİL KÜÇÜK YÜCEYURT Yağmur ŞEN Gönül BODUR Emine ŞENYUVA	Türkiye’de Hemşirelik Eğitimi Afetlere Ne Kadar Hazırlıyor? Müfredat ve Öğrenci-Öğretim Elemanlarının Görüşlerinin Birlikte Değerlendirilmesi
10.	1044	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Bahar DÖNER Emine ŞENYUVA	5 E Modeliyle Yürütülen Şiddetsiz İletişim Eğitim Programının Hemşirelik Öğrencilerinin Empati ve Sorun Çözme Becerilerine Etkisi
11	1005	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Esra SEZER Sevim Şen OLGAY	Takım Bazlı Öğrenmenin Hemşirelik Öğrencilerinin Öz-Yönelimli Öğrenme ve Algılanan Öğrenmesine Etkisi: Aracılık Analizli Bir Ön Test-Son Test Çalışması

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

8 Ekim 2026 Perşembe 09:00 - 10:00				
Oturma Başkanları Dr. Öğr. Üyesi Aliye ÇAYIR Dr. Öğr. Üyesi Esra SEZER				
	Bildiri NO	Kongre Konusu	Yazar/Yazarlar	Bildiri
1.	1002	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Zeliha Demir KAYMAK Zekiye TURAN Semiha ÜNKAZAN Nazlı Ünlü BİDİK Mehmet UYSAL	Aile Planlaması Danışmanlığına Yönelik Klinik Senaryo Örnekleri
2.	1021	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Pınar BEŞTAŞ Güneş ÇEVİK AKKUŞ	Yapay Zekâ Destekli ve Oyunlaştırılmış EKG Analizi Öğretim Tasarımının Pilot Uygulaması
3.	1022	Hemşirelikte Mezuniyet Sonrası Eğitim	Güneş Çevik AKKUŞ Sevim ULUPINAR	Doktora Eğitimi Almış Hemşirelerin Klinik Deneyimleri: Nitel Bir Araştırma
4.	1008	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Aşkın SELVİ Hülya KAYA	Hemşirelere Yönelik Sanal Gerçeklik El Hijyeni Simülasyonu: Bilgi Düzeyi, El Yıkama Davranışı ve El Hijyeni Uyumu Üzerindeki Etkisi – Randomize Kontrollü Bir Çalışma
5.	1009	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Dilek ERDEN	Gagné Öğrenme Modeline Dayalı Meme Kanseri Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinde Bilgi, Öğrenmeye Yönelik Tutum ve Eleştirel Düşünme Becerilerine Etkisi
6.	1038	Yeterlik Temelli Hemşirelik Eğitimi	Emine ŞENYUVA Nazik YALNIZ	Yapay Zekâ Çağında Hemşirelik Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirmeyi Yeniden Tasarlamak: İnsan Merkezli ve Yeterliğe Dayalı Bir Yaklaşım
7.	1024	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Lizge DAĞ Sevim ULUPINAR	Teach-Back Yöntemiyle Verilen Basıncı Yaralanması Yönetimi Eğitiminin Hemşirenin Bilgi ve Bakım Uygulamalarına Yansıması: Bir Olgu Sunumu
8.	1019	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Özge GÖL Güneş ÇEVİK AKKUŞ	Temel Yaşam Desteği Eğitiminde Mobil Karar Destek Sisteminin Meslek Yüksekokulu Öğrencileri Üzerindeki Etkinliği

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

8 Ekim 2026 Perşembe 16:45 - 17:45 Oturma Başkanları Doç.Dr. Sevim ŞEN OLGAY Dr. Öğr. Üyesi Tuba ÖTÜN				
	Bildiri NO	İlişkili Kongre Teması	Yazar/Yazarlar	Bildiri
1.	1013	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Fatma Gül KAYA Rüveyda AYDIN	Hemşirelik Eğitiminde Yapay Zekâ Okuryazarlığı: Eğitimsel Fırsatlar ve Etik Sorumluluklar
2.	1035	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Figen ÇALIŞKAN Azra Yağmur PARTİ Okan KARAKAYA	Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Görüşleri ile Gelecek Kaygıları Arasındaki İlişki
3.	1018	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Aliye ÇAYIR Figen ÇALIŞKAN	Rehber Hemşirelerin Klinik Öğretimde Kullanılan Öğrenme Yöntemlerine Yönelik Görüşleri; Nitel Bir Çalışma
4.	1037	Yeterlik Temelli Hemşirelik Eğitimi	Emine ŞENYUVA Sevim AKGÖZ ÇOLAK Nazik YALNIZ	Yeterliğe Dayalı Hemşirelik Eğitiminde Güncel Eğilimler: Bir Bibliyometrik Haritalama Analizi (2020–2025)
5.	1011	21. Yüzyılda Değerler ve Hemşirelik Eğitiminin Dönüşümü	Sevim ULUPINAR Özgül EYCAN Aşkın SELVİ Hülya KAYA	Hemşire Öğretim Üyelerinin Bakış Açısıyla Mesleki Değerlerin Kazandırılması: Niteliksel Bir Araştırma
6.	1017	Hemşirelik Eğitiminde Akreditasyonun Geleceği	Yasemin Nur BARUTÇU Emine ŞENYUVA	Hemşirelik Öğrencilerinde Akreditasyon Algısı İle Akademik Yaşam Doymu Arasındaki İlişkide Akademik Aidiyetin Aracı Rolü
7	1031	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Ayşegül SAVCI Kevser KARACABAY Hazal ÖZCAN	Senaryo Temelli Eğitsel Podcastlerin Hemşirelik Öğrencilerinin Yara Değerlendirme Yeterliliğine Etkisi
8	1026	Hemşire Öğretim Üyesi Yetiştirmek	Özgül EYCAN Sevim ULUPINAR	Hemşirelik Bölümünde Çalışan Araştırma Görevlilerinin Eğitim Becerilerini Etkileyen Faktörler
9	1034	21. Yüzyılda Değerler ve Hemşirelik Eğitiminin Dönüşümü	Hazal ÖZCAN Sevim ULUPINAR	Hemşirelik Öğrencilerinde Etik Eğitiminin Bibliyometrik Analizi: Küresel Eğilimler ve Yükselen Temalar
10	1012	Hemşire Öğretim Üyesi Yetiştirmek	Melisa ŞAR AKSAK Emine ŞENYUVA	Hemşire Öğretim Elemanlarının Eğitim Felsefesi İnançları İle Öğretme - Öğrenme Anlayışları Arasındaki İlişki: Çok Kurumlu Kesitsel Bir Çalışma
11	1025	21. Yüzyılda Değerler ve Hemşirelik Eğitiminin Dönüşümü	Hasan Fehmi DİRİK Şeyda SEREN İNTEPELER Havva ARSLAN YÜRÜMEZOĞLU	Hemşirelik Öğrencilerinde İzleyen Tarzları Değişiyor Mu?
12	1041	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Nil KÜÇÜK YÜCEYURT Yasemin ÖZHANLI	Klinik Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinde Akran Desteği ile Klinik Öğretimde Yaşanan Etik Sorunlar Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

7-9 EKİM 2026 Beks Premium Resort & Spa Hotel, Kuşadası / AYDIN

www.hemsirelikegitimi9.com | hemsireliktegitim9kongre@gmail.com

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

13	1007	Hemşirelikte Mezuniyet Sonrası Eğitim	Serap ÜNAL Gönül BODUR Pırıl PANAYIR BOHUR Çisem KÜPÇÜ Ayşenur AYDEMİR UĞUR Saadet MERİÇ	Hemşireler İçin Sürekli Eğitim: Klinik Uygulama Becerileri, Mesleki Yeterlilik ve Mesleki Gelişim Üzerindeki Etkileri: Sistematik Derleme
----	------	---------------------------------------	---	---

9 Ekim 2026 Cuma 9:00 - 10:00				
Oturum Başkanları Öğr. Gör. Nazik YALNIZ Dr. Öğr. Üyesi Aşkın SELVİ				
Bildiri NO	İlişkili Kongre Teması	Yazar/Yazarlar	Bildiri	
1.	1039	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Emine ŞENYUVA Gönül BODUR Yağmur ŞEN Nil KÜÇÜK YÜCEYURT Pırıl PANAYIR BOHUR Sevim ULUPINAR	Öz. Akran ve Eğitici Değerlendirmesinin Hemşirelik Öğrencilerinin Hasta Eğitimi Uygulamalarına Etkisi: Karma Araştırma Tasarımı
2.	1043	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Sevim ULUPINAR Pırıl PANAYIR BOHUR Çisem KÜPÇÜ TUNCER Serap ÜNAL Saadet MERİÇ Ayşenur UĞUR AYDEMİR	Yaratıcılığı Öğretmekten Yaratıcılığı Yaşamaya: Hemşirelik Doktora Eğitiminde Yaratıcılığı Geliştiren Bir Eylem Araştırması
3.	1036	Hemşirelik Eğitiminde Dijital Dönüşüm	Figen ÇALIŞKAN Selda Öztürk KAYGAN	Hemşirelik Öğrencilerinde Nomofobi, Siber Aylaklık ve Başarı Hedefi Yönelimleri: Kesitsel Bir Çalışma
4.	1028	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Tuba ÖTÜN	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlardan Kaçış Odası
5.	1020	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Dilara BAKIN Fulya GÜNDEŞ GÜRBÜZ	Doğumdan Sonraki İlk Altı Ayda Annelerin Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Emzirme Mitlerine Olan İnanç Üzerindeki Etkisi
7.	1010	Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Merve ARICI Figen ÇALIŞKAN	Hemşirelik Öğrencilerinin Akademik Dayanıklılıkları İle Bilişüstü Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki
8.	1016	Hemşirelikte Klinik Rehberlik ve Mentörlük	Rüveyda AYDIN Fatma Gül KAYA	Klinik Eğitimde Rehber Hemşirenin Rolü: Güncel Kanıtlar ve Gelecek Perspektifi
9.	1030	Hemşirelikte Klinik Öğretim	Hacer ÖZEL	Hemşirelik Eğitiminde Sesli Düşünme Yöntemi: Bir Derleme

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1001

Aile Planlaması Danışmanlığı Eğitiminde Sanal Simülasyonların Kullanımı

The Use of Virtual Simulations in Family Planning Counseling Training

Zeliha Demir Kaymak¹, Mehmet Uysal¹, Zekiye Turan¹, Nazlı Ünlü Bıdık¹, Semiha Ünkazan¹

¹Sakarya Üniversitesi

Özet

Aile planlaması hem bireysel hem de toplumsal düzeyde önemli görülen bir konudur. Bireysel düzeyde; istenmeyen gebeliği önleme, istenilen sayıda çocuk sahibi olma, anne ve çocuk sağlığını koruma gibi işlevlere sahiptir. Toplumsal düzeyde ise, nüfus artışının kontrol altına alınması, kadınların ekonomik ve sosyal konumunun güçlendirilmesi, çocukların sağlıklı ve mutlu bir şekilde yetiştirilmesine katkıda bulunur. Bu nedenle aile planlaması, bireysel ve toplumsal refah için önemli bir araçtır ve aile planlaması konusunda toplumda farkındalığın artırılarak ve herkesin aile planlaması yöntemlerine erişiminin sağlanması önemlidir. Türkiye’de aile planlaması hizmetleri, Sağlık Bakanlığı tarafından ücretsiz olarak sunulmaktadır. Doktorlar ve aile sağlığı merkezinde veya en yakın sağlık kuruluşunda görev yapan ebe ve hemşirelerden aile planlaması konusunda danışmanlık hizmeti alınabilir.

Bu çalışmada; gelecekte bireysel ve toplumsal düzeyde aile planlaması danışmanlığı hizmeti vermesi beklenen hemşire adaylarının lisans eğitimlerinde, kısıtlı zamanda verilen aile planlaması danışmanlığı teorik eğitimine, sanal simülasyon desteği verilerek daha etkili bir eğitim verilmesi amacıyla yürütülen TÜBİTAK 1001 projesi kapsamında yapılan çalışmalar tanıtılacaktır. Bu proje kapsamında hemşirelik öğrencilerinin aile planlaması danışmanlığı eğitiminde kullanılmak üzere senaryolar tasarlanmış, bu senaryolara uygun etkileşimli öğretim materyali olarak simülasyonlar geliştirilmiş ve uzmanlar/öğrenciler tarafından kullanılıp değerlendirilmeleri yapılmıştır.

Bu projede klinik uygulamalara dayalı vaka örneklerine dayalı, farklı tür ve zorlukta vaka senaryoları tasarlanmış, kullanıcı tercihlerine göre otomatik dönüt veren etkileşimli sanal simülasyonlar hazırlanmıştır. Bu sayede öğrencilere, hazırlanan farklı vaka simülasyonlarını deneyimleme imkânı sağlamakta ve öğrencilere istediği sayıda deneme ve tekrar fırsatı sunulmaktadır. Bu projede tasarıma dayalı araştırma yaklaşımı benimsenmiştir. Tasarıma dayalı yaklaşım ve genel öğretim sistemleri tasarım aşamalarından faydalanarak temelde üç aşamadan oluşmaktadır. Bu aşamalar “Analiz” (1), “Tasarım ve Geliştirme” (2) ve “Uygulama ve Değerlendirme” (3) olarak isimlendirilmiştir. Analiz aşamasında iki çalışma yapılmıştır. İlk çalışmada hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin aile planlaması danışmanlık eğitimine yönelik

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

görüşleri incelenmiştir. İkinci çalışmada hemşire ve ebelerle bir çalışma yapılmış ve aile planlaması danışmanlığına ve eğitime yönelik görüşleri incelenmiştir. Tasarım ve geliştirme aşamasında aile planlaması danışmanlığı ve yöntemlerine yönelik 10 farklı senaryo hazırlanmış ve bu senaryolara uygun simülasyonlar geliştirilmiştir. Son aşamada da uzmanların ve öğrencilerin kullanımına sunulmuş ve farklı açılardan değerlendirilmesi yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Aile planlaması, aile planlaması danışmanlığı, klinik senaryo, sanal simülasyonlar, hemşirelik eğitimi

Abstract

Family planning is considered an important issue at both individual and societal levels. At the individual level, it serves functions such as preventing unwanted pregnancies, having the desired number of children, and protecting maternal and child health. At the societal level, it contributes to controlling population growth, strengthening the economic and social status of women, and raising children in a healthy and happy environment. Therefore, family planning is an important tool for individual and societal well-being, and it is crucial to increase awareness in society about family planning and ensure that everyone has access to family planning methods. In Türkiye, family planning services are provided free of charge by the Ministry of Health. Counseling services on family planning can be obtained from doctors and midwives and nurses working at family health centers or the nearest health institution. This study will present the work carried out within the scope of a TÜBİTAK 1001 project aimed at providing more effective training in family planning counseling to prospective nurses, who are expected to provide family planning counseling services at individual and societal levels in the future, by supplementing the limited theoretical training given in their undergraduate education with virtual simulation support. Within the scope of this project, scenarios were designed for use in family planning counseling training for nursing students, simulations were developed as interactive teaching materials suitable for these scenarios, and their use and evaluation were carried out by experts/students.

In this project, case scenarios of different types and difficulty levels were designed based on case examples from clinical applications, and interactive virtual simulations that provide automatic feedback according to user preferences were prepared. This allows students to experience different case simulations and offers them the opportunity to try and repeat them as many times as they wish. A design-based research approach was adopted in this project. Utilizing design-based approaches and general instructional systems design phases, it essentially consists of three phases. These phases are named “Analysis” (1), “Design and Development” (2), and “Implementation and Evaluation” (3). Two studies were conducted in the analysis phase.

Keywords: Family planning, family planning counseling, clinical scenario, virtual simulations, nursing education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1002

Aile Planlaması Danışmanlığına Yönelik Klinik Senaryo Örnekleri

Clinical Scenarios for Family Planning Counseling

Zeliha Demir Kaymak¹, Zekiye Turan¹, Semiha Ünkazan¹, Nazlı Ünlü Bıdık¹, Mehmet Uysal¹

¹Sakarya Üniversitesi

Özet

Bu çalışma kapsamında aile planlaması danışmanlığında farklı yöntemlere yönelik vaka örneklerine dayalı klinik senaryolar hazırlanmıştır. Öncelikle yapılan alan yazın incelemesi sonucunda aile planlaması danışmanlık eğitimi kapsamında ele alınacak konu başlıkları belirlenmiştir. Bu amaçla belirlenen Aile planlaması danışmanlığı klinik senaryo başlıkları aşağıda listelenmiştir.

1. Oral Hormonal Yöntem Danışmanlığı
2. Enjektabl Hormonal Yöntem Danışmanlığı
3. Bariyer Yöntem Danışmanlığı
4. RİA Danışmanlığı
5. İmplant Danışmanlığı
6. Acil Kontrasepsiyon Danışmanlığı
7. Lam Danışmanlığı
8. Cerrahi Sterilizasyon Danışmanlığı
9. Transdermal Bant Danışmanlığı
10. İnfertilite farkındalığı Danışmanlığı

Senaryoların yazımına başlamadan önce öğretim tasarımı konusunda uzman iki akademisyen tarafından simülasyon tasarımı da uygun olacak şekilde standartlar belirlenmiş ve senaryolar bu standartlara göre yazılmıştır. 17 hemşire ve ebe ile yüzyüze görüşmeler yapılmış ve bu görüşmelerde katılımcıların onamı alındıktan sonra ses kaydı alınmıştır. Yapılan görüşmeler doğrultusunda elde edilen verilerden yola çıkarak aile planlaması danışmanlık eğitiminde kullanılmak üzere farklı danışan profilleri ve uygun yöntemler belirlenmiştir. Her bir senaryo için öğrenme hedefleri, karakterler, ortam, materyaller ve kritik olaylar belirlenmiştir.

Senaryoların hazırlığı tamamlandıktan sonra araştırma ekibi tarafından senaryoların değerlendirilmesine yönelik bir uzman görüş formu hazırlanmıştır. Bu uzman görüş formunda senaryolar aşağıdaki kriterlere göre değerlendirilmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

1. Öğrenme hedeflerine uygunluk
2. Senaryonun yazımı
3. Karakterlerin tasarımı
4. Hikaye kurgusu / akışı
5. Diyalogların tasarımı
6. Sahne geçişleri
7. Bilgilerin doğruluğu
8. Karar noktalarının açıklığı
9. Senaryo uzunluğu ve süresi
10. Senaryo akışı ve tutarlılık

Her bir kriter için amaca yönelik “UYGUN DEĞİL ise “1” amaca uygun ama GELİŞTİRİLMELİ ise “2”; amacı temsil ediyor UYGUN ise “3” seçeneklerine göre değerlendirilmiştir. Ayrıca uzmanlar bu forma görüş ve önerilerini ayrıca yazabilmektedir. Uzman değerlendirme formu hazırlandıktan sonra hem alan hem de senaryo yazımı konusunda uzman 10 uzmana senaryolar ve değerlendirme formları gönderilmiştir. 6 uzmandan dönüş yapılmıştır. Uzmanlardan alınan görüşler ve yapılan düzenlemelerle birlikte senaryolara son hali verilmiştir.

Anahtar kelimeler: Aile planlaması, aile planlaması danışmanlığı, klinik senaryo, hemşirelik eğitimi

Abstract

In this study, clinical scenarios based on case examples for different methods in family planning counseling were prepared. First, as a result of the literature review, the topics to be covered in family planning counseling training were determined. The clinical scenario topics determined for this purpose are listed below:

1. Oral Hormonal Method Counseling
2. Injectable Hormonal Method Counseling
3. Barrier Method Counseling
4. IUD Counseling
5. Implant Counseling
6. Emergency Contraception Counseling
7. Lactational Amenorrhea Method Counseling
8. Surgical Sterilization Counseling
9. Transdermal Patch Counseling
10. Infertility Awareness Counseling

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Before starting to write the scenarios, standards suitable for simulation design were determined by two academics, experts in instructional design, and the scenarios were written according to these standards. Face-to-face interviews were conducted with 17 nurses and midwives, and these interviews were audio-recorded following the participants' consent. Based on the data obtained from these interviews, various client profiles and appropriate methods were identified for use in family planning counseling training. Learning objectives, characters, setting, materials, and critical events were determined for each scenario.

After the scripts were prepared, an expert opinion form was created by the research team to evaluate them. In this expert opinion form, the scripts were evaluated according to the following criteria:

1. Suitability to learning objectives
2. Script writing
3. Character design
4. Story structure/flow
5. Dialogue design
6. Scene transitions
7. Accuracy of information
8. Clarity of decision points
9. Script length and duration
10. Script flow and consistency

For each criterion, the script was evaluated according to the following options: “1” if “NOT SUITABLE”, “2” if “SUITABLE” but “NEEDS IMPROVEMENT”, and “3” if “SUITABLE” that represents the objective. Experts could also write their opinions and suggestions on this form. After the expert evaluation form was prepared, it was sent to experts in both the field and scriptwriting. After the expert evaluation form was prepared, the scenarios and evaluation forms were sent to 10 experts specializing in both the subject matter and scenario writing. Responses were received from 6 experts. The scripts were finalized with the opinions received from the experts and the adjustments made.

Keywords: Family planning, family planning counseling, clinical scenario, nursing education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1003

Obez Bireylere Yönelik Mobil Tabanlı Hasta Eğitiminin Bilgi Düzeylerine ve Sağlık Davranışlarına Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

The Effect of Mobile-Based Patient Education for Individuals With Obesity on Knowledge Levels And Health Behaviors: A Randomized Controlled Study

Elif Babacan¹, Emine Şenyuva¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa

Amaç: Araştırmanın amacı, mobil tabanlı obezite eğitiminin obez bireylerin obeziteye ilişkin bilgi düzeyleri ve sağlık davranışları üzerindeki etkisini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, randomize kontrollü deneysel tasarımıdır. Araştırmanın girişim ve kontrol grupları toplam 60 kişiden oluşmaktadır. Araştırma kapsamında; obez bireylere özgü mobil hasta eğitimi içeriği hazırlanarak, uygulamanın tasarımı yapılmış, sonrasında obez bireylerin obezite hakkında bilgi düzeyinin ve sağlık davranışlarının değerlendirilmesi, 1. ve 3. ay izlemeleri yapılmıştır. Çalışmada mobil ve yüz yüze eğitim alan katılımcıların bilgi düzeyleri ve sağlık davranışları karşılaştırılarak mobil uygulamanın değerlendirilmesi yapılmıştır. Obez bireylere yönelik mobil tabanlı hasta eğitim yazılımı “ADDİE” yöntemi doğrultusunda yapılmıştır.

Bulgular: Girişim ve kontrol grupları arasında yaş, cinsiyet, çalışma durumu, birlikte yaşanan kişi/kişiler, düzenli ilaç kullanımı ve obezite dışında kronik hastalık varlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Eğitim öncesi ve eğitimden üç ay sonraki ölçümlerde girişim grubunun obezite bilgi testi puan ortalamalarının kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalarda, eğitim öncesi ve eğitimden üç ay sonraki ölçümlerde SYBDÖ’nün alt boyutlarda ve toplam puanda kontrol grubunun puan ortalamalarının girişim grubuna göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalarda girişim grubunun eğitimden üç ay sonraki boyun çevresi değerlerinin kontrol grubuna kıyasla daha düşük olduğu belirlenmiştir. Girişim grubunun MÖUDÖ toplam puan ortalaması ise 4,02±0,76 olarak saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmada sonuç olarak yüz yüze ve mobil eğitim öncesinde ve sonrasında istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Girişim grubunun mobil uygulamayı genel olarak olumlu değerlendirmesi, mobil tabanlı eğitimin uygulanabilirliğini desteklemektedir.

Anahtar kelimeler: Anahtar Kelimeler: Mobil Uygulama, Hasta Eğitimi, Obezite, Sağlık Davranışı, Hemşirelik

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

Aim: This study aimed to determine the effect of mobile-based obesity education on obesity-related knowledge levels and health behaviors of individuals with obesity.

Method: This study was designed as a randomized controlled experimental study. The intervention and control groups comprised 60 participants in total. Within the scope of the study, mobile patient education content specifically designed for individuals with obesity was developed, and the application was designed accordingly. Subsequently, participants' knowledge levels regarding obesity and their health behaviors were evaluated, with follow-up assessments conducted at the first and third months. In the study, the knowledge levels and health behaviors of participants who received mobile-based education and face-to-face education were compared to evaluate the mobile application. The mobile-based patient education software developed for individuals with obesity was designed according to the ADDIE model.

Results: No statistically significant differences were found between the intervention and control groups in terms of age, sex, employment status, cohabitation status, regular medication use, or the presence of chronic diseases other than obesity. In the measurements conducted before education and three months after education, the mean obesity knowledge test scores of the intervention group were found to be significantly higher than those of the control group. In intergroup comparisons, the mean scores of the control group were higher than those of the intervention group in both the subdimensions and the total score of the Healthy Lifestyle Behaviors Scale (HLBS) in the pre-education and three-month post-education measurements. Intergroup comparisons also indicated that the neck circumference values of the intervention group at three months after education were lower than those of the control group. The mean total score on the Mobile Learning Application Evaluation Scale (MLAES) for the intervention group was 4.02 ± 0.76 .

Conclusion: Overall, no statistically significant differences were found between the groups before and after face-to-face and mobile education. The generally positive evaluation of the mobile application by the intervention group supports the feasibility of mobile-based education.

Keywords: Keywords: Mobile Application, Patient Education, Obesity, Health Behavior, Nursing

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1004

Kültürel Açıdan Duyarlı Hemşire Eğitimcisi Olmak: Hemşire Akademisyenlerin Kültürel ve Dilsel Çeşitliliğe Sahip Öğrencilerle Deneyimleri

Becoming a Culturally Responsive Nurse Educator: Nurse Academics' Experiences with Culturally and Linguistically Diverse Students

Hilal Yıldız Çelik¹, Sevim Şen Olgay¹, Esra Sezer¹, Esra Uğur¹, Ükke Karabacak¹

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye’de kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip hemşirelik öğrencilerine eğitim veren hemşire akademisyenlerin deneyim ve görüşlerini inceleyerek kültürel açıdan duyarlı öğretim uygulamalarının nasıl geliştiğini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırma nitel tanımlayıcı desende yürütülmüştür. Amaçlı maksimum çeşitlilik örneklemeyle Türkiye’nin farklı coğrafi bölgelerindeki devlet ve vakıf üniversitelerinde görev yapan ve kültürel ve dilsel çeşitliliğe sahip hemşirelik öğrencilerine eğitim verme deneyimi bulunan 15 hemşire akademisyen araştırmaya dahil edilmiştir. Veriler Ekim 2025–Temmuz 2026 tarihleri arasında bireysel, derinlemesine, yarı yapılandırılmış çevrim içi görüşmelerle toplanmıştır. Görüşmeler 20–53 dakika sürmüş, ses kaydına alınmış ve kelimesi kelimesine yazıya aktarılmıştır. Veriler Braun ve Clarke’ın refleksif tematik analiz yaklaşımı kullanılarak tümevarımsal olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda dört ana tema ve 12 alt tema geliştirilmiştir: (1) dilsel ve kültürel çeşitlilikle karşılaşma, (2) kapsayıcı öğretim ve klinik öğrenmeyi yeniden yapılandırma, (3) kurumsal ve yapısal sınırlılıklarla baş etme ve (4) kültürel açıdan duyarlı bir hemşire eğitimcisi olma. Dil güçlüklerinin, günlük iletişimin ötesinde hemşirelik terminolojisinin anlaşılmasını, akademik değerlendirmeyi, klinik akıl yürütmeyi ve klinik iletişimi etkilediği belirlenmiştir. Kültürel farklılıkların ise öğrencilerin öğrenme ve iletişim biçimlerine, sınıf içi etkileşimlerine ve klinik uygulamalara yaklaşımlarına yansdığı; farklı sağlık bakım uygulamaları ve profesyonel beklentilerin eğitim sürecinde yeniden ele alınmasını gerektiği görülmüştür. Akademisyenler öğretim yöntemlerini ve kaynaklarını uyarlamış, aidiyet ve kültürlerarası etkileşimi teşvik etmiş ve klinik öğrenmede ek rehberlik sağlamıştır. Yoğun iş yükü, sınırlı kaynaklar, klinik ortamlar arasındaki farklılıklar ve kurumsal destek mekanizmalarındaki yetersizlikler ise bu uygulamaları sınırlandırmıştır. Kültürel ve dilsel açıdan farklı öğrencilerle etkileşim, akademisyenlerin kendi

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

varsayımlarını ve öğretim uygulamalarını sorgulayarak zaman içinde tepkisel uyarlamalardan daha proaktif ve kültürel açıdan duyarlı bir öğretim yaklaşımına yönelmelerine katkı sağlamıştır.

Sonuç ve Öneriler: Kültürel açıdan duyarlı öğretim, deneyim, refleksiyon ve sürekli öğrenme yoluyla gelişen dinamik bir eğitimci yeterliği olarak ortaya çıkmıştır. Kapsayıcı ve nitelikli hemşirelik eğitiminin sürdürülebilmesi için eğitimcilerin bireysel çabalarının kurumsal politika ve destek mekanizmalarıyla güçlendirilmesi önemlidir. Bu doğrultuda öğretim elemanı gelişim programlarının, dil ve oryantasyon desteğinin, kapsayıcı müfredat ve değerlendirme yaklaşımlarının ve koordineli klinik iş birliklerinin hemşirelik programlarının uluslararasılaşma stratejilerine bütünleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kültürel açıdan duyarlı öğretim, hemşirelik eğitimi, hemşire eğitimcileri, uluslararası öğrenciler, kültürel çeşitlilik

Abstract

Aim: This study aimed to explore the experiences and perspectives of nurse academics teaching culturally and linguistically diverse nursing students in Türkiye and to examine how culturally responsive teaching practices develop.

Methods: A qualitative descriptive design was used. Using purposive maximum variation sampling, 15 nurse academics with experience teaching culturally and linguistically diverse nursing students were recruited from public and foundation universities across different geographical regions of Türkiye. Data were collected between October 2025 and July 2026 through individual, in-depth, semi-structured online interviews. The interviews lasted 20–53 minutes, were audio-recorded, and transcribed verbatim. Data were analysed inductively using Braun and Clarke’s reflexive thematic analysis approach.

Results: Four overarching themes and 12 subthemes were developed: (1) encountering linguistic and cultural diversity, (2) reimagining inclusive teaching and clinical learning, (3) navigating institutional and structural constraints, and (4) becoming a culturally responsive nurse educator. Language-related challenges extended beyond everyday communication, affecting students’ understanding of nursing terminology, academic assessment, clinical reasoning, and communication in clinical settings. Cultural differences were reflected in students’ ways of learning and communicating, classroom interactions, and approaches to clinical practice; differences in healthcare practices and professional expectations sometimes required these issues to be reconsidered within the educational process. Academics adapted teaching methods and resources, fostered a sense of belonging and intercultural interaction, and provided additional guidance during clinical learning. However, heavy workloads, limited resources, differences across clinical environments, and inadequate institutional support mechanisms constrained these practices. Engagement with culturally and linguistically diverse students encouraged academics to critically

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

reflect on their own assumptions and teaching practices and, over time, to move from reactive adaptations towards a more proactive and culturally responsive approach to teaching.

Conclusion and Recommendations: Culturally responsive teaching emerged as a dynamic educator competence that develops through experience, reflection, and continuous learning. To sustain inclusive and high-quality nursing education, educators' individual efforts need to be strengthened through institutional policies and support mechanisms. Accordingly, faculty development programmes, language and orientation support, inclusive curricula and assessment approaches, and coordinated clinical partnerships should be integrated into the internationalisation strategies of nursing programmes.

Keywords: Culturally responsive teaching, nursing education, nurse educators, international students, cultural diversity

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1005

Takım Bazlı Öğrenmenin Hemşirelik Öğrencilerinin Öz-Yönelimli Öğrenme ve Algılanan Öğrenmesine Etkisi: Aracılık Analizli Bir Ön Test-Son Test Çalışması

Effects of Team-Based Learning on Nursing Students' Self-Directed Learning and Perceived Learning: A Pretest–Posttest Study with Mediation Analysis

Esra Sezer¹, Sevim Şen Olgay¹

¹Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi

Özet

Amaç: Takım bazlı öğrenme (TBL) araştırmalarının çoğu akademik başarı ve memnuniyet gibi doğrudan çıktılara odaklanmakta; TBL ile öğrenme çıktıları arasındaki ilişkide rol oynayan süreçler ise yeterince açıklanmamıştır. Bu çalışmada, üç oturumluk bir TBL uygulaması sonrasında hemşirelik öğrencilerinin öz-yönelimli öğrenme (ÖYÖ) becerileri ve algılanan öğrenme düzeylerindeki değişimin belirlenmesi ve TBL'ye yönelik tutumlar ile algılanan öğrenme arasındaki ilişkide ÖYÖ becerilerinin aracı rolünün incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Tek gruplu ön test-son test tasarımındaki bu yarı deneysel çalışma, bir üniversitenin Hemşirelikte Eğitim İlke ve Yöntemleri dersini alan ikinci sınıf öğrencileriyle yürütülmüştür. Çalışmaya uygun 160 öğrenciden üç TBL oturumuna da katılan ve ölçüm araçlarını eksiksiz tamamlayan 151 öğrenci analize dahil edilmiştir. Altı kişilik sabit takımlarla 2., 4. ve 6. haftalarda gerçekleştirilen TBL oturumlarının her biri ön hazırlık materyali, 25 soruluk bireysel ve takım hazırlanış testleri (iRAT/tRAT) ve sınıf tartışmasından oluşmuştur. Öz-Yönelimli Öğrenme Becerileri Ölçeği ve Algılanan Öğrenme Ölçeği uygulama öncesinde ve sonrasında, Team-Based Learning Student Assessment Instrument (TBL-SAI) ise uygulama sonrasında uygulanmıştır. Ön test-son test değişimleri bağımlı gruplarda t testi ve Cohen d etki büyüklüğü ile değerlendirilmiş; aracılık analizi PROCESS Model 4 kullanılarak 5.000 bootstrap örnekleme ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma için etik kurul onayı ve katılımcılardan yazılı bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Bulgular: Algılanan öğrenme puanı 35,25'ten 46,15'e yükselmiştir ($p<0,001$; $d=1,09$). Bilişsel ($d=2,48$) ve psikomotor ($d=0,65$) öğrenmede anlamlı artış görülürken duyuşsal öğrenme değişmemiştir. ÖYÖ puanındaki artış küçük düzeyde ($77,03\rightarrow80,86$; $p=0,039$; $d=0,17$), öz-izleme boyutundaki artış ise orta düzeyde bulunmuştur ($d=0,69$). TBL'ye yönelik tutumlar ile algılanan

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

öğrenme arasındaki ilişkinin yaklaşık yarısının ÖYÖ üzerinden dolaylı olarak açıklandığı ($B=0,099$; %95 GA: 0,037–0,181), doğrudan ilişkinin de anlamlı kaldığı belirlenmiştir ($B=0,099$; %95 GA: 0,028–0,170). Model, algılanan öğrenmedeki varyansın %37,6'sını açıklamıştır.

Sonuç ve Öneriler: Kısa süreli TBL uygulaması algılanan öğrenmeyi güçlü biçimde artırırken ÖYÖ becerilerini bütünüyle değil, özellikle öz-izleme boyutunda seçici olarak geliştirmiştir. ÖYÖ'nün kısmi aracı rolü, TBL'nin etkisinin bir bölümünün öğrencilerin kendi öğrenmelerini düzenleme süreçleri üzerinden işlediğini göstermektedir. Öz-izlemeyi besleyen ön hazırlık ve iRAT aşamalarına ağırlık verilmesi, ÖYÖ'nün tüm boyutlarında kalıcı gelişim için uygulamanın döneme yayılması ve bulguların kontrol gruplu, izlemli tasarımlarla sınanması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, Hemşirelik öğrencileri, Öz-yönelimli öğrenme, Aracılık analizi, Aktif öğrenme

Abstract

Aim: Most research on team-based learning (TBL) has concentrated on direct outcomes such as achievement and satisfaction, while the processes linking TBL to learning outcomes remain largely unexplained. This study aimed to determine the change in nursing students' self-directed learning (SDL) skills and perceived learning following a three-session TBL intervention, and to examine the mediating role of SDL skills in the relationship between attitudes toward TBL and perceived learning.

Method: This single-group pretest–posttest quasi-experimental study involved second-year students taking a nursing education course at a university in Türkiye; of 160 eligible students, 151 who completed all sessions and measures were analysed. Fixed teams of six completed TBL sessions in Weeks 2, 4 and 6, each combining pre-class preparation, 25-item individual and team readiness assurance tests (iRAT/tRAT), and class discussion. The Self-Directed Learning Skills Scale and the Perceived Learning Scale were administered before and after the intervention, and the Team-Based Learning Student Assessment Instrument (TBL-SAI) at posttest only. Pre–post changes were examined with paired-samples t-tests and Cohen's d; mediation was estimated with PROCESS Model 4 using 5,000 bootstrap resamples. Ethics approval and written informed consent were obtained.

Results: Perceived learning scores rose from 35.25 to 46.15 ($p<0.001$; $d=1.09$); cognitive ($d=2.48$) and psychomotor ($d=0.65$) learning increased significantly, whereas affective learning was unchanged. The increase in SDL scores was small (77.03 to 80.86; $p=0.039$; $d=0.17$), while the increase in self-monitoring was of medium size ($d=0.69$). Roughly half of the total effect of TBL attitudes on perceived learning ($B=0.199$) was indirect, via SDL skills ($B=0.099$; 95% CI 0.037–0.181), while the direct path stayed significant ($B=0.099$; 95% CI 0.028–0.170). The model explained 37.6% of the variance in perceived learning.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusion and Recommendations: A brief TBL intervention strongly enhanced perceived learning but improved SDL selectively, chiefly self-monitoring. Partial mediation by SDL indicates that part of TBL's benefit operates through students' regulation of their own learning. Educators should emphasise the preparation and iRAT phases that feed self-monitoring, extend TBL across a semester for lasting gains in all SDL dimensions, and test these findings in controlled, longitudinal designs.

Keywords: Education, Nursing, Students, Self-Directed Learning as Topic, Mediation Analysis

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1006

Hemşirelerde Düşme Yönetimi ve Düşme Eğitimi Becerilerinin Simülasyon Temelli Değerlendirilmesi

Simulation-Based Assessment of Nurses' Fall Management and Fall Education Skills

Ahmet Kolip¹

¹Anadolu Sağlık Merkezi Hastanesi

Özet

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelerde düşme yönetimi ve Teach Back yöntemi ile verilen düşme eğitimi becerilerini simülasyon temelli bir eğitim modeli ile değerlendirmek ve eğitim programının kurumsal hasta güvenliği göstergelerine yansımalarını incelemektir.

Yöntem: Retrospektif, tanımlayıcı tipteki bu çalışma, 2025 yılında gerçekleştirilen rutin hizmet içi simülasyon eğitimi kayıtlarının analizine dayanmaktadır. Araştırmaya özel bir hastanenin yatan hasta katlarında ve yoğun bakımda görev yapan ve simülasyon eğitimine katılan 157 hemşire dahil edilmiştir. Veriler; düşme riski değerlendirme ve çevresel güvenlik düzenleme, klinik durum değişikliği yönetimi ve düşme sonrası müdahaleyi içeren üç klinik senaryo ile Teach Back yöntemine dayalı hasta eğitimi becerilerini değerlendiren yapılandırılmış kontrol listeleri kullanılarak toplanmıştır. Veriler IBM SPSS yazılımında tanımlayıcı istatistikler ile Friedman, Kruskal-Wallis, Dwass-Steel-Critchlow-Fligner, Durbin-Conover, Spearman korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Ayrıca eğitim programının uygulandığı dönem öncesi ve sonrasına ait kurumsal düşme göstergeleri ile Teach Back surveyans sonuçları tanımlayıcı olarak incelenmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28.9 ± 6.56 yıl olup %88.5'i kadındır. Genel başarı yüzdesi ortalaması 70.1 ± 14.2 olarak bulunmuştur. Senaryolar arasında anlamlı fark saptanmış (Friedman $\chi^2=240$, $p<.001$), en düşük performansın klinik durum değişikliği senaryosunda olduğu belirlenmiştir. Deneyim yılı ile genel başarı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmış (Spearman $r=0.295$, $p<.001$); 5-10 yıl deneyime sahip hemşirelerin performansı diğer gruplardan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Yoğun bakım hemşirelerinin puanları diğer kliniklere göre anlamlı düzeyde daha düşük bulunurken ($p<.05$), öğrenim durumuna göre anlamlı fark saptanmamıştır. Kurumsal kalite göstergeleri incelendiğinde ise önceki yıla göre toplam düşme oranında yaklaşık %25, yaralanmalı düşme oranında yaklaşık %12 azalma ve Teach Back surveyans sonuçlarında yaklaşık %14 iyileşme gözlenmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç ve Öneriler: Simülasyon temelli eğitim, hemşirelerin düşme yönetimi ve Teach Back yöntemi ile hasta eğitimi becerilerinin değerlendirilmesi ve geliştirilmesinde etkili bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu bulguların nedensel ilişkiyi göstermediği göz önünde bulundurulmalı ve etkinlik gelecekte prospektif, kontrollü çalışmalarla doğrulanmalıdır.

Anahtar kelimeler: hasta güvenliği, düşmeler, simülasyon, hemşirelik eğitimi, öğrendiğini anlat yöntemi

Abstract

Aim: The aim of this study is to evaluate nurses' fall management skills and their proficiency in fall prevention training delivered using the Teach Back method through a simulation-based training model, and to examine the impact of the training program on institutional patient safety indicators.

Method: This retrospective, descriptive study is based on an analysis of records from routine in-service simulation training conducted in 2025. The study included 157 nurses working on inpatient wards and in the intensive care unit at a specific hospital who participated in the simulation training. Data were collected using structured checklists that assessed patient education skills based on the Teach Back method, as well as three clinical scenarios covering fall risk assessment and environmental safety measures, management of changes in clinical status, and post-fall intervention. The data were analyzed using descriptive statistics, as well as Friedman, Kruskal-Wallis, Dwass-Steel-Critchlow-Fligner, Durbin-Conover, Spearman correlation, and multiple linear regression analyses in IBM SPSS software. In addition, institutional fall indicators from the periods before and after the implementation of the training program, as well as the Teach Back surveillance results, were analyzed descriptively.

Results: The mean age of the participants was 28.9 ± 6.56 years, and 88.5% were women. The mean overall success rate was found to be $70.1 \pm 14.2\%$. A significant difference was detected among the scenarios (Friedman $\chi^2=240$, $p<.001$), and the lowest performance was observed in the clinical condition change scenario. A statistically significant positive correlation was found between years of experience and overall success (Spearman $r = 0.295$, $p < .001$); nurses with 5–10 years of experience performed significantly better than other groups. While intensive care nurses' scores were found to be significantly lower than those of nurses in other clinical settings ($p < .05$), no significant difference was found based on educational status. When institutional quality indicators were examined, a decrease of approximately 25% in the total fall rate, a decrease of approximately 12% in the rate of falls resulting in injury, and an improvement of approximately 14% in the Teach Back surveillance results were observed compared to the previous year.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusions and Recommendations: Simulation-based training emerges as an effective approach for assessing and developing nurses' skills in fall management and patient education using the Teach Back method. It should be noted that these findings do not establish a causal relationship, and the effectiveness of this approach should be validated in future prospective, controlled studies.

Keywords: patient safety, accidental falls, simulation training, nursing education, teach-back method

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1007

Hemşireler İçin Sürekli Eğitim: Klinik Uygulama Becerileri, Mesleki Yeterlilik ve Mesleki Gelişim Üzerindeki Etkileri: Sistematiik Derleme

Continuing Education for Nurses: Effects on Clinical Practice Skills, Professional Competence, and Professional Development: A Systematic Review

Serap ÜNAL^{1,3}, Gönül BODUR², Pırıl PANAYIR BOHUR^{1,2}, Çisem Küpçü^{1,4}, Ayşenur UĞUR AYDEMİR^{1,5}, Saadet MERİÇ^{1,6}

¹İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü ²İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye ³İstanbul Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü ⁴Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, Ameliyathane ⁵Bahçeşehir Üniversite Hastanesi Medical Park Göztepe- Günebirlik Cerrahi Servisi ⁶Tekirdağ Devlet Hastanesi, Acil Tıp Bölümü

Özet

Giriş ve Amaç: Sürekli eğitim, hemşirelerin kariyerleri boyunca devam eden mesleki bir gereksinimdir. Bu sistematik derlemenin amacı, sürekli eğitim ve ilişkili mesleki gelişim girişimlerinin hemşirelerin klinik uygulama becerileri, mesleki yeterlilikleri ve mesleki gelişimleri üzerindeki etkilerine ilişkin kanıtları eleştirel olarak değerlendirmek ve sentezlemektir.

Yöntem: Sistematik derleme PRISMA 2020 ve PRISMA-S doğrultusunda yürütülmüştür. PubMed/MEDLINE, ERIC, CINAHL, Scopus ve Web of Science Core Collection veri tabanlarında Ocak 2010–Aralık 2025 arasında yayımlanan İngilizce çalışmalar taranmış; son literatür taraması 18 Temmuz 2026 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Kayıtlı hemşireler, klinik hemşireler, hemşire uygulayıcılar ve hemşire eğitimcilerinde sürekli eğitim, sürekli mesleki gelişim veya diğer yapılandırılmış mesleki gelişim girişimlerini değerlendiren ve klinik uygulama becerileri, mesleki yeterlilik veya mesleki gelişim sonuçlarını bildiren çalışmalar dahil edilmiştir. Lisans düzeyindeki temel hemşirelik eğitimi, yalnızca öğrenci örneklemelerini içeren ve yapılandırılmış bir eğitim veya mesleki gelişim girişimini değerlendirmeyen çalışmalar dışlanmıştır. Metodolojik kalite JBI, CASP ve MMAT araçlarıyla değerlendirilmiştir. Heterojenlik nedeniyle bulgular üç önceden belirlenmiş sonuç alanında anlatı sentezi ile değerlendirilmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bulgular: Belirlenen 6.013 kayıttan 36 çalışma derlemeye dahil edilmiştir. Çalışmaların 27'si (%75,0) yüksek, sekizi (%22,2) orta ve biri (%2,8) düşük metodolojik kalitededir. Çalışmaların 22'si (%61,1) klinik uygulama becerileri, 27'si (%75,0) mesleki yeterlilik ve 16'sı (%44,4) mesleki gelişim alanına katkı sağlamıştır; sonuç alanları birbirini dışlamamaktadır. Sürekli eğitim girişimleri üç sonuç alanında genel olarak olumlu sonuçlarla ilişkili bulunmuştur. Olumlu sonuçlar özellikle bilgi, hazırlık, güven, klinik karar verme, uygulamaya hazır oluş, kanıta dayalı uygulama ve role özgü yeterliliklerde görülmüştür. Bununla birlikte bilgi, güven, yeterlilik ve öz-bildirime dayalı uygulamadaki gelişmeler; objektif klinik performans, sürdürülen uygulama davranışları ve hasta ile ilişkili sonuçlardaki değişikliklerden daha tutarlı bulunmuştur. Öğrenmenin uygulamaya aktarılması ve sürdürülebilirliği; iş yükü, zaman ve kaynaklar, eğitim fırsatlarına erişim, mentorluk ve kurumsal destek gibi örgütsel koşullardan etkilenmiştir.

Sonuç: Bu sistematik derleme, sürekli eğitimin klinik uygulama becerileri, mesleki yeterlilik ve mesleki gelişim üzerindeki sonuçlarına ilişkin bütüncül bir kanıt sentezi sunmaktadır. Sürekli eğitim, hemşirelerin kariyerleri boyunca devam eden bir mesleki gereksinim ve kariyer boyu mesleki gelişim stratejisi olarak ele alınmalıdır. Eğitim kazanımlarının klinik uygulamaya aktarılması ve sürdürülebilmesi için örgütsel koşulların dikkate alınması gerekmektedir. Gelecek araştırmalarda objektif klinik ve mesleki performans ölçümleri, daha uzun izlem süreleri ve hasta ve uygulama düzeyindeki sonuçlara odaklanılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Sürekli Eğitim, Sürekli Mesleki Gelişim, Klinik Yeterlilik, Yaşam Boyu Öğrenme, Hemşireler

Abstract

Introduction And Aim: Continuing education (CE) is an ongoing professional need throughout nurses' careers. This systematic review aimed to critically appraise and synthesize evidence on the effects of CE and related professional development initiatives on nurses' clinical practice skills, professional competence, and professional development.

Methods: This systematic review followed PRISMA 2020 and PRISMA-S. PubMed/MEDLINE, ERIC, CINAHL, Scopus, and Web of Science Core Collection were searched for English-language studies published between January 2010 and December 2025; the final search was conducted on July 18, 2026. Studies evaluating CE, continuing professional development (CPD), or other structured professional development initiatives among registered nurses, clinical nurses, nurse practitioners, and nurse educators and reporting outcomes related to the three domains were included. Studies focusing on pre-licensure nursing education, student-only samples, or without a structured professional development initiative were excluded. Methodological quality was assessed using JBI, CASP, and MMAT tools. Owing to heterogeneity, findings were narratively synthesized.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Results: Of 6,013 records identified, 36 studies were included. Twenty-seven studies (75.0%) were classified as high methodological quality, eight (22.2%) as moderate, and one (2.8%) as low. Twenty-two studies (61.1%) addressed clinical practice skills, 27 (75.0%) professional competence, and 16 (44.4%) professional development; domains were not mutually exclusive. CE initiatives were generally associated with favourable outcomes across all three domains. Favourable outcomes were observed in knowledge, preparedness, confidence, clinical decision-making, practice readiness, evidence-based practice, and role-specific competence. However, improvements in knowledge, confidence, competence, and self-reported practice were more consistent than changes in objective clinical performance, sustained practice behaviours, or patient-related outcomes. The transfer and sustainability of learning were influenced by organisational conditions, including workload, time and resources, access to educational opportunities, mentoring, and institutional support.

Conclusion: This systematic review provides a comprehensive synthesis of CE outcomes across clinical practice skills, professional competence, and professional development. CE should be viewed as an ongoing professional need throughout nurses' careers and a career-spanning professional development strategy. Organisational conditions should support the transfer and sustainability of learning into clinical practice. Future research should prioritise objective clinical and professional performance, longer-term follow-up, and patient- and practice-level outcomes.

Keywords: Continuing Education, Continuing Professional Development, Clinical Competence, Lifelong Learning, Nurses

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1008

Hemşirelere Yönelik Sanal Gerçeklik El Hijyeni Simülasyonu: Bilgi Düzeyi, El Yıkama Davranışı ve El Hijyeni Uyumu Üzerindeki Etkisi – Randomize Kontrollü Bir Çalışma

A Virtual Reality Hand Hygiene Simulation for Nurses: Effects on Hand Hygiene Knowledge, Handwashing Behaviour and Hand Hygiene Compliance – A Randomised Controlled Trial

Aşkın Selvi¹, Hülya Kaya²

¹Istanbul Atlas Üniversitesi ²Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma, hemşirelere yönelik geliştirilen sanal gerçeklik (VR) el hijyeni simülasyonunun hemşirelerin el hijyenine ilişkin bilgi düzeyi, el yıkama davranışı ve el hijyeni uyumu üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi.

Yöntem: Randomize kontrollü deneysel araştırma, bir üniversite hastanesinde çalışan 67 hemşire (deney grubu=33, kontrol grubu=34) ile yürütüldü. Deney ve kontrol grubundaki hemşirelere “Sağlık Hizmeti İlişkili Enfeksiyonların Önlenmesinde El Hijyeni” konulu standart el hijyeni eğitim programı uygulandı. Deney grubundaki hemşirelere ayrıca el hijyeni VR simülasyon eğitimi verildi. Bilgi düzeyi, el yıkama davranışı ve el hijyeni uyumu eğitim öncesi, eğitim sonrası ve iki aylık izlemde değerlendirildi. Veriler; Tanıtıcı Form, Bilgi Testi, El Yıkama Davranışını Planlı Davranış Modeli Açısından Değerlendirme Ölçeği, El Hijyeni Gözlem Formu ile eğitim öncesi, eğitim sonu ve eğitimden iki ay sonra toplandı. Eğitim programının değerlendirilmesi amacıyla tüm hemşirelere Eğitim Değerlendirme Formu, yalnızca VR simülasyon eğitimi alan hemşirelere Simülasyon Tasarım Ölçeği ve Öğrenmede Öğrenci Memnuniyeti ve Özgüven Ölçeği uygulandı. Veriler tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi, bağımlı ve bağımsız gruplar için t testleri, karma desen ANOVA ile değerlendirildi.

Bulgular: Deney ve kontrol gruplarının bilgi düzeyi puanları sırasıyla eğitim öncesi $8,55 \pm 3,87$ ve $7,09 \pm 3,27$, eğitim sonrası $18,12 \pm 2,43$ ve $16,56 \pm 2,57$, iki aylık izlemde $16,67 \pm 2,51$ ve $14,35 \pm 3,02$ olup grup×zaman etkileşimi anlamlı değildi ($p=0,622$). El yıkama davranışı puanları sırasıyla $155,09 \pm 13,57$ ve $154,53 \pm 14,39$; $172,70 \pm 3,25$ ve $167,85 \pm 6,20$; $170,18 \pm 6,78$ ve $165,62 \pm 9,23$ olup grup×zaman etkileşimi anlamlı değildi ($p=0,311$). El hijyeni uyum oranları sırasıyla eğitim öncesi $0,67 \pm 0,08$ ve $0,65 \pm 0,08$, eğitim sonrası $0,93 \pm 0,04$ ve $0,84 \pm 0,05$, iki aylık izlemde $0,91 \pm 0,06$ ve $0,78 \pm 0,06$ olup grup×zaman etkileşimi anlamlıydı ($p<0,001$). İki aylık izlemde deney grubunun bilgi düzeyi puanı ($p=0,001$), el yıkama davranışı puanı ($p=0,025$) ve el hijyeni uyum oranı

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

($p<0,001$) kontrol grubundan anlamlı düzeyde daha yüksekti. Eğitim Değerlendirme Formu puanı $4,94\pm0,13$; deney grubunun Öğrenmede Memnuniyet ve Özgüven Ölçeği ortalama puanı $4,77\pm0,27$, Simülasyon Tasarım Ölçeği değerlendirme ve önemlilik bölümleri puanları sırasıyla $4,86\pm0,15$ ve $4,88\pm0,16$ idi.

Sonuç: Standart el hijyeni eğitimine eklenen VR simülasyonu sonrasında deney grubunda bilgi düzeyi, el yıkama davranışı ve el hijyeni uyumu kontrol grubundan daha yüksek bulunmuş ve bu farklılıklar iki aylık izlemde sürmüştür. Grup×zaman etkileşiminin el hijyeni uyum oranında anlamlı olması, VR simülasyonunun el hijyeni uyumunun sürdürülmesini destekleyebileceğini göstermektedir.

Anahtar kelimeler: El hijyeni, Sanal gerçeklik, Simülasyon, Hemşirelik eğitimi

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate the effects of a virtual reality (VR) hand hygiene simulation developed for nurses on their hand hygiene knowledge, handwashing behavior, and hand hygiene compliance.

Methods: This randomized controlled experimental study was conducted with 67 nurses working at a university hospital (experimental group=33, control group=34). Nurses in both groups received a standard hand hygiene training program entitled “Hand Hygiene in the Prevention of Healthcare-Associated Infections.” Nurses in the experimental group additionally received VR-based hand hygiene simulation training. Hand hygiene knowledge, handwashing behavior, and hand hygiene compliance were assessed before training, after training, and at the two-month follow-up. Data were collected using the Descriptive Information Form, Knowledge Test, Handwashing Behavior Assessment Scale Based on the Theory of Planned Behavior, and Hand Hygiene Observation Form before training, after training, and two months after training. The Training Evaluation Form was administered to all nurses to evaluate the training program, whereas the Simulation Design Scale and Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale were administered only to nurses who received VR simulation training. Data were analyzed using descriptive statistics, chi-square test, paired and independent-samples t-tests, and mixed-design ANOVA.

Results: Knowledge scores in the experimental and control groups were 8.55 ± 3.87 and 7.09 ± 3.27 before training, 18.12 ± 2.43 and 16.56 ± 2.57 after training, and 16.67 ± 2.51 and 14.35 ± 3.02 at the two-month follow-up, respectively; the group×time interaction was not significant ($p=0.622$). Handwashing behavior scores were 155.09 ± 13.57 and 154.53 ± 14.39 , 172.70 ± 3.25 and 167.85 ± 6.20 , and 170.18 ± 6.78 and 165.62 ± 9.23 , respectively; the group×time interaction was not significant ($p=0.311$). Hand hygiene compliance rates were 0.67 ± 0.08 and 0.65 ± 0.08 , 0.93 ± 0.04 and 0.84 ± 0.05 , and 0.91 ± 0.06 and 0.78 ± 0.06 , respectively; the group×time interaction was

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

significant ($p<0.001$). At the two-month follow-up, the experimental group had significantly higher knowledge scores ($p=0.001$), handwashing behavior scores ($p=0.025$), and hand hygiene compliance rates ($p<0.001$) than the control group. The Training Evaluation Form score was 4.94 ± 0.13 . In the experimental group, the mean Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale score was 4.77 ± 0.27 , while the evaluation and importance section scores of the Simulation Design Scale were 4.86 ± 0.15 and 4.88 ± 0.16 , respectively.

Conclusion: Following the addition of VR simulation to standard hand hygiene training, the experimental group demonstrated higher levels of hand hygiene knowledge, handwashing behavior, and hand hygiene compliance than the control group, and these differences persisted at the two-month follow-up. The significant group $\times$ time interaction for hand hygiene compliance suggests that VR simulation may support the maintenance of hand hygiene compliance over time.

Keywords: Hand hygiene, Virtual reality, Simulation, Nursin education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1009

Gagne Öğrenme Modeline Dayalı Meme Kanseri Eğitiminin Hemşirelik Öğrencilerinde Bilgi, Öğrenmeye Yönelik Tutum ve Eleştirel Düşünme Becerilerine Etkisi

The Effect of Breast Cancer Education Based on the Gagne Learning Model on Knowledge, Attitudes for Learning, and Critical Thinking Skills of Nursing Students

Dilek Erden¹

¹Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

Amaç: Araştırmada Gagne öğrenme modeli ile gerçekleştirilen meme kanseri eğitiminin hemşirelik öğrencilerinde bilgi, öğrenmeye ilişkin tutum ve eleştirel düşünme becerisine etkisini incelemek amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırma randomize kontrollü bir çalışmadır. Araştırmada altı hafta boyunca müdahale grubuna Gagne öğrenme modeline dayalı eğitim programı, kontrol grubuna geleneksel öğrenme modeline dayalı bir eğitim programı uygulanmıştır. Veriler geniş kapsamlı Meme Kanseri Bilgi Testi, Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği, Eleştirel Düşünme Becerisi Anketi ve Kendi Kendine Meme Muayenesi Öğretme Beceri Formu ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmada eğitim sonrası müdahale grubunda öğrenmeye yönelik tutum ($p<0,001$, $ES=0,080$) eleştirel düşünme becerisi ($p<0,001$, $ES=0,158$) ve kendi kendine meme muayenesi öğretme becerisinde ($p=0,001$, $ES=0,081$) kontrol grubuna göre anlamlı bir iyileşme gözlemlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Meme kanserine yönelik Gagne öğrenme modeli temelinde gerçekleştirilen eğitimin, hemşirelik öğrencilerinde öğrenmeye yönelik tutumları ve kendi kendine meme muayenesi becerisini öğretme düzeylerini geliştirmede daha etkili olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda, Gagne öğrenme modeline dayalı daha uzun süreli ve farklı içerikleri kapsayan programların geliştirilmesi önerilmektedir. Ayrıca modelin, hemşirelere yönelik oryantasyon programlarında ve hizmet içi eğitimlerde de kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Bilgi, beceri, eleştirel düşünme, hemşirelik eğitimi, meme kanseri

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

Objectives: The aim of this study is to examine the effects of breast cancer education delivered using Gagne's learning model on nursing students' knowledge, attitudes toward learning, and critical thinking skills.

Methods: This research is a randomized controlled trial. In the study, the intervention group received an educational program based on the Gagne learning model for six weeks, while the control group received an educational program based on the traditional learning model. Data were collected using Comprehensive Breast Cancer Knowledge Test, Attitude Scale For Learning, Critical Thinking Skills Scale, and Breast Self-Examination Teaching Skills Form.

Results: The study found that the post-training intervention group showed significant improvements compared to the control group in attitudes toward learning ($p<0.001$, $ES=0.080$), critical thinking skills ($p<0.001$, $ES=0.158$), and teaching skills in the breast self-examination ($p=0.001$, $ES=0.081$).

Conclusion: It was determined that training based on the Gagne learning model for breast cancer was more effective in improving nursing students' attitudes towards learning and their ability to teach self-breast examination skills. Accordingly, it is recommended that longer-term programs with diverse content based on the Gagne learning model be developed. Furthermore, it is thought that the model could also be used in orientation programs and in-service training for nurses.

Keywords: Attitude, breast cancer, critical thinking, knowledge, learning

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1010

Hemşirelik Öğrencilerinin Akademik Dayanıklılıkları ile Bilişüstü Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki

The Relationship Between Academic Resilience and Metacognitive Learning Strategies Among Nursing Students

Merve Arıcı¹, Figen Çalışkan¹

¹Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin akademik dayanıklılık düzeyleri ile bilişüstü öğrenme stratejileri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Hemşirelik eğitiminin yoğun teorik bilgi, klinik uygulama sorumluluğu ve akademik performans beklentilerini bir arada içermesi, öğrencilerin akademik zorluklarla baş edebilme ve öğrenme süreçlerini bilinçli biçimde düzenleyebilme becerilerini önemli hâle getirmektedir.

Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı kesitsel tasarımda gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini 2025–2026 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 308 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Hemşirelik Öğrencisi Akademik Dayanıklılık Envanteri ve Bilişüstü Öğrenme Stratejileri Belirleme Ölçeği kullanılmıştır. Veriler IBM SPSS V.22 programında analiz edilmiştir. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis testi ve Bonferroni düzeltilmeli Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %80,8'i kadın, %19,2'si erkek olup yaş ortalaması $20,71 \pm 1,58$ 'dir. Hemşirelik Öğrencisi Akademik Dayanıklılık Envanteri toplam puan ortalaması $69,35 \pm 12,11$, Bilişüstü Öğrenme Stratejileri Belirleme Ölçeği toplam puan ortalaması $111,80 \pm 13,64$ olarak bulunmuştur. Akademik dayanıklılık toplam puanı ile bilişüstü öğrenme stratejileri toplam puanı arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=0,638$; $p < 0,001$). Akademik dayanıklılığın tüm alt boyutları ile bilişüstü öğrenme stratejileri arasında da pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Kadın öğrencilerin bilişüstü öğrenme stratejileri toplam ve tüm alt boyut puanlarının erkek öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Dördüncü sınıf öğrencilerinin akademik dayanıklılık toplam puanlarının üçüncü sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,003$).

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencilerinin akademik dayanıklılık ve bilişüstü öğrenme stratejilerinin yüksek düzeyde olduğu ve bu iki değişken arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Hemşirelik eğitiminde öğrencilerin öğrenme süreçlerini

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

planlama, izleme ve değerlendirme becerilerini geliştiren ve akademik zorluklarla baş etme kapasitelerini destekleyen eğitim uygulamalarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, akademik dayanıklılık, bilişüstü, öğrenme, özdeğerlendirme

Abstract

Objective: This study aimed to determine the relationship between academic resilience and metacognitive learning strategies among nursing students. Nursing education involves intensive theoretical knowledge, clinical practice responsibilities, and academic performance expectations. Therefore, students' ability to cope with academic challenges and consciously regulate their learning processes is important for their educational and professional development.

Methods: This descriptive and correlational cross-sectional study included 308 nursing students enrolled during the 2025–2026 academic year. Data were collected using a Personal Information Form, the Nursing Student Academic Resilience Inventory, and the Metacognitive Learning Strategies Scale. Data were analyzed using IBM SPSS V.22. Descriptive statistics, the Mann-Whitney U test, the Kruskal-Wallis test, and the Bonferroni-corrected Mann-Whitney U test were used. Statistical significance was accepted as $p < 0.05$.

Results: Of the participants, 80.8% were female, 19.2% were male, and their mean age was 20.71 ± 1.58 years. The mean total score of the Nursing Student Academic Resilience Inventory was 69.35 ± 12.11 , and that of the Metacognitive Learning Strategies Scale was 111.80 ± 13.64 . A positive, moderate, and statistically significant relationship was found between the total academic resilience score and the total metacognitive learning strategies score ($r = 0.638$; $p < 0.001$). Positive and statistically significant relationships were also found between all academic resilience subdimensions and metacognitive learning strategies. Female students had significantly higher total and all subdimension scores of metacognitive learning strategies compared with male students ($p < 0.05$). Fourth-year students had higher total academic resilience scores than third-year students ($p = 0.003$).

Conclusion and Recommendations: Nursing students demonstrated high levels of academic resilience and metacognitive learning strategies, and a significant positive relationship was found between these two variables. Educational practices that strengthen students' abilities to plan, monitor, and evaluate their learning processes and enhance their capacity to cope with academic challenges are recommended in nursing education.

Keywords: Nursing students, academic resilience, metacognition, learning, self-regulation

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1011

Hemşire Öğretim Üyelerinin Bakış Açısıyla Mesleki Değerlerin Kazandırılması: Niteliksel Bir Araştırma

Instilling Professional Values from The Perspective of Nurse Faculty Members: A Qualitative Study

Sevim Ulupınar¹, Özgül Eycan¹, Aşkın Selvi¹, Hülya Kaya¹

¹İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa ²İstanbul Arel Üniversitesi ³Atlas Üniversitesi ⁴Bezmiâlem
Vakıf Üniversitesi

Amaç: Çalışmanın amacı, hemşire öğretim üyelerinin mesleki değerlerin kazandırılmasına ilişkin görüşlerini belirlemektir.

Yöntem: Çalışma nitel araştırma türünde ve fenomenolojik desenedir. Çalışma grubunu, Türkiye’de hemşirelik bölümlerinde çalışan öğretim üyeleri oluşturmuştur. Çalışmada amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Literatür taraması sonucu belirlenen, son 5 yılda değerler ve etik ile ilgili araştırma yapan 30 öğretim üyesi, çalışmaya davet edilmiştir. Çalışmaya katılmayı kabul eden 11 öğretim üyesi ile yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak odak grup görüşmesi yapılmıştır.

Bulgular: Mesleki değerler eğitimine ilişkin öğrenci, öğretim elemanı, eğitim süreci, çalışma hayatı ve toplum olmak üzere beş ana tema ve dört alt tema belirlenmiştir. Katılımcılar, öğrencilerin ve öğretim elemanlarının bireysel ve ekonomik değerlerini ön planda tuttuğunu; öğretim elemanlarının mesleki değerleri yeterince benimsemediği ve aktaramadığını; hemşirelerin çalışma hayatında mesleki değerleri uygulamaya geçiremediğini; toplumsal değişimlerin hemşirelik ve mesleki değerleri etkilediğini belirtmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelikte mesleki değerleri; öğrenci profili, kuşak farklılıkları, öğrenci ve öğretim elemanlarının bireysel ve ekonomik değerleri, öğrenci sayısı, öğretim elemanı sayı ve niteliğindeki yetersizlik, öğretim elemanlarının mesleki değerleri benimseme düzeyi, eğitim programı, klinik eğitim, mesleki çalışma ortamı ve toplumun bakışı etkilemektedir. Değerler eğitiminin kazandırılmasında; müfredatta değerler eğitime yer verilmesi ve farklı eğitim yöntemleri kullanılması, konuya ilişkin bilimsel etkinlikler düzenlenmesi, öğretim elemanı öğrenci oranlarının iyileştirilmesi, klinikte rol model hemşireler ile öğrencilerin bir arada uygulama yapmasına yönelik ortam oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik Eğitimi, Profesyonel Değerler, Nitel Araştırma., Hemşirelik

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

Aim: The aim of the study is to determine the views of nurse faculty members on the acquisition of professional values.

Method: This qualitative study was conducted with phenomenological design. The study group consisted of faculty members who were working in nursing departments in Türkiye. A purposive sampling method was used in the study. In order to identify faculty members with in-depth knowledge on the subject, studies on values and ethics in the last 5 years were searched. Thirty faculty members who were determined upon literature review and were invited to participate in the study. Focus group interviews were held with 11 faculty members who agreed to participate in the study using a semi-structured interview form.

Results: Five main themes and four sub-themes were identified for professional values education: student, faculty member, education process, professional life, and society. The participants stated that students and faculty members prioritised both individual and economic values; faculty members did not adopt or pass on professional values sufficiently; nurses failed to put professional values into practice in working life; and social transformations affected nursing and professional values.

Conclusion and Suggestions: Professional values in nursing; student profile, generational differences, individual and economic values of students and faculty members, number of students, inadequacy in the number and quality of lecturers, level of adoption of professional values by lecturers, education program, clinical education, professional working environment and society's perspective. In the acquisition of values education; It is recommended to include values education in the curriculum and to use different education methods, to organize scientific activities on the subject, to improve the ratio of lecturers to students, and to create an environment for role model nurses and students to practice together in the clinic.

Keywords: Nursing education, nursing, professional values, qualitative research

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1012

Hemşire Öğretim Elemanlarının Eğitim Felsefesi İnançları ile Öğretme-Öğrenme Anlayışları Arasındaki İlişki: Çok Kurumlu Kesitsel Bir Çalışma

The Relationship Between Nursing Faculty Members' Educational Philosophy Beliefs And Teaching - Learning Conceptions: A Multi-Institutional Cross-Sectional Study

Melisa ŞAR AKSAK¹, Emine ŞENYUVA¹

¹Afyon Devlet Hastanesi/Çocuk Acil Servisi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi/ Hemşirelikte Eğitim Anabilimdalı

Amaç: Hemşire öğretim elemanlarının benimsedikleri eğitim felsefeleri; öğrenmenin doğasına, öğrenci ve öğretim elemanının rollerine ve öğretim sürecinin yapılandırılmasına ilişkin temel kabulleri yansıtmaktadır. Bu bağlamda araştırma, hemşire öğretim elemanlarının eğitim felsefesi inançları ile yapılandırmacı ve geleneksel öğretme-öğrenme anlayışları arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla yürütülmüştür.

Yöntem: Çok kurumlu, kesitsel ve ilişkisel araştırmanın hedef evrenini İstanbul'daki 34 hemşirelik okulunda görev yapan, hemşirelik lisans programı mezunu 451 öğretim elemanı oluşturmıştır. Kurum izni alınabilen 11 okuldaki 219 öğretim elemanı erişilebilir evreni oluşturmuş; tümüne ulaşılması hedeflenmiştir. Bu okullarda görev yapan, hemşirelik lisans programı mezunu ve gönüllü öğretim elemanları araştırmaya dahil edilmiş; araştırma 169 katılımcıyla tamamlanmıştır (%77,2). Veriler Hemşire Öğretim Elemanı Bilgi Formu, Eğitim İnançları Ölçeği ve Öğretme-Öğrenme Anlayışları Ölçeği ile toplanmıştır. Eğitim İnançları Ölçeğinde toplam puan kullanılmamış, beş alt boyut ayrı değerlendirilmiştir. Veriler tanımlayıcı istatistikler, grup karşılaştırmaları, Pearson korelasyon analizi ve iki ayrı çoklu doğrusal regresyon modeliyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %29,0'u pedagojik/formasyon eğitimi aldığını bildirmiştir. En yüksek eğitim felsefesi puanları varoluşçuluk (4,63±0,34), ilerlemecilik (4,48±0,33) ve yeniden kurmacılıkta (4,22±0,54) saptanmıştır. Yapılandırmacı anlayış ortalaması 4,43±0,34, geleneksel anlayış ortalaması 2,95±0,86'dır. İlerlemecilik (r=0,550), varoluşçuluk (r=0,609) ve yeniden kurmacılık (r=0,491) yapılandırmacı anlayışla; daimicilik (r=0,528) ve esasicilik (r=0,635) geleneksel anlayışla pozitif ilişkili bulunmuştur (tümü p<0,001). Yapılandırmacı model anlamlıdır (Düzeltilmiş R²=0,450; F(5,163)=28,49; p<0,001); varoluşçuluk (β=0,34), yeniden kurmacılık (β=0,24) ve ilerlemecilik (β=0,22) pozitif yordayıcılardır. Geleneksel model de anlamlıdır (Düzeltilmiş R²=0,420; F(5,163)=25,33; p<0,001); esasicilik (β=0,50) ve daimicilik (β=0,19)

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

pozitif yordayıcılardır. Pedagojik/formasyon eğitimi alanların ilerlemecilik puanları daha yüksek; almayanların daimicilik, esasicilik ve geleneksel anlayış puanları daha yüksektir.

Sonuç ve Öneriler: Bulgular, hemşire öğretim elemanlarının eğitim felsefesi inançları ile öğretme–öğrenme anlayışlarının kuramsal olarak tutarlı bir örüntü gösterdiğini ortaya koymaktadır. Çağdaş felsefi yönelimler yapılandırmacı, geleneksel yönelimler ise geleneksel öğretme–öğrenme anlayışıyla daha güçlü ilişkilidir. Eğitmeni gelişim programlarında eğitim felsefesi farkındalığı, yansıtıcı öğretim, öğrenci merkezli ders tasarımı, klinik öğretim ve ölçme–değerlendirmenin bütüncül ele alınması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: eğitim felsefesi, öğretme–öğrenme anlayışları, hemşirelik eğitimi, hemşire öğretim elemanları, yapılandırmacı öğrenme

Abstract

Aim: Educational philosophies adopted by nursing faculty members reflect fundamental assumptions about the nature of learning, the roles of students and faculty and the organization of the teaching process. In this context, this study aimed to examine the relationships between nursing faculty members' educational philosophy beliefs and their constructivist and traditional teaching–learning conceptions.

Methods: This multi-institutional, cross-sectional, correlational study targeted 451 nursing faculty members who were graduates of undergraduate nursing programs and employed at 34 nursing schools in Istanbul, Türkiye. The accessible population consisted of 219 faculty members working at 11 schools from which institutional permission was obtained and the entire accessible population was targeted. Faculty members who worked at these schools held an undergraduate degree in nursing and volunteered to participate were included in the study. The study was completed with 169 participants, representing 77.2% of the accessible population. Data were collected using the Nursing Faculty Information Form, Educational Beliefs Scale and Teaching–Learning Conceptions Scale. No total score was used for the Educational Beliefs Scale; its five subdimensions were evaluated separately. Data were analyzed using descriptive statistics, group comparisons, Pearson correlation analysis and two separate multiple linear regression models.

Results: Of the participants, 29.0% reported having received pedagogical training. The highest educational philosophy scores were observed for existentialism (4.63 ± 0.34), progressivism (4.48 ± 0.33) and reconstructionism (4.22 ± 0.54). The mean constructivist conception score was 4.43 ± 0.34 , whereas the mean traditional conception score was 2.95 ± 0.86 . Progressivism ($r=.550$), existentialism ($r=.609$) and reconstructionism ($r=.491$) were positively associated with constructivist conceptions, whereas perennialism ($r=.528$) and essentialism ($r=.635$) were positively associated with traditional conceptions (all $p<.001$). The constructivist model was statistically significant (adjusted $R^2=.450$; $F(5,163)=28.49$; $p<.001$), with

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

existentialism($\beta=.34$), reconstructionism($\beta=.24$) and progressivism($\beta=.22$) identified as positive predictors. The traditional model was also statistically significant(adjusted $R^2=.420$; $F(5,163)=25.33$; $p<.001$), with essentialism($\beta=.50$) and perennialism($\beta=.19$) identified as positive predictors. Faculty members who had received pedagogical training had higher progressivism scores, whereas those without such training had higher perennialism, essentialism and traditional conception scores.

Conclusion and Recommendations: The findings indicate a theoretically coherent pattern between nursing faculty members' educational philosophy beliefs and their teaching-learning conceptions. Contemporary philosophical orientations were more strongly associated with constructivist conceptions, whereas traditional philosophical orientations were more strongly associated with traditional teaching-learning conceptions. Faculty development programs should integrate awareness of educational philosophy, reflective teaching, student-centered course design, clinical teaching and assessment and evaluation within a comprehensive framework.

Keywords: educational philosophy, teaching-learning conceptions, nursing education, nursing faculty member, constructivist learning

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1013

Hemşirelik Eğitiminde Yapay Zekâ Okuryazarlığı: Eğitimsel Fırsatlar ve Etik Sorumluluklar

Artificial Intelligence Literacy in Nursing Education: Educational Opportunities and Ethical Responsibilities

Fatma Gül Kaya¹, Rüveyda Aydın¹

¹Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi

Yapay zekâ teknolojileri sağlık hizmetleri ve eğitim ortamlarında hızla yaygınlaşmaktadır. Yapay zekâ kullanımının giderek artması, hemşirelik eğitiminde bu teknolojilerin yalnızca etkin biçimde kullanılmasını değil, aynı zamanda üretilen çıktıların doğruluğunun, sınırlılıklarının ve etik sonuçlarının eleştirel bir yaklaşımla değerlendirilmesini de gerekli hâle getirmiştir. Bununla birlikte, veri mahremiyeti, algoritmik önyargı, yanlış bilgi üretimi ve akademik dürüstlüğü ilişkin riskler, teknolojik yeterliliğin etik farkındalık ve mesleki sorumlulukla birlikte ele alınmasını gerektirmektedir. Bu derleme, hemşirelik eğitiminde yapay zekâ okuryazarlığının önemini ortaya koymak ve yapay zekâ kullanımını eğitimsel fırsatlar ile etik sorumluluklar çerçevesinde değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda, 2020–2026 yılları arasında yayımlanan özgün araştırma ve derleme makaleleri PubMed, Web of Science ve Google Scholar üzerinden taranmıştır.

Yapay zekâ okuryazarlığı; yapay zekâ teknolojilerinin temel özelliklerini ve kullanım alanlarını anlama, yapay zekâ tarafından üretilen bilgiyi eleştirel olarak değerlendirme, bu teknolojilerle etkili biçimde etkileşim kurma ve yapay zekâyı etik ve sorumlu biçimde kullanma yeterliliklerini kapsayan çok boyutlu bir kavramdır. Güncel çalışmalar, üretken yapay zekânın hemşirelik eğitiminde kişiselleştirilmiş öğrenme, akademik yazma, simülasyon ve sanal hasta uygulamalarının yanı sıra klinik akıl yürütme, bakım planlama ve geri bildirim süreçlerini destekleme potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, bu potansiyelin eğitimsel yarara dönüşebilmesi, yapay zekânın bilinçli ve sorumlu kullanımını ve üretilen içerik üzerinde insan denetiminin sürdürülmesini gerektirmektedir. Bu doğrultuda hemşire eğitimcilerin ve öğrencilerin, yapay zekâ tarafından üretilen içerikleri bilimsel kaynaklarla doğrulamaları, kullanım sürecinde akademik dürüstlük ilkelerini gözetmeleri ve yapay zekâ çıktılarını klinik ve etik muhakemenin yerine koymamaları önem taşımaktadır. Yapay zekâ destekli eğitim uygulamaları, empati, iletişim, kültürel duyarlılık ve etik muhakeme gibi hemşireliğin insan merkezli değerlerini koruyacak biçimde yapılandırılmalıdır.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Yapay zekâ okuryazarlığının hemşirelik eğitime entegrasyonu yalnızca teknik beceri kazandırmaya yönelik değil; eleştirel düşünme, etik farkındalık ve profesyonel sorumluluğu geliştiren bütüncül bir eğitim yaklaşımı olarak ele alınmalıdır. Hemşirelik programlarında yapay zekânın temel kavramları, istem oluşturma, çıktı doğrulama, veri mahremiyeti, algoritmik önyargı ve insan denetimi gibi konuların mevcut derslere ve klinik senaryolara entegre edilmesi önerilmektedir. Geleceğin hemşirelerinin yapay zekâyı kullanan değil, onu sorgulayabilen, sınırlarını tanıyabilen ve hemşireliğin etik ve insan merkezli değerleri doğrultusunda yönetebilen profesyoneller olarak yetiştirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Yapay zekâ, yapay zeka okuryazarlığı, hemşirelik eğitimi, üretken yapay zeka, etik

Abstract

Artificial intelligence technologies are rapidly becoming widespread in healthcare services and educational settings. The increasing use of artificial intelligence has made it necessary in nursing education not only to use these technologies effectively, but also to critically evaluate the accuracy, limitations, and ethical implications of AI-generated outputs. In addition, risks related to data privacy, algorithmic bias, misinformation, and academic integrity require technological competence to be addressed together with ethical awareness and professional responsibility. This review was conducted to highlight the importance of artificial intelligence literacy in nursing education and to evaluate the use of artificial intelligence within the framework of educational opportunities and ethical responsibilities. In this context, original research and review articles published between 2020 and 2026 were searched in PubMed, Web of Science, and Google Scholar.

AI literacy is a multidimensional concept encompassing the competencies required to understand the fundamental characteristics and applications of AI technologies, critically evaluate AI-generated information, interact effectively with these technologies, and use AI ethically and responsibly. Current studies indicate that generative AI has the potential to support personalized learning, academic writing, simulation and virtual patient applications, as well as clinical reasoning, care planning, and feedback processes in nursing education. However, translating this potential into educational benefits requires the informed and responsible use of AI and the maintenance of human oversight over AI-generated content. Accordingly, it is essential for nurse educators and nursing students to verify AI-generated content against scientific sources, adhere to the principles of academic integrity when using AI, and avoid substituting AI-generated outputs for clinical and ethical judgment. AI-supported educational practices should be designed in a manner that

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

preserves the human-centered values of nursing, including empathy, communication, cultural sensitivity, and ethical reasoning.

The integration of AI literacy into nursing education should be approached not merely as a means of developing technical skills but as a holistic educational approach that fosters critical thinking, ethical awareness, and professional responsibility. It is recommended that topics such as fundamental AI concepts, prompt development, output verification, data privacy, algorithmic bias, and human oversight be integrated into existing nursing courses and clinical scenarios. It is essential to educate future nurses as professionals who not only use AI but also critically question it, recognize its limitations, and manage its use in accordance with the ethical and human-centered values of nursing.

Keywords: Artificial intelligence, artificial intelligence literacy, nursing education, generative artificial intelligence, ethic

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1014

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Tutumları ile Mesleki Değerleri Arasındaki İlişkiyi Anlamak: Karma Yöntem Araştırması

Understanding the Relationship Between Nursing Students' Attitudes Toward Artificial Intelligence and Professional Values: A Mixed-Methods Study

Emine Şenyuva¹, Pırıl PANAYIR BOHUR¹, Nazik YALNIZ¹, Saadet MERİÇ¹

¹*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa- Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı*

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumları ile mesleki değerleri arasındaki ilişkiyi incelemek ve öğrencilerin yapay zekâ ile hemşirelik mesleki değerleri arasındaki ilişkiyi nasıl anlamlandırdıklarını ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırma, yakınsayan paralel karma yöntem araştırması tasarımıdır. Nicel boyut Türkiye’de dördüncü sınıfta öğrenim gören 380 hemşirelik öğrencisiyle yürütülmüş; veriler Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutumları Ölçeği ve Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği ile toplanmıştır. Nitel boyutta ise maksimum çeşitlilik örneklemesiyle seçilen 16 öğrenciyle iki çevrimiçi odak grup görüşmesi yapılmış ve veriler refleksif tematik analizle incelenmiştir. Nicel ve nitel bulgular yorumlama aşamasında bütünleştirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %57,9’u yapay zekâ araçlarını sık/çok sık kullanmasına karşın yalnızca%25,0’ı yapay zekâ eğitimi almıştır. Yapay zekâya yönelik genel tutum puanı ile HPDÖ toplam puanı arasında pozitif fakat zayıf bir ilişki bulunmuştur ($p=0,198$; $p<0,001$); duyarlılık analizinde ilişkinin büyüklüğü azalmıştır ($p=0,108$; $p=0,045$). Nitel analiz üç ana tema ve 10 alt tema ortaya koymuştur. Bütünleştirici örüntü “koşullu kabul” olarak tanımlanmıştır: öğrenciler yapay zekâyı, insan denetimi altında ve mesleki yargının yerine geçmeden kullanıldığında kabul edilebilir bir destek aracı olarak değerlendirmiştir.

Sonuç: Bulgular, yapay zekâya yönelik olumlu tutum ile mesleki değerlere verilen önem arasında güçlü bir bağ bulunmadığını; öğrencilerin yapay zekâ kabulünün ise teknolojinin kendisinden çok kullanım biçimi ve sınırları tarafından belirlendiğini göstermektedir. Yapay zekâ, mesleki yargıyı desteklediği, insan kontrolünü ve sorumluluğunu koruduğu ve insan merkezli bakımın yerini almadığı sürece kabul edilebilir görülmüştür. Bu “koşullu kabul” örüntüsü, hemşirelik eğitiminde yapay zekâ entegrasyonunun teknik kullanım becerisinin ötesine geçerek eleştirel

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

doğrulama, etik muhakeme, veri güvenliği ve mesleki sorumlulukla bütünleştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: yapay zekâ, hemşirelik öğrencileri, mesleki değerler, yapay zekâ tutumu, etik

Abstract

Objective: To examine the relationship between nursing students' attitudes towards artificial intelligence and their professional values, and to explore how students perceive and interpret the relationship between artificial intelligence and professional nursing values.

Method: The study employed a convergent parallel mixed-methods design. The quantitative component was conducted among 380 fourth-year nursing students in Türkiye. Data were collected with Nursing Students' General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale and the Nurses' Professional Values Scale. For the qualitative component, 16 students were selected using maximum variation sampling, and two online focus group interviews were conducted. The qualitative data were analyzed using reflexive thematic analysis. Quantitative and qualitative findings were integrated during the interpretation phase.

Results: Although 57.9% of students reported using AI tools frequently or very frequently, only 25.0% had received AI training. The average total score of students on the NGAAIS is 70.94 ± 9.94 , NPVS total score average is 120.85 ± 24.66 . A positive but weak correlation was found between the overall attitude score towards AI and the total NPVS score; however, the strength of the association decreased in the sensitivity analysis. The qualitative analysis revealed three main themes and 10 sub-themes. The integrated findings indicated a pattern of "conditional acceptance": students considered AI to be an acceptable means of support when used under human supervision and without replacing professional judgment.

Conclusion: The findings indicate that a positive attitude towards AI is not strongly associated with an emphasis on professional values and that students' acceptance of AI is shaped by how and within what limits it is used, rather than by the technology itself. AI was considered acceptable provided that it supports professional judgment, preserves human control and responsibility, and does not replace human-centered care. This pattern of "conditional acceptance" suggests that the integration of AI into nursing education should go beyond developing technical competencies and incorporate critical evaluation and validation, ethical reasoning, data security, and professional responsibility.

Keywords: artificial intelligence, nursing students, professional values, attitudes towards artificial intelligence, ethics

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1016

Klinik Eğitimde Rehber Hemşirenin Rolü: Güncel Kanıtlar ve Gelecek Perspektifi

The Role of the Nurse Preceptor in Clinical Education: Current Evidence and Future Perspectives

Rüveyda Aydın¹, Fatma Gül Kaya²

¹*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi* ²*Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Hemşirelik eğitiminde klinik uygulama; kuramsal bilginin uygulamaya aktarılması, klinik beceri ve karar verme yeterliliğinin geliştirilmesi, profesyonel kimliğin kazanılması açısından temel bir öğrenme alanıdır. Klinik ortamın karmaşık ve dinamik yapısı, öğrencilerin bu süreçte nitelikli ve yapılandırılmış bir rehberlikle desteklenmesini gerekli kılmaktadır. Bu derleme, klinik eğitimde rehber hemşirenin rol ve sorumluluklarını güncel kanıtlar doğrultusunda incelemek ve geleceğe yönelik yaklaşımları değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Bu kapsamda "hemşirelik eğitimi", "klinik eğitim", "mentörlük" ve "rehber hemşire" anahtar kelimeleri ve İngilizce karşılıkları kullanılarak PubMed, Web of Science ve Google Scholar'da 2021–2026 yıllarında yayımlanan özgün araştırma ve derleme makaleleri taranmıştır.

Rehber hemşire, teori ile uygulama arasındaki bütünleşmeyi destekleyen, klinik öğretici ve rol model olmanın yanı sıra öğrenme ortamını düzenleyen, öğrencinin gereksinimlerine uygun öğrenme fırsatları oluşturan ve yapıcı geri bildirim sağlayan önemli bir klinik eğitim aktörüdür. Rehberlik sürecinin temel bileşenleri arasında öğrenme gereksinimlerinin belirlenmesi, öğrencinin klinik performansının izlenmesi ve yeterliliğinin değerlendirilmesi, klinik akıl yürütme, eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesi ile bağımsız ve güvenli uygulamanın desteklenmesi yer almaktadır. Güncel kanıtlar etkili klinik rehberliğin yalnızca mesleki deneyime değil, pedagojik ve mentörlük yeterliliklerine, etkili iletişime, hedef odaklı öğretime ve nitelikli geri bildirimle dayandığını göstermektedir. Güvene dayalı ve destekleyici bir ilişki; öğrencinin özgüvenini, klinik ortama aidiyetini ve profesyonel kimlik gelişimini güçlendirmektedir. Bununla birlikte öğrencinin bilgi ve beceri düzeyine uygun gözetim sağlanması, güvenli uygulamaların gerçekleştirilmesi ve hasta güvenliğinin desteklenmesi açısından da önem taşımaktadır.

Etkili klinik rehberliğin sürdürülebilmesi, rehber hemşirenin yeterliliklerinin yanı sıra uygun örgütsel koşulların sağlanmasını da gerektirmektedir. İş yükü, zaman kısıtlılığı, rehber hemşire yetersizliği, öğrenci sayısının fazla olması, rol belirsizliği, rehberliğe yönelik eğitim eksikliği ve sınırlı kurumsal destek klinik rehberliğin niteliğini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

gelecekte rehber hemşirelerin pedagojik ve mentörlük yeterliliklerinin yapılandırılmış eğitim programlarıyla geliştirilmesi ve düzenli olarak değerlendirilmesi, rehberlik için yeterli zaman ve kurumsal desteğin sağlanması, güvenli ve destekleyici öğrenme ortamlarının oluşturulması ve akademik–klinik iş birliğinin güçlendirilmesi önem taşımaktadır. Sonuç olarak rehber hemşire; klinik öğretici, rol model, öğrenme ortamını düzenleyici, geri bildirim sağlayıcı, klinik yeterliliği değerlendirici, mentör ve profesyonel gelişimi destekleyici rolleriyle klinik eğitim sürecinde belirleyici bir konumdadır. Öğrencilerin nitelikli ve güvenli bakım sunabilen hemşireler olarak mesleğe hazırlanmaları için klinik rehber hemşirelik uygulamalarının güncel kanıtlar doğrultusunda geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, klinik eğitim, mentörlük, rehber hemşire

Abstract

Clinical practice in nursing education is a fundamental learning environment for translating theoretical knowledge into practice, developing clinical skills and decision-making competencies, and fostering professional identity. The complex and dynamic nature of the clinical environment requires students to be supported through high-quality and structured guidance throughout this process. This review was prepared to examine the roles and responsibilities of nurse preceptors in clinical education in light of current evidence and to evaluate future approaches. In this context, original research and review articles published between 2021 and 2026 were searched in PubMed, Web of Science, and Google Scholar using the keywords “nursing education,” “clinical education,” “mentoring,” and “nurse preceptor,” along with their Turkish equivalents.

The nurse preceptor is a key actor in clinical education who facilitates the integration of theory and practice, serves as a clinical educator and role model, organizes the learning environment, creates learning opportunities tailored to students’ needs, and provides constructive feedback. Core components of the preceptorship process include identifying learning needs, monitoring students’ clinical performance and assessing their competence, developing clinical reasoning, critical thinking, and problem-solving skills, and supporting independent and safe practice. Current evidence indicates that effective clinical preceptorship depends not only on professional experience but also on pedagogical and mentoring competencies, effective communication, goal-oriented teaching, and high-quality feedback. A trusting and supportive relationship strengthens students’ self-confidence, sense of belonging in the clinical environment, and professional identity development. Furthermore, providing supervision appropriate to students’ levels of knowledge and skills is essential for ensuring safe practice and promoting patient safety.

Sustaining effective clinical preceptorship requires not only competent nurse preceptors but also appropriate organizational conditions. Workload, time constraints, insufficient numbers of nurse

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

preceptors, high student numbers, role ambiguity, inadequate preceptorship training, and limited institutional support may negatively affect the quality of clinical preceptorship. Therefore, future efforts should focus on developing and regularly evaluating nurse preceptors' pedagogical and mentoring competencies through structured training programs, ensuring sufficient time and institutional support for preceptorship, creating safe and supportive learning environments, and strengthening academic-clinical collaboration.

In conclusion, nurse preceptors play a pivotal role in clinical education as clinical educators, role models, facilitators of the learning environment, providers of feedback, assessors of clinical competence, mentors, and supporters of professional development. Clinical preceptorship practices should be further developed in accordance with current evidence to prepare nursing students for professional practice as nurses capable of providing high-quality and safe care.

Keywords: Nursing education, clinical education, mentoring, nurse preceptor

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1017

Hemşirelik Öğrencilerinde Akreditasyon Algısı ile Akademik Yaşam Doyumu Arasındaki İlişkide Akademik Aidiyetin Aracı Rolü

Academic Belonging as a Mediator Between Accreditation Perceptions And Academic Life Satisfaction Among Nursing Students

Yasemin Nur BARUTÇU¹, Emine ŞENYUVA²

¹Johns Hopkins Anadolu Sağlık Merkezi Hastanesi ²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Nursing Education

Amaç: Araştırmanın amacı, akredite hemşirelik programlarında öğrenim gören öğrencilerin akreditasyon algıları, akademik aidiyetleri ve akademik yaşam doyumları arasındaki ilişkileri incelemek ve akreditasyon algısı ile akademik yaşam doyumunu arasındaki ilişkide akademik aidiyetin aracı rolünü değerlendirmektir.

Yöntem: Kesitsel analitik tasarımdaki araştırma, İstanbul'da akreditasyonu geçerli olan beş lisans hemşirelik programında öğrenim gören 429 dördüncü sınıf hemşirelik öğrencisiyle gerçekleştirildi. Veriler Ekim 2025–Ocak 2026 tarihleri arasında yüz yüze; Bilgi Formu, Akreditasyon Algısı Ölçeği, Akademik Aidiyet Ölçeği ve Akademik Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı. Akademik aidiyetin aracı rolü, doğrudan, dolaylı ve toplam ilişkilerin değerlendirildiği yol analizi ile incelendi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Öğrencilerin akreditasyon algısı toplam puan ortalaması $71,98\pm 10,32$, akademik aidiyet toplam puan ortalaması $85,20\pm 17,11$ ve akademik yaşam doyumunu toplam puan ortalaması $28,94\pm 5,95$ idi. Akreditasyon algısı ile akademik aidiyet ($r=0,372$) ve akademik yaşam doyumunu ($r=0,408$) arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulundu. Akademik aidiyet ile akademik yaşam doyumunu arasındaki ilişki daha güçlüydü ($r=0,557$; tümü $p<0,001$). Yol analizinde akreditasyon algısından akademik aidiyete ($\beta=0,617$; %95 GA= $0,472-0,763$; $p<0,001$) ve akademik aidiyetten akademik yaşam doyumuna ($\beta=0,164$; %95 GA= $0,136-0,193$; $p<0,001$) uzanan yollar anlamlıydı. Akademik aidiyet üzerinden gerçekleşen dolaylı ilişki de anlamlı bulundu ($\beta=0,101$; %95 GA= $0,071-0,131$; $p<0,001$). Akademik aidiyet modele dâhil edildiğinde doğrudan ilişki anlamlılığını sürdürdü ($\beta=0,134$; %95 GA= $0,087-0,181$; $p<0,001$). Toplam ilişki $\beta=0,235$ idi ve dolaylı bileşen toplam ilişkinin %43,1'ini oluşturdu. Bulgular kısmi aracılık örüntüsüyle uyumluydu.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç ve Öneriler: Akreditasyona ilişkin daha olumlu algılar, daha yüksek akademik aidiyet ve akademik yaşam doyumu ile ilişkilidir. Bulgular, akreditasyon algısı ile akademik yaşam doyumu arasındaki ilişkinin önemli bir bölümünün akademik aidiyetle ilişkili olduğunu göstermektedir. Hemşirelik eğitiminde kalite güvencesinin yalnızca standartlara uyum ve akreditasyon statüsü üzerinden değil, öğrencilerin eğitim kalitesini nasıl deneyimledikleri, akademik toplulukla ne ölçüde bağ kurdukları ve kalite geliştirme süreçlerine katılımları açısından da değerlendirilmesi önerilmektedir. Öğrencilerin akreditasyon ve kalite süreçlerine anlamlı katılımının artırılması, öğrenci geri bildirimlerinin program geliştirmeye nasıl yansıdığına görünür kılınması ve akademik aidiyeti destekleyen kapsayıcı öğrenme ortamlarının güçlendirilmesi öğrenci merkezli kalite geliştirme çalışmalarına katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Akreditasyon, Akademik Aidiyet, Akademik Yaşam Doyum, Hemşirelik Öğrencileri, Hemşirelik Eğitimi

Abstract

Aim: This study aimed to examine relationships among perceptions of accreditation, academic belonging, and academic life satisfaction among students in accredited nursing programmes and to evaluate the mediating role of academic belonging.

Methods: This cross-sectional analytical study included 429 fourth-year nursing students from five accredited undergraduate nursing programmes in Istanbul, Türkiye. Data were collected face-to-face between October 2025 and January 2026 using an Information Form, the Accreditation Perception Scale, the Academic Belonging Scale, and the Academic Life Satisfaction Scale. Descriptive statistics, Pearson correlation analysis, and path analysis were used. Statistical significance was set at $p < 0.05$.

Results: Mean total scores were 71.98 ± 10.32 for perceptions of accreditation, 85.20 ± 17.11 for academic belonging, and 28.94 ± 5.95 for academic life satisfaction. Perceptions of accreditation were positively associated with academic belonging ($r = 0.372$) and academic life satisfaction ($r = 0.408$), while academic belonging was more strongly associated with academic life satisfaction ($r = 0.557$; all $p < 0.001$). Path analysis showed significant paths from perceptions of accreditation to academic belonging ($\beta = 0.617$; 95% CI = 0.472–0.763) and from academic belonging to academic life satisfaction ($\beta = 0.164$; 95% CI = 0.136–0.193; both $p < 0.001$). The indirect association through academic belonging was significant ($\beta = 0.101$; 95% CI = 0.071–0.131; $p < 0.001$), while the direct association remained significant ($\beta = 0.134$; 95% CI = 0.087–0.181; $p < 0.001$). The indirect component accounted for 43.1% of the total association, consistent with a partial mediation pattern.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusion and Recommendations: More positive perceptions of accreditation were associated with greater academic belonging and academic life satisfaction. The findings indicate that a substantial component of the relationship between perceptions of accreditation and academic life satisfaction is associated with academic belonging. Quality assurance in nursing education should consider not only compliance with standards, but also students' experiences of educational quality, connection with the academic community, and participation in quality improvement. Strengthening meaningful student participation, making visible how student feedback informs programme improvement, and fostering inclusive learning environments that support academic belonging may contribute to more student-centred quality enhancement.

Keywords: Accreditation, academic belonging, academic life satisfaction, nursing students, nursing education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1018

Rehber Hemşirelerin Klinik Öğretimde Kullanılan Öğrenme Yöntemlerine Yönelik Görüşleri; Nitel Bir Çalışma

Preceptors' Views on Learning Methods Used in Clinical Teaching: A Qualitative Study

Aliye ÇAYIR¹, Figen ÇALIŞKAN²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi ²Trakya Üniversitesi

Amaç: Araştırmanın amacı, klinik öğretimde sık kullanılan öğrenme yöntemleri, klinik öğretimde kullanılması uygun ve uygun olmayan öğretim yöntemleri, öğretim yöntemlerinin kullanımına ilişkin yaşanan/yaşanabilecek sorunlar ve çözüm önerilerini rehber hemşire görüşleri doğrultusunda betimlemektir.

Yöntem: Araştırma nitel tiptedir. Araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme kullanılmıştır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemi türlerinden ölçüt (kriter) örnekleme yöntemiyle belirlenmiş, araştırmaya katılmaya gönüllü olan “rehber hemşirelik” yapan 19 hemşireden oluşmaktadır. Veri analizi, nitel içerik analizi yaklaşımı kullanılarak gerçekleştirildi.

Bulgular: İçerik analizi sonucunda elde edilen veriler beş ana temada toplanmıştır: (1) Klinik Öğretimde Kullanılan Yöntemler, (2) En Yararlı Görülen Yöntemler ve Gerekçeleri, (3) Uygun Görülmeyen Yöntemler, (4) Yaşanan Sorunlar ve (5) Çözüm Önerileri. Rehber hemşireler klinikte sıklıkla demonstrasyon, vaka tartışması ve soru-cevap yöntemlerini kullandıklarını; öğrencinin motor beceri gelişimini, kalıcılığı ve hasta güvenliğini desteklemesi nedeniyle aktif öğrenme ile simülasyon/maket çalışmalarını en yararlı teknikler olarak gördüklerini belirtmişlerdir. Pasif düz anlatım, uzaktan eğitim ve rehbersiz yalnız uygulama yaptırma ise klinik öğretime uygun bulunmayan yaklaşımlar olarak değerlendirilmiştir. Öğretim sürecinde karşılaşılan en büyük engeller; yoğun hasta yükü, zaman yetersizliği, kalabalık öğrenci grupları ve fiziki altyapı eksiklikleri olarak öne çıkmıştır. Çözüm olarak katılımcılar; öğrenci kontenjanlarının azaltılmasını, staj öncesi simülasyon eğitimlerinin artırılmasını ve kliniklerde sadece öğrenci eğitimiyle ilgilenen rehber hemşire kadrolarının oluşturulmasını önermişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Bu nitel araştırmadan elde edilen bulgular; klinik hemşirelik öğretiminde teorik bilgi ile pratik becerilerin bütünleşmesinde en etkili yaklaşımın aktif öğrenme, simülasyon ve birebir rehberlik olduğunu göstermektedir. Buna karşın, yoğun hasta bakım yükü, zaman kısıtı ve yüksek öğrenci kontenjanları gibi sistemsel engellerin klinik eğitimin kalitesini sınırlandırdığı tespit edilmiştir. Klinik eğitimin sürdürülebilir ve hasta güvenliğini önceleyen bir yapıya

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

kavuşturulması amacıyla, klinik öncesi simülasyon Laboratuvarı uygulamalarının artırılması ve kliniklerde sadece öğrenci rehberliğiyle görevli 'rehber hemşire' modelinin hayata geçirilmesi kritik bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar kelimeler: Klinik rehberlik, Hemşirelik eğitimi, Klinik öğretim

Abstract

Aim: This study aimed to describe the learning methods frequently used in clinical teaching, appropriate and inappropriate teaching methods, problems experienced or potential challenges regarding the use of teaching methods, and proposed solutions based on the views of nurse preceptors.

Methods: A qualitative study design was employed using semi-structured interviews. The study group consisted of 19 nurses working as preceptors who voluntarily agreed to participate in the study, selected using criterion sampling—a purposive sampling method. Data were analyzed using a qualitative content analysis approach.

Results: Content analysis revealed five main themes: (1) Methods Used in Clinical Teaching, (2) Methods Perceived as Most Beneficial and Their Rationale, (3) Inappropriate Methods, (4) Experienced Problems, and (5) Proposed Solutions. Preceptors reported that they most frequently utilized demonstration, case discussion, and question-and-answer methods in the clinical setting. They emphasized active learning and simulation/manikin-based practice as the most effective techniques, citing their role in fostering motor skills, long-term retention, and patient safety. Conversely, passive lectures, distance education, and unsupervised practice were considered inappropriate for clinical teaching. The primary barriers encountered during the teaching process were heavy patient workloads, time constraints, crowded student groups, and inadequate physical infrastructure. To address these challenges, participants recommended reducing student quotas, expanding pre-clinical simulation training, and establishing dedicated nurse preceptor positions exclusively focused on student education.

Conclusion and Recommendations: Findings from this qualitative study indicate that active learning, simulation, and one-on-one mentorship are the most effective approaches for integrating theoretical knowledge with practical clinical skills in nursing education. However, systemic barriers—such as heavy patient care workloads, time constraints, and high student enrollment—continue to limit the quality of clinical instruction. To establish a sustainable, patient safety-oriented framework for clinical education, enhancing pre-clinical simulation laboratory practices and implementing a dedicated nurse preceptor model strictly focused on student guidance are critical imperatives.

Keywords: Preceptorship, Education Nursing, Learning, Clinical Clerkship

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1019

Temel Yaşam Desteği Eğitiminde Mobil Karar Destek Sisteminin Meslek Yüksekokulu Öğrencileri Üzerindeki Etkinliği

The Efficacy of a Mobile Decision Support System in Basic Life Support Training on Vocational School Students

Özge Göl¹, Güneş Çevik Akkuş¹

¹Işık Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma, ön lisans öğrencilerinde Temel Yaşam Desteği (TYD) ve Otomatik Eksternal Defibrilatör (OED) simülasyonlarında geliştirilen mobil klinik karar destek yazılımının algoritmaya uyum, müdahale süreleri ve kullanılabilirlik üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, 25 ön lisans öğrencisi ile tek gruplu ön test-son test yarı deneysel tasarımda yürütülmüştür. Katılımcıların maket üzerinde mobil destek olmaksızın gerçekleştirdikleri TYD-OED performansı ön test, mobil karar destek uygulaması rehberliğinde gerçekleştirdikleri performans ise son test olarak değerlendirilmiştir. 112 acil yardım arama davranışı, ilk göğüs basısına başlama süresi ve toplam senaryo süresi değerlendirilmiş; süreler kronometre ve uygulama log kayıtları kullanılarak ölçülmüştür. Uygulamanın kullanılabilirliği Sistem Kullanılabilirlik Skalası (SUS) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Manuel grupta öğrencilerin %44,0'ının (n=11) 112 acil yardımı aramayı unuttuğu, mobil uygulama kullanımında ise bu hata oranının %0,0'a (n=0) düştüğü saptanmıştır (p<0.001). Mobil uygulama kullanımı ilk göğüs basısına başlama süresini 58.08±17.99 saniyeden 41.12±10.81 saniyeye (p=0.0001,d=0.942) ve toplam senaryo süresini 191.48±35.20 saniyeden 166.08±12.11 saniyeye (p=0.0011,d=0.743) istatistiksel olarak anlamlı derecede düşürmüştür. Öğrencilerin uygulamaya yönelik ortalama SUS skoru 77.84±14.48 olarak saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışma, mobil klinik karar destek uygulamasının TYD-OED simülasyonlarında kritik algoritmik adım ihlallerini engelleyerek algoritmaya uyumu artırdığını, müdahale sürelerini anlamlı düzeyde kısalttığını ve yüksek düzeyde kullanılabilirliğe sahip olduğunu göstermektedir. Elde edilen bulgular, mobil karar destek sistemlerinin resüsitasyon eğitiminde öğrencilerin klinik karar verme süreçlerini destekleyen ve uygulama adımlarını standartlaştıran etkili bir simülasyon aracı olarak kullanılabileceğini ortaya koymaktadır. Gelecek araştırmalarda, bu tür mobil sistemlerin gerçek klinik senaryolarda ve farklı sağlık profesyonelleri üzerindeki uzun vadeli etkinliklerinin değerlendirilmesi önerilmektedir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Anahtar kelimeler: Kardiyopulmoner Resüsitasyon, Klinik Karar Destek Sistemi, Simülasyon Eğitimi, Sistem Kullanılabilirlik Skalası.

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate the effect of a developed mobile clinical decision support software on algorithm adherence, intervention times, and usability in Basic Life Support (BLS) and Automated External Defibrillator (AED) simulations among associate degree students.

Methods: The study was conducted with a single-group pretest-posttest quasi-experimental design involving 25 associate degree students. Participants' BLS-AED performance on a manikin without mobile support served as the pretest, while their performance guided by the mobile decision support application served as the posttest. Emergency Medical Services (EMS / 112) calling behavior, time to initiate the first chest compression, and total scenario duration were evaluated; times were measured using stopwatches and application log records. System usability was assessed using the System Usability Scale (SUS).

Results: In the manual group, 44.0% (n=11) of the students omitted calling EMS (112), whereas this error rate dropped to 0.0% (n=0) with the use of the mobile application ($p<0.001$). The use of the mobile application significantly reduced the time to initiate the first chest compression from 58.08 ± 17.99 seconds to 41.12 ± 10.81 seconds ($p=0.0001, d=0.942$) and the total scenario duration from 191.48 ± 35.20 seconds to 166.08 ± 12.11 seconds ($p=0.0011, d=0.743$). The mean SUS score for the application was found to be 77.84 ± 14.48 .

Conclusion and Recommendations: This study demonstrates that the mobile clinical decision support application enhances algorithm adherence by preventing critical procedural omissions, significantly shortens intervention times, and exhibits high usability in BLS-AED simulations. These findings indicate that mobile decision support systems can serve as an effective simulation tool to reinforce students' clinical decision-making processes and standardize implementation steps in resuscitation training. Future research is recommended to evaluate the long-term efficacy of such mobile systems among various healthcare professionals in real-world clinical scenarios.

Keywords: Cardiopulmonary Resuscitation, Clinical Decision Support System, Simulation System, System Usability Scale.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1020

Doğumdan Sonraki İlk Altı Ayda Annelerin Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Emzirme Mitlerine Olan İnanç Üzerindeki Etkisi

The Effect of Mothers' Health Literacy Level on Their Beliefs in Breastfeeding Myths During The First Six Months After Birth

Dilara Bakın¹, Fulya Gündüş Gürbüz²

¹Işık Üniversitesi ²Okan Üniversitesi

Amaç: Bu araştırmanın amacı, doğumdan sonraki ilk altı ayda annelerin sağlık okuryazarlığı düzeyi ile emzirme mitlerine inanma düzeyi arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipteki araştırma, Haziran–Kasım 2025 tarihleri arasında İstanbul’da bir kadın doğum ve çocuk hastalıkları hastanesine başvuran, doğum sonrası ilk altı ay içerisinde olan 537 anne ile yürütülmüştür. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, 25 maddeli ve dört alt boyutlu Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (SOYÖ) ile 30 maddeli ve tek boyutlu Emzirme Mitleri Ölçeği (EMÖ) kullanılarak toplanmıştır. SOYÖ’de yüksek puan yüksek sağlık okuryazarlığını, EMÖ’de yüksek puan emzirme mitlerinin daha fazla benimsendiğini göstermektedir. Veriler IBM SPSS Statistics 26.0 programında betimsel istatistikler, bağımsız gruplarda t testi, tek yönlü varyans analizi, Tukey HSD testi, Pearson korelasyon ve basit doğrusal regresyon analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması $30,73 \pm 6,58$ yıldır. SOYÖ toplam puan ortalaması $97,71 \pm 20,56$, EMÖ toplam puan ortalaması $66,01 \pm 23,44$ olarak bulunmuştur. Ölçeklerin Cronbach alfa katsayıları sırasıyla 0,958 ve 0,954’tür. Sağlık okuryazarlığı ile emzirme mitlerine inanma arasında orta düzeyde, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Sağlık okuryazarlığı arttıkça emzirme mitlerine inanma düzeyinin azaldığı saptanmıştır. Basit doğrusal regresyon analizinde sağlık okuryazarlığının emzirme mitlerini anlamlı düzeyde yordadığı ve emzirme mitleri puanlarındaki varyansın %39,6’sını açıkladığı belirlenmiştir. Tez bulgularında ayrıca yaş, eğitim, çalışma durumu, sosyal güvence, gelir ve doğum sayısına göre ölçek puanlarında anlamlı farklılıklar bildirilmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça annelerin emzirme mitlerine inanma düzeylerinin azaldığı belirlenmiştir. Doğum sonrası dönemde annelerin sağlık okuryazarlığının değerlendirilmesi, emzirmeye ilişkin yanlış inanışların belirlenmesi ve annelerin güvenilir bilgi

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

kaynaklarına erişimini destekleyen eğitim ve danışmanlık uygulamalarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Sağlık Okuryazarlığı, Emzirme Mitleri, Postpartum Dönem, Anne, Hemşirelik.

Abstract

Objective: This study aimed to examine the relationship between mothers' health literacy levels and their beliefs in breastfeeding myths during the first six months postpartum.

Methods: This descriptive, cross-sectional, and correlational study was conducted with 537 mothers who were within the first six months postpartum and attended a maternity and children's hospital in Istanbul between June and November 2025. Data were collected using a Descriptive Information Form, the 25-item, four-subscale Health Literacy Scale (HLS), and the 30-item, unidimensional Breastfeeding Myths Scale (BMS). Higher HLS scores indicate higher health literacy, whereas higher BMS scores indicate greater endorsement of breastfeeding myths. Data were analyzed using IBM SPSS Statistics 26.0. Descriptive statistics, independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Tukey HSD post-hoc test, Pearson correlation analysis, and simple linear regression analysis were performed. Statistical significance was set at $p < 0.05$.

Results: The mean age of the mothers was 30.73 ± 6.58 years. The mean total HLS score was 97.71 ± 20.56 , while the mean total BMS score was 66.01 ± 23.44 . Cronbach's alpha coefficients were 0.958 for the HLS and 0.954 for the BMS. A moderate, negative, and statistically significant relationship was found between health literacy and belief in breastfeeding myths. As health literacy increased, belief in breastfeeding myths decreased. Simple linear regression analysis showed that health literacy significantly predicted breastfeeding myth scores and explained 39.6% of the variance in these scores. The thesis also reported significant differences in scale scores according to age, educational level, employment status, type of social security, household income, and number of births.

Conclusion and Recommendations: Higher health literacy levels were associated with lower levels of belief in breastfeeding myths. It is recommended that mothers' health literacy be assessed during the postpartum period, misconceptions about breastfeeding be identified, and education and counseling interventions that facilitate access to reliable information sources be strengthened.

Keywords: Health Literacy, Breastfeeding, Mother, Nursing, postpartum period

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1021

Yapay Zekâ Destekli ve Oyunlaştırılmış EKG Analizi Öğretim Tasarımının Pilot Uygulaması *Pilot Implementation of an Artificial Intelligence-Supported and Gamified ECG Analysis Teaching Design*

Pınar Beştaş¹, Güneş Çevik Akkuş¹

¹Işık Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İlk ve Acil Yardım ve Anestezi programı öğrencilerinde ChatGPT destekli klinik senaryolar ile oyunlaştırılmış Kahoot etkinliklerinin birlikte kullanıldığı üç haftalık EKG analizi öğretim tasarımının pilot uygulamasını değerlendirmek; öğrencilerin uygulamaya ilişkin görüşlerini, oyunlaştırılmış etkinliklerdeki performanslarını ve yapay zekâ (YZ) destekli klinik senaryolardaki öz-düzeltilme süreçlerini incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın evrenini EKG eğitimi alan 29 öğrenci oluşturmuş, örneklem seçimine gidilmeden evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Tek gruplu pilot uygulama olarak üç hafta yürütülmüştür. Teorik öğretimin ardından öğrenciler standartlaştırılmış istemlerle ChatGPT destekli klinik senaryolar üzerinde çalışmış ve içerik Kahoot etkinlikleriyle pekiştirilmiştir. Yanlış yanıtlarda doğru cevap doğrudan verilmeden ayırt edici EKG bulgularına yönelik ipuçları sunulmuş; yanıtlar “ilk denemede doğru”, “ipucu sonrası doğru” ve “çözumsuz” olarak sınıflandırılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Yapay Zekâ Destekli Öğrenme Etkinliği Değerlendirme Formu ve Yapay Zekâ Destekli ve Oyunlaştırılmış EKG Öğretim Tasarımı Öğrenci Görüş Formu kullanılmıştır. Nicel veriler betimsel istatistiklerle, açık uçlu yanıtlar içerik analiziyle incelenmiş; Kahoot doğru cevap oranları betimsel performans göstergesi olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 29 öğrenci katılmıştır. Yapay Zekâ Destekli Öğrenme Etkinliği Değerlendirme Formunu birinci haftada 23, ikinci haftada 22 ve üçüncü haftada 18 öğrenci doldurmuştur. Beşli Likert tipindeki formda madde ortalamaları haftalara göre sırasıyla 4,32–4,57, 4,41–4,59 ve 4,39–4,61 arasında değişmiştir. Kahoot’un konuyu pekiştirmeye katkısına ilişkin ortalamalar ise sırasıyla 4,57, 4,59 ve 4,56 olarak bulunmuştur. Üç haftalık öğretim sürecinin sonunda Öğrenci Görüş Formunu 16 öğrenci doldurmuş ve madde ortalamalarının genel ortalaması 5 üzerinden 4,56 olarak belirlenmiştir. En yüksek ortalamalar Kahoot’un öğrenilenleri pekiştirmesine ve aktif öğrenmeye katılıma ilişkin maddelerde (her ikisi 4,62±0,50); en düşük ortalamalar ise YZ geri bildirimlerinin öğrencilerin eksiklerini fark etmelerine katkısı (4,50±0,52) ve EKG dersine ilgiyi artırmasına ilişkin maddede (4,50±0,63) saptanmıştır.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Öğretim tasarımı öğrenciler tarafından olumlu değerlendirilmiştir. Bulgular, ipucu temelli YZ etkileşimlerinin EKG öğretiminde öz-düzeltilmeyi destekleme potansiyeline işaret etmektedir. Ancak pilot ve tek gruplu tasarım nedeniyle bulgular nedensel etki olarak yorumlanmamalıdır.

Anahtar kelimeler: Elektrokardiyografi, yapay zekâ, oyunlaştırma, Kahoot, klinik senaryo

Objective: This study aimed to evaluate the pilot implementation of a three-week ECG analysis instructional design combining ChatGPT-supported clinical scenarios with gamified Kahoot activities among First and Emergency Aid and Anesthesia students, and to examine students' views, performance in gamified activities, and self-correction processes in artificial intelligence (AI)-supported clinical scenarios.

Methods: The study population consisted of 29 students receiving ECG education, and the entire population was targeted without sampling. The study was conducted as a three-week, single-group pilot implementation. Following theoretical instruction, students completed ChatGPT-supported clinical scenarios using standardized prompts, reinforced with Kahoot activities. For incorrect responses, clues focusing on distinguishing ECG findings were provided without directly giving the correct answer. Responses were classified as "correct on the first attempt," "correct after a clue," or "unresolved." Data were collected using a Personal Information Form, AI-Supported Learning Activity Evaluation Form, and AI-Supported and Gamified ECG Instructional Design Student Opinion Form developed by the researchers. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics, open-ended responses using content analysis, and Kahoot correct-response rates as descriptive performance indicators.

Results: All 29 students participated in the study. The weekly AI-Supported Learning Activity Evaluation Form was completed by 23, 22, and 18 students, respectively. On the five-point Likert scale, item means ranged from 4.32–4.57, 4.41–4.59, and 4.39–4.61 across the three weeks. Mean scores for Kahoot's contribution to reinforcing the topic were 4.57, 4.59, and 4.56, respectively. At the end of the three-week intervention, 16 students completed the Student Opinion Form, with an overall item mean of 4.56/5. The highest mean scores were for Kahoot reinforcing learning and participation in active learning (both 4.62±0.50). The lowest were for AI feedback helping students identify learning gaps (4.50±0.52) and increasing interest in the ECG course (4.50±0.63).

Conclusion: The instructional design was positively evaluated by students. The findings suggest that clue-based AI interactions may have the potential to support self-correction in ECG education. However, due to the pilot and single-group design, the findings should not be interpreted as evidence of causal effects.

Keywords: Electrocardiography, artificial intelligence, gamification, Kahoot, Clinical Scenario

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1022

Doktora Eğitimi Almış Hemşirelerin Klinik Deneyimleri: Nitel Bir Araştırma

Clinical Experiences of Nurses with Doctoral Education: A Qualitative Study

Güneş Çevik Akkuş¹, Sevim Ulupınar²

¹Işık Üniversitesi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Araştırmanın amacı, klinikte çalışan doktora eğitimini tamamlamış hemşirelerin doktora eğitimine ilişkin görüşlerini ve klinik deneyimlerini incelemektir.

Yöntem: Araştırma nitel ve betimleyici desende yürütülmüştür. Çalışmaya İstanbul'da kamu hastanelerinde görev yapan ve hemşirelikte doktora eğitimini tamamlamış 12 hemşire katılmıştır. Veriler, yarı yapılandırılmış bireysel derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Görüşmeler yaklaşık 20–30 dakika sürmüştür. Görüşme formunda katılımcıların kendilerini ve doktora eğitimlerini tanıtmalarına, doktora eğitime başlarken beklenti ve hedeflerine, klinik ortamda doktoralı hemşirenin önemine ilişkin görüşlerine ve doktoralı hemşire olmayı bir metafor üzerinden açıklamalarına yönelik sorular yer almıştır. Elde edilen veriler herhangi bir nitel veri analiz yazılımı kullanılmadan manuel olarak tematik analiz yöntemiyle incelenmiş; veriler sistematik biçimde kodlanarak temalar oluşturulmuş ve yorumlanmıştır.

Bulgular: Analiz sonucunda dört ana tema belirlenmiştir: 1. Doktora eğitime başlarken hedefler ve beklentiler 2. Doktora eğitim sürecine ilişkin deneyimler 3. Doktora eğitiminin etki, sonuç ve kazanımları 4. Klinikte doktoralı hemşire olmak. Katılımcılar doktora eğitime başlama hedeflerini; mesleki gelişim, akademik kariyer, uzmanlaşma ve klinik uygulamalara katkı sağlama şeklinde ifade etmiştir. Doktora eğitimi sürecinde çalışma koşulları, yöneticilerin tutumu ve eğitimlerine yönelik kurumsal desteğin yetersizliği gibi çeşitli güçlükler yaşamışlardır. Doktora eğitiminin bilimsel ve analitik düşünme, mesleki özgüven, bilimsel kanıtları değerlendirme, liderlik ve mesleki yetkinlikleri geliştirdiği belirtilmiştir. Buna karşın, doktora eğitimi tamamlandıktan sonra çalışma koşulları ile görev, yetki ve sorumluluklarda belirgin bir değişiklik olmadığı, doktora unvanının klinikte yeterince karşılık bulmadığı ve kazanılan yetkinliklerin etkin biçimde kullanılmadığı ifade edilmiştir. Ayrıca klinikte doktoralı hemşirelere gereksinim olduğu vurgulanmış; yasal düzenlemelerin yapılması, rol ve sorumlulukların açık biçimde tanımlanması, kariyer olanaklarının geliştirilmesi ve akademi-klinik iş birliğinin güçlendirilmesine yönelik beklentiler ortaya konmuştur.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Hemşirelikte doktora eğitimi, klinikte çalışan hemşireler için mesleki gelişimi destekleyen önemli bir süreç olmakla birlikte, kazanılan ileri düzey yetkinliklerin klinik alanda karşılık bulması mevcut rol ve kariyer yapıları nedeniyle sınırlı kalmaktadır. Doktoralı hemşirelerin klinik uygulamalara katkısının güçlendirilmesi, eğitimle kazanılan yetkinliklerin sağlık hizmetlerine aktarılmasını destekleyecek yapısal ve kurumsal düzenlemelerin geliştirilmesini gerektirmektedir.

Anahtar kelimeler: Doktora eğitimi, hemşirelik, klinik uygulama, mesleki gelişim, nitel araştırma

Abstract

Aim: This study aimed to explore the perspectives of nurses who had completed doctoral education and were working in clinical settings regarding their doctoral education and clinical experiences.

Methods: The study was conducted using a qualitative descriptive design. The study included 12 nurses who were working in public hospitals in Istanbul and had completed a doctoral degree in nursing. Data were collected through individual semi-structured in-depth interviews. The interviews lasted approximately 20–30 minutes. The interview guide included questions asking participants to briefly introduce themselves and describe their doctoral education, their expectations and goals at the beginning of their doctoral education, their views on the importance of doctorally prepared nurses in clinical settings, and their perceptions of being a doctorally prepared nurse through a metaphor. The data were analyzed manually using thematic analysis without the use of qualitative data analysis software. The data were systematically coded, themes were developed, and the findings were interpreted.

Results: Four main themes emerged from the analysis: (1) goals and expectations at the beginning of doctoral education, (2) experiences during the doctoral education process, (3) impacts, outcomes, and gains of doctoral education, and (4) being a doctorally prepared nurse in clinical practice. Participants described their goals for pursuing doctoral education as professional development, an academic career, specialization, and contributing to clinical practice. During their doctoral education, they encountered various challenges, including demanding working conditions, managerial attitudes, and insufficient institutional support for their education. Doctoral education was reported to enhance scientific and analytical thinking, professional self-confidence, the ability to evaluate scientific evidence, leadership skills, and professional competencies. However, participants indicated that completing doctoral education did not lead to substantial changes in their working conditions, roles, authority, or responsibilities. They also reported that doctoral qualifications were not sufficiently recognized in clinical settings and that the competencies acquired through doctoral education could not be effectively utilized. Participants further emphasized the need for doctorally prepared nurses in clinical practice and expressed expectations regarding the establishment of legal regulations, clear definition of roles and responsibilities, development of career opportunities, and strengthening of academic–clinical collaboration.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusion: Doctoral education in nursing represents an important process that supports the professional development of nurses working in clinical settings; however, the translation of advanced competencies acquired through doctoral education into clinical practice remains limited due to existing role and career structures. Strengthening the contribution of doctorally prepared nurses to clinical practice requires structural and institutional arrangements that facilitate the integration of competencies acquired through doctoral education into healthcare services.

Keywords: doctoral education, nursing, clinical practice, professional development, qualitative research

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1023

Planlı Perkütan Koroner Girişim Uygulanan Hastalara Verilen Eğitimin Öz Yeterlilik ve Sekonder Koruma Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

The Effect of Patient Education on Self-Efficacy and Secondary Protection in Patients Undergoing Planned Percutaneous Coronary Intervention: A Randomized Controlled Study

Senem KUŞELİ DOST¹, Hülya KAYA¹

¹İstanbul Üniversitesi Kardiyoloji Enstitüsü ²Bezmialem Vakıf Üniversitesi

Amaç: Günümüzde kardiyovasküler hastalıklar toplumun büyük kısmını etkilemekte, tedavi sürecinde perkütan koroner girişim uygulamaları artmaktadır. Perkütan koroner girişim sonrası bireylere sekonder korumaya ve öz yeterliliklerini artırmaya yönelik eğitim önem kazanmaktadır. Araştırmada planlı perkütan koroner girişim uygulanan hastalara verilen eğitimin öz yeterlilik ve sekonder koruma üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma girişim ve kontrol gruplu (ön test-son test kontrol desenli), tek kör teknikli randomize kontrollü çalışmadır. Araştırmanın evrenini bir üniversitenin Kardiyoloji Enstitüsü'ne başvuran ve planlı perkütan koroner girişim planlanan hastalar oluşturmuştur (N:180). Güç analizi sonucunda girişim (n:60 hasta) ve kontrol grubu (n:60 hasta) olmak üzere toplam 120 hasta örneklemi oluşturmuştur. Araştırmada girişim grubuna Sosyal Bilişsel Öğrenme Kuramı'na temellenen işlem öncesi ve sonrası olmak üzere toplam da üç oturum şeklinde hasta eğitimi uygulanmış ve 12 hafta boyunca haftada bir olmak üzere kısa mesaj ve telefon takip edilmiştir. Kontrol grubuna kliniğin rutin uygulaması olan bir sayfalık düz yazı şeklinde hazırlanmış işlem öncesi ve sonrası ile ilgili bilgileri içeren form verilmiştir. Araştırma verileri; questionnaire form, bilgi testi, Kronik Hastalıklarda Öz-Etkililik Ölçeği, Sağlıklı Yaşam Biçimleri Davranışları Ölçeği-II, Ön- Son Test, hastaların laboratuvar sonuçları ve antropometrik ölçümleri ile toplanmıştır. Geçerlik ve güvenilirlik analizlerinde; uzman görüşü, güvenilirlik katsayısı Kuder Ricardson-20 (KR-20), Lawshe tekniği, Cronbach alfa katsayısından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler ortalama, standart sapma, ortanca (minimum-maksimum), Mann-Witney U, Wilcoxon Signed Rank, Student-T, Paired Samples testleri ve Pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. Araştırmanın anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Araştırmada girişim grubu hastalarının eğitim sonrası bilgi puanının eğitim öncesine göre arttığı, kontrol grubundan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Girişim grubu hastalarının eğitim

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

sonrası 3.ayda kronik hastalıklarda öz etkililik algıları ile sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kontrol grubundan daha yüksek olduğu bulunmuştur. Girişim grubu hastalarının kan değerleri ile antropometrik ölçüm değerlerindeki değişimin kontrol grubundan daha yüksek olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Sonuçlar doğrultusunda; Sosyal Bilişsel Öğrenme Kurumuna temellendirilerek geliştirilen hasta eğitiminin planlı perkütan koroner girişim uygulanan hastalarda öz yeterlilik ve sekonder koruma üzerine olumlu etkisi olduğu söylenebilir.

Öneriler: Hasta eğitimlerinde kuram temelli yaklaşımlardan yararlanılmalı, eğitim işlem öncesi süreçte başlamalı ve bütüncül yaklaşımla tüm öğrenme alanlarına yönelik (bilgi, tutum ve davranış) ele alınmalıdır. Hasta eğitimlerinde gelişen teknolojilerden yararlanılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Perkütan Koroner Girişim, Öz Yeterlilik, Sekonder Koruma, Hasta eğitimi

Abstract

Objective: Cardiovascular diseases currently affect a large portion of the population, and percutaneous coronary interventions are increasingly used in treatment. Education aimed at secondary prevention and improving self-efficacy is gaining importance for individuals following percutaneous coronary intervention. This study aimed to investigate the effect of education given to patients undergoing planned percutaneous coronary intervention on self-efficacy and secondary prevention.

Method: This study is a randomized controlled trial with intervention and control groups (pre-test-post-test control design), using a single-blind technique. The study population consisted of patients who applied to the Cardiology Institute of a university and were scheduled for percutaneous coronary intervention (N:180). Power analysis resulted in a sample of 120 patients in total, divided into intervention (n:60 patients) and control (n:60 patients) groups. In the study, the intervention group received patient education based on Social Cognitive Learning Theory in three sessions (pre-procedure and post-procedure), and was followed up weekly for 12 weeks via text message and telephone. The control group was given a one-page, plain text form containing pre- and post-procedure information, which is a routine practice of the clinic. Research data were collected using a questionnaire, a knowledge test, the Self-Efficacy Scale in Chronic Diseases, the Healthy Lifestyle Behaviors Scale-II, pre- and post-tests, patients' laboratory results, and anthropometric measurements. In validity and reliability analyses, expert opinion, the Kuder-Ricardson-20 (KR-20) reliability coefficient, the Lawshe technique, and the Cronbach's alpha coefficient were used. The obtained data were evaluated using mean, standard deviation, median (minimum-maximum), Mann-Witney U, Wilcoxon Signed Rank, Student-T, Paired Samples tests, and Pearson correlation analysis. The significance level of the study was taken as $p < 0.05$.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Findings: In the study, it was found that the post-education knowledge score of the intervention group patients increased compared to the pre-education score and was higher than that of the control group. The intervention group patients were found to have higher self-efficacy perceptions and healthy lifestyle behaviors in chronic diseases at 3 months after education compared to the control group. Changes in blood values and anthropometric measurements were also found to be higher in the intervention group patients compared to the control group.

Conclusion: Based on these results, it can be said that patient education, developed using the Social Cognitive Learning Institution, has a positive effect on self-efficacy and secondary protection in patients undergoing planned percutaneous coronary intervention. Recommendations: Theory-based approaches should be used in patient education, education should begin in the pre-procedure process, and a holistic approach should be taken to address all learning domains (knowledge, attitudes, and behaviors). Advanced technologies should be utilized in patient education.

Keywords: Percutaneous Coronary Intervention, Self-Efficacy, Secondary Prevention, Patient Education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1024

Teach-Back Yöntemiyle Verilen Basınç Yaralanması Yönetimi Eğitiminin Hemşirenin Bilgi ve Bakım Uygulamalarına Yansıması: Bir Olgu Sunumu

The Impact of Pressure Injury Management Training Delivered via the Teach-Back Method on Nurses' Knowledge and Care Practices: A Case Report

Lizge Dag¹, SEVİM ULUPINAR¹

¹BAŞAKŞEHİR ÇAM VE SAKURA ŞEHİR HASTANESİ ²İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa
Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, basınç yaralanması olan bir hastanın bakımını gerçekleştiren primer hemşireye, stoma ve yara bakım hemşiresi tarafından Teach-Back eğitim yöntemi kullanılarak verilen basınç yaralanması yönetimi eğitiminin, hemşirenin bilgi ve bakım uygulamalarına yansımasını incelemektir.

Yöntem: Çalışma olgu sunumu olarak tasarlanmıştır. Olgu, akut serebrovasküler hastalık tanısıyla yoğun bakım ünitesine yatırılan 73 yaşındaki kadın hastadır. Hastanın immobil olduğu, parenteral beslendiği ve Braden skorunun 12 olduğu belirlenmiştir. Hastanın sağ ve sol gluteal bölgesinde 10×10 cm boyutlarında, Evre 2 düzeyinde iki basınç yarası vardır. Hastanın bakımından sorumlu, beş yıllık yoğun bakım deneyimi olan, 29 yaşındaki primer hemşireye Teach-Back Yöntemiyle eğitim verilmiştir. Eğitim öncesinde hemşirenin basınç yaralanmasına yönelik bilgisi 8 sorudan oluşan bilgi testi aracılığıyla, bakım uygulamaları ise araştırmacı tarafından hazırlanan 22 maddelik Basınç Yaralanması Yönetimi Beceri Kontrol Listesi kullanılarak gözlem yoluyla değerlendirilmiştir. Beceri kontrol listesinde yara temizliği ve bakımı, pozisyonlama, basınçtan korunma, beslenme ve izlem gibi basınç yaralanması yönetimine ilişkin bakım uygulamalarına yer verilmiştir. Veri toplama araçlarının kapsam ve içeriğinin değerlendirilmesi amacıyla uzman görüşü alınmıştır. Beceri kontrol listesinde yer alan her bir uygulama, araştırmacı tarafından üç kez gözlemlenmiş ve “Gözlendi” 1 puan, “Gözlenmedi” ise 0 puan olarak puanlanmıştır. Buna göre beceri kontrol listesinden alınabilecek toplam puan 0–22 arasında değişmektedir. İkili puanlama sistemi kullanılarak uzman görüşüyle kapsam geçerliliği değerlendirilmiştir. Eğitim sırasında hemşireden, öğrendiklerini kendi ifadeleriyle açıklaması ve bakım uygulamalarını göstermesi istenmiştir. Eksik veya hatalı uygulamalar yeniden açıklanarak hemşirenin uygulamayı tekrarlaması sağlanmıştır. Eğitim sonrasında hemşirenin bakım becerileri aynı yapılandırılmış

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

beceri kontrol listesi kullanılarak yeniden değerlendirilmiş ve hastanın bakım süreci 20 gün boyunca izlenmiştir.

Bulgular: Eğitim öncesinde hemşirenin basınç yaralanması risk faktörleri ve pozisyon konusunda bilgi eksikliği; yara çevresinin değerlendirilmesi ve eksüda özelliklerinin belirlenmesine yönelik uygulamalarda yetersizlikler belirlenmiştir. Teach-Back sürecinde eksik öğrenmelerin yeniden ele alınmasının ardından hemşirenin basınç yaralanması değerlendirmesi, pozisyonlandırma ve yara bakım uygulamalarını doğru şekilde ifade ettiği ve uyguladığı gözlenmiştir. İzlem sürecinde her iki basınç yaralanmasının tamamen iyileştiği gözlemlenmiştir.

Sonuç: Teach-Back eğitim yaklaşımının, hemşirelerin basınç yaralanması bakımına ilişkin bilgi ve becerilerinin desteklenmesinde kullanılabilecek bir yöntem olduğu düşünülmektedir. Yöntemin etkinliğini daha kapsamlı değerlendirmek amacıyla geniş örneklemli ve kontrollü çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Teach-Back Yöntemi, Eğitim, Hemşire

Abstract

Objective: The aim of this case report is to examine how pressure injury management training—delivered by a stoma and wound care nurse to the primary nurse responsible for a patient with a pressure injury using the "Teach-Back" method—influenced the nurse's knowledge and care practices.

Method: The study was designed as a case report. The subject was a 73-year-old female patient admitted to the intensive care unit with a diagnosis of acute cerebrovascular disease. It was determined that the patient was immobile, receiving parenteral nutrition, and had a Braden score of 12. The patient presented with two Stage 2 pressure ulcers, each measuring 10×10 cm, located in the right and left gluteal regions. Training was provided using the Teach-Back Method to the 29-year-old primary nurse responsible for the patient's care, who had five years of intensive care experience. Prior to the training, the nurse's knowledge regarding pressure injuries was assessed via an eight-question knowledge test, while care practices were evaluated through observation using a 22-item Pressure Injury Management Skill Checklist prepared by the researcher. The skill checklist covered care practices related to pressure injury management, such as wound cleaning and care, positioning, pressure relief, nutrition, and monitoring. Expert opinion was sought to evaluate the scope and content of the data collection tools. Each practice included in the skill checklist was observed three times by the researcher and scored as 1 point for "Observed" and 0 points for "Not Observed." Accordingly, the total score obtainable from the skill checklist ranged from 0 to 22. Content validity was assessed based on expert opinion using a binary scoring system. During the training, the nurse was asked to explain what she had learned in her own words and to demonstrate the care practices. Practices that were incomplete or incorrect were re-explained, and

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

the nurse was required to repeat the procedure. Following the training, the nurse's care skills were re-evaluated using the same structured skill checklist, and the patient's care process was monitored for 20 days.

Findings: Prior to the training, the nurse was found to lack knowledge regarding pressure injury risk factors and patient positioning, and demonstrated inadequacies in practices related to assessing the periwound area and determining exudate characteristics. Following the review of knowledge gaps during the Teach-Back process, the nurse was observed to correctly articulate and implement practices for pressure injury assessment, positioning, and wound care. During the follow-up period, it was observed that both pressure injuries had completely healed.

Conclusion: The Teach-Back training approach is considered a viable method for enhancing nurses' knowledge and skills regarding pressure injury care. Conducting controlled studies with larger sample sizes is recommended to more comprehensively evaluate the method's effectiveness.

Keywords: Teach-Back Communication, Teaching, Nurses

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1025

Hemşirelik Öğrencilerinde İzleyen Tarzları Değişiyor mu?

Are Followership Styles among Nursing Students Changing?

Hasan Fehmi DİRİK¹, Şeyda SEREN İNTEPELER¹, Havva ARSLAN YÜRÜMEZOĞLU¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: İzleyen rolü, hemşirelikte ekip çalışmasını, klinik karar vermeyi ve hasta bakımını şekillendiren temel yetkinliklerden biridir. Liderlikle yakından ilişkili olmasına karşın, izleyen rolü hem hemşirelik eğitiminde hem de araştırmalarda yeterince ele alınmamaktadır. Hemşirelik öğrencilerinin izleyen tercihlerinin zaman içindeki değişimine ilişkin kanıtlar da sınırlıdır. Bu tercihlerin ve zaman içindeki değişimin belirlenmesi, öğrencilerin etkili izleyen özelliklerini geliştirmelerini desteklemek açısından önemlidir. Bu çalışma, dört akademik yıl boyunca farklı hemşirelik öğrencilerinin izleyen tercihlerini incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: İzmir’deki bir devlet üniversitesinde 2022–2026 yılları arasında bir dönemlik hemşirelik yönetimi dersini tamamlayan lisans hemşirelik öğrencilerinin ders etkinliklerine verdikleri yanıtlar retrospektif belge analiziyle incelenmiştir. Öğrencilerin izleyen tercihleri, Kelley’nin (1992) çerçevesi doğrultusunda “etkili”, “hayatta kalan”, “evet insanı”, “yabancılaşmış” ve “pasif” izleyen tipleri olarak sınıflandırılmıştır. Örneklem 436 öğrenci yanıtından oluşmuştur. Tanımlayıcı istatistikler kullanılmış ve izleyen tiplerinin dağılımı akademik yıllara göre karşılaştırılmıştır.

Bulgular: İzleyen tercihleri dört yıllık süreçte değişiklik göstermiştir. 2022–2023 akademik yılında öğrenciler kendilerini ağırlıklı olarak hayatta kalan (%35) ve etkili (%26) izleyen olarak tanımlarken, sonraki yıllarda bu iki izleyen tipi arasındaki dağılım daha dengeli hâle gelmiştir. 2025–2026 akademik yılında etkili izleyen tipi (%42) en sık tercih edilen tip olurken, bunu hayatta kalan izleyen tipi (%37) izlemiştir. Evet insanı, yabancılaşmış ve pasif izleyen tipleri ise daha az tercih edilmiştir.

Sonuç: Bulgular, ilk yıllarda hayatta kalan izleyen özelliklerinin daha belirgin olduğunu, sonraki yıllarda ise etkili izleyen özelliklerinin giderek öne çıktığını göstermektedir. İzleyen rolünün lisans eğitim programlarında ele alınması ve öz değerlendirme yoluyla öğrencilerin kendi izleyen özelliklerine ilişkin farkındalıklarının geliştirilmesi, hem kendilerini hem de ekip üyelerini daha iyi tanımalarına ve iş birliği becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayabilir. Lider ve izleyen rollerinin birlikte ele alınması, öğrencilerin öğrenme ortamına uyumunu ve çalışma yaşamına hazırlığını destekleyebilir. Gelecek çalışmalarda hemşirelik öğrencilerinin izleyen tercihleri, etkili izleyen

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

özelliklerini geliştirmeye yönelik stratejiler ve çalışma yaşamına hazırlık arasındaki ilişkiler incelenebilir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, İzleyen, Eğitim

Abstract

Aim: Followership is a core competency in nursing that shapes teamwork, clinical decision-making, and patient care. Although closely related to leadership, the follower role remains insufficiently addressed in nursing education and research. Evidence on how nursing students' followership preferences change over time is also limited. Identifying these preferences and how they change over time is important for supporting the development of effective follower characteristics. This study aimed to examine followership preferences among different groups of nursing students over four academic years.

Methods: A retrospective document analysis was conducted on responses to course activities from undergraduate nursing students who attended a semester-long nursing management course at a public university in İzmir, Türkiye, between 2022 and 2026. Students' followership preferences were classified according to Kelley's (1992) framework as effective, survivor, yes-person, alienated, or passive follower types. The sample comprised 436 student responses. Descriptive statistics were used to compare the distribution of follower types across academic years.

Results: Followership preferences changed over the four-year period. In 2022–2023, students most commonly identified themselves as survivor (35%) and effective (26%) followers. In subsequent years, the distribution between these two follower types became more balanced. By 2025–2026, the effective follower type was the most frequently preferred (42%), followed by the survivor type (37%). Conformist, alienated, and passive follower types were less frequently preferred.

Conclusion: The findings indicate that survivor follower characteristics were more prominent in the earlier years, whereas effective follower characteristics became increasingly prominent in later years. Addressing the follower role in undergraduate curricula and encouraging students to reflect on their own follower characteristics may help them better understand both themselves and their team members and strengthen their collaborative skills. Considering leader and follower roles together may also support students' adjustment to learning environments and their preparation for professional practice. Future research could examine the relationships among nursing students' followership preferences, strategies for developing effective follower characteristics, and readiness for professional practice.

Keywords: Nurse, Followership, Education

Bildiri No: 1026

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Hemşirelik Bölümünde Çalışan Araştırma Görevlilerinin Eğitim Becerilerini Kullanım Sıklığını Etkileyen Faktörler

Factors Influencing the Frequency of Use of Educational Skills by Research Assistants Working in the Nursing Department

Özgül Eycan¹, Sevim Ulupınar¹

¹*Istanbul Arel Üniversitesi* ²*Istanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Amaç: Bu çalışmada hemşirelik bölümünde çalışan araştırma görevlilerinin eğitim becerilerini kullanma sıklığı ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu çalışmanın tasarımı tanımlayıcı araştırma modelindedir. Araştırmanın evrenini, Türkiye'de bulunan üniversitelerin Hemşirelik Bölümlerinde görev yapan araştırma görevlileri oluşturmuştur. Kartopu örneklem yöntemi ile veriler toplanmıştır. Araştırma, gönüllü 137 araştırma görevlisi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veriler bilgi formu ve Eğitim Becerileri Ölçeği ile toplanmıştır. Eğitim Becerileri Ölçeği, beşli likert tipte (1. Hiçbir zaman /Asla-5. Her zaman/Daima) toplam 38 maddeden oluşmaktadır. Eğitim Becerileri Ölçeği'nden alınan puan yükseldikçe eğitim becerilerini kullanma sıklığının daha fazla olduğu belirlenmiştir. Veri toplamadan önce İstanbul'da bulunan bir vakıf üniversitesinden etik kurul onayı alınmıştır. Eğitim Becerileri Ölçeği'ni geliştiren araştırmacılardan ölçek kullanım izni alınmıştır. Veriler çevrim içi ortamda toplanmıştır. Gönüllülere e posta ve WhatsApp grupları üzerinden ulaşılmıştır. Araştırmaya katılmaya gönüllü olan katılımcılar veri toplama aracını doldurabilmiştir. Verilerin analizinde; frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, Cronbach Alpha iç tutarlık analizi, t-testi, one way anova testi, Tukey testi kullanılmıştır. Analizlerde istatistiki anlamlılık değeri $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bu çalışmada, Eğitim Becerileri Ölçeğinin Cronbach Alfa katsayısının 0.957 olduğu saptanmıştır. Eğitim Becerileri Ölçeğinin normal dağılım gösterdiği saptanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan araştırma görevlilerinin yaş ortalaması $30,79 \pm 3,9$ yıl; araştırma görevlisi pozisyonunda deneyim süresi ortalaması $4,91 \pm 3,09$ yıldır. Çalışmaya katılan araştırma görevlilerinin %86,9'unun kadın; %43,8'nin doktora programı tez aşamasında olduğu; %85,4'ünün kamu üniversitelerinde çalıştığı; %12,4'ünün pedagojik formasyon ve %32,1'inin eğitim becerilerine yönelik bir kursu tamamladığı belirlenmiştir. Çalışmaya katılan araştırma görevlileri eğitim becerileri ölçeğinden $152,9 \pm 20,2$ (en düşük: 73 en yüksek: 188) puan almıştır. Araştırma görevlilerinin cinsiyet, öğrenim düzeyi, çalışılan kurum türü, eğitim becerilerine ilişkin ders/kurs alma durumu ile eğitim becerileri kullanım sıklığı arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç ve öneriler: Çalışmaya katılan araştırma görevlilerinin eğitim becerileri kullanım sıklığının iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Eğitim becerilerinin kazandırılmasında; lisansüstü eğitim müfredatlarına ilgili derslerin eklenmesi, konuya ilişkin bilimsel etkinlikler düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Eğitim Becerileri, Hemşirelik Eğitimi, Yükseköğretim

Abstract

Aim: The objective of this study is to determine the frequency with which research assistants working in the nursing department's use their educational skills and the factors that influence this.

Methods: The design of this study is in the descriptive research model. The population of the research consisted of research assistants working in the Nursing Department of universities in Türkiye. Data were collected by snowball sampling method. The research was carried out with 137 volunteer research assistants. In the study, the data were collected with the information form and the Educational Skills Scale. The Educational Skills Scale consists of a total of 38 items on a five-point Likert scale (1. Never / 5. Always). It was determined that as the score on the Educational Skills Scale increases, the frequency of using educational skills also increases. Ethics committee approval was obtained from a foundation university in Istanbul before data collection. Permission to use the scale was obtained from the researchers who developed the Educational Skills Scale. Data were collected online. Volunteers were reached via e-mail and WhatsApp groups. Participants who volunteered to participate in the study were able to fill out the data collection tool. In the analysis of the data; frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, Cronbach's Alpha internal consistency analysis, t-test, one way anova test, Tukey test were used. In the analyses, a p-value of <0.05 was considered statistically significant. In this study, it was found that the Cronbach's alpha coefficient for the Educational Skills Scale was 0.957. The Educational Skills Scale was also normally distributed.

Results: The average age of the research assistants participating in the study was 30.79 ± 3.9 years; the average length of experience in the research assistant position was 4.91 ± 3.09 years. It was determined that 86.9% of the research assistants participating in the study were women; 43.8% were in the thesis phase of a doctoral program; 85.4% worked at public universities; 12.4% had completed a course in pedagogical training; and 32.1% had completed a course focused on teaching skills. The research assistants who participated in the study scored 152.9 ± 20.2 (range: 73–188) on the educational skills scale. No significant differences were found among the research assistants in terms of gender, educational level, type of institution where they worked, whether they had taken courses related to educational skills, or the frequency of their use of educational skills ($p > 0.05$).

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusions: It was determined that the research assistants participating in the study used their teaching skills at a satisfactory level. To foster the development of teaching skills, it is recommended that relevant courses be added to graduate-level curricula and that scientific events related to the subject be organized.

Keywords: Nursing Education, Higher Education, Learning Skills

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1028

Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlardan Kaçış Odası

Escape Room: An Innovative Approach in Nursing Education

TUBA ÖTÜN¹

¹*Istanbul Aydın Üniversitesi*

Hemşirelik eğitimi, öğrencilerin bilgi, beceri ve tutum açısından yeterlik kazanmalarına, aynı zamanda karar verme, sorun çözme, bütüncül yaklaşım ve iletişim kurma gibi birçok becerilere sahip olmasını hedeflemektedir. Bunun için geleneksel yöntemlerle birlikte öğrencilerin öğrenme sürecine aktif olarak katılımını ve üst düzey bilişsel becerilerinin gelişmesini sağlayan yenilikçi öğrenme yöntemleri kullanılmaktadır. Hemşirelik eğitiminde yenilikçi ve etkileşimli yaklaşımlardan biri olarak ortaya çıkan kaçış odası, eğlenceli ve ilgi çekici bir ortamda ekip çalışması ve iş birliğini sağlayan, öğrencilerin sosyalleşmelerini ve yaratıcılıklarını geliştirerek, problem çözme, eleştirel düşünme gibi becerilerinin gelişimine katkı sağlamaktadır. Kaçış odası, katılımcıların genellikle odadan kaçarak belirli bir hedefi, belirli bir süre içinde gerçekleştirmek için odada bulunan bir veya daha fazla ipuçlarını keşfettiği, bulmacaları çözüp, görevleri yerine getirdiği dinamik bir ekip oyunudur. Bu çalışmanın amacı, kaçış odası temelli öğrenme yaklaşımını ele alan çalışmaları inceleyerek, hemşirelik eğitiminde kullanımı ve konu ile ilgili yapılmış araştırma sonuçlarını açıklamaktır. Bu çalışmanın evrenini Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezi sayfasından arama yapılarak ulaşılan tezler, Pubmed, Scopus, Google Scholar, Web of Science, Science Direct ve ULAKBİM veri tabanları kullanılarak ulaşılan çalışmalar oluşturmaktadır. Veri tabanları; "nursing" (hemşirelik), "hemşirelik eğitimi" (nursing education) "escape room" (kaçış odası) anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır. Bu derlemeye; hemşirelik öğrencileri veya hemşirelerle yürütülen, İngilizce veya Türkçe dillerinde yayımlanmış ve tam metnine erişilebilen 104 çalışma dahil edilmiştir. Çalışma kapsamında 2018-2026 yılları arasında, dahil etme kriterlerini karşılayan YÖK Ulusal Tez Merkezi'nden 11 tez ve 93 çalışma incelenmiştir. İncelenen tezlerin 7'sinin yüksek lisans tezi, 4'ünün doktora tezi olduğu görülmüştür. Tez ve makaleler incelendiğinde; kaçış odası yaklaşımının, hemşirelik eğitiminde öğrencilerin teorik bilgi, klinik becerileri ve öğrenme motivasyonlarını geliştirdiği, öğrenme motivasyonunu artırdığı ve bilgiyi akılda tutma düzeyini olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Bu yöntemin hemşirelik ve diğer sağlık meslekleri öğrencileri tarafından olumlu karşılandığı, kaçış odası müdahalelerinin hemşirelik öğrencilerinin klinik karar verme, eleştirel düşünme ve sorun çözme becerilerini anlamlı düzeyde geliştirdiği, öğrenme hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olduğu saptanmıştır. İncelenen çalışmalar, bu yaklaşımın ayrıca temel hemşirelik yetkinliklerini, ekip çalışmasını ve profesyonelliği güçlendirebileceğini göstermektedir. Kaçış odası yaklaşımı, hemşirelik eğitimi için

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

önerilmekle birlikte, gelecekte uygulanabilirliğini artırmak amacıyla daha kapsamlı ve deneysel çalışmaların yürütülmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: hemşirelik, hemşirelik eğitimi, kaçış odası

Abstract

Nursing education aims to ensure students gain competence in terms of knowledge, skills, and attitudes, while also acquiring various abilities such as decision-making, problem-solving, adopting a holistic approach, and effective communication. To achieve this, innovative learning methods which foster active student participation and the development of higher-order cognitive skills are employed alongside traditional methods. Emerging as an innovative and interactive approach in nursing education, the "escape room" facilitates teamwork and collaboration within a fun and engaging environment; it promotes socialization and creativity while contributing to the development of skills such as problem-solving and critical thinking. An escape room is a dynamic team game in which participants discover clues, solve puzzles, and complete tasks often with the ultimate goal of escaping the room within a set timeframe.

The aim of this study is to examine research addressing the escape room-based learning approach and to explain its use in nursing education as well as the findings of relevant studies. The scope of this study comprises theses accessed via the Council of Higher Education (YÖK) National Thesis Center and studies retrieved from the PubMed, Scopus, Google Scholar, Web of Science, ScienceDirect, and ULAKBİM databases. These databases were searched using the keywords "nursing," "nursing education," and "escape room." This review includes 104 studies conducted with nursing students or nurses, published in English or Turkish, and available in full text—that met the inclusion criteria. Within the scope of the study, 11 theses from the YÖK National Thesis Center and 93 other studies published between 2018 and 2026 were analyzed. Of the analyzed theses, seven were identified as master's theses and four as doctoral dissertations.

An examination of theses and articles reveals that the escape room approach enhances nursing students' theoretical knowledge, clinical skills, and learning motivation, while also positively influencing knowledge retention. It has been found that this method is well-received by students in nursing and other health professions; furthermore, escape room interventions significantly improve nursing students' clinical decision-making, critical thinking, and problem-solving skills, while aiding them in achieving learning objectives.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

The studies reviewed indicate that this approach can also strengthen core nursing competencies, teamwork, and professionalism. While the escape room approach is recommended for nursing education, it is suggested that more comprehensive and experimental studies be conducted to enhance its future applicability.

Keywords: nursing, nursing education, kaçış odası

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1029

Hemşirelik Eğitiminde Klinik Akıl Yürütme, Klinik Karar Verme ve Klinik Yargı Becerilerinin Gelişiminde Aktif Öğrenmenin Rolü: Derleme

The Role of Active Learning in Developing Clinical Reasoning, Clinical Decision-Making, and Clinical Judgment Skills in Nursing Education: A Review

Hacer ÖZEL¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

Hemşirelik eğitiminde klinik akıl yürütme, karar verme ve klinik yargı becerilerinin geliştirilmesi hemşirelik eğitiminde kazanılması gereken önemli becerilerdir. Bu derlemede, hemşirelik eğitiminde klinik akıl yürütme, klinik karar verme ve klinik yargı becerilerinin gelişiminde aktif öğrenmenin rolünün vurgulanması amaçlandı. Klinik akıl yürütme, klinik karar verme ve klinik yargı kavramları literatürde sıklıkla birbirinin yerine kullanılmakla birlikte, birbirinden farklı fakat birbirini tamamlayan süreçleri ifade etmektedir. Klinik öğretimde öğrencinin hastanın gereksinimlerini belirlemede, bakımı planlama, uygulama ve değerlendirmede, doğru ve etkili karar verebilmesi gerekir. Klinik akıl yürütme, hasta verilerinin toplanması, analiz edilmesi ve yorumlanması sürecini; klinik karar verme, mevcut seçenekler arasından en uygun eylemin belirlenmesini; klinik yargı ise Tanner'ın modelinde tanımlandığı üzere fark etme, yorumlama, yanıt verme ve yansıtma aşamalarını kapsayan bütünsel bir değerlendirme sürecini ifade etmektedir. Öğrencinin klinik akıl yürütme, klinik karar verme ve klinik yargı becerilerinin geliştirilmesine vaka temelli öğrenme, probleme dayalı öğrenme, simülasyon, sokratik tartışma, yansıtma, kavram haritalama gibi öğrenciyi merkeze alan aktif öğrenme yöntemlerinin olumlu katkı sağladığı bildirilmektedir.

Anahtar kelimeler: klinik akıl yürütme, klinik karar verme, klinik yargı, hemşirelik eğitimi, Aktif Öğrenme

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

Developing clinical reasoning, clinical decision-making, and clinical judgment skills are essential competencies that should be acquired in nursing education. This review aimed to highlight the role of active learning in developing clinical reasoning, clinical decision-making, and clinical judgment skills in nursing education. Although the concepts of clinical reasoning, clinical decision-making, and clinical judgment are frequently used interchangeably in the literature, they refer to distinct yet complementary processes. In clinical teaching, students need to make accurate and effective decisions when identifying patients' needs and planning, implementing, and evaluating care. Clinical reasoning refers to the process of collecting, analyzing, and interpreting patient data; clinical decision-making involves determining the most appropriate course of action among available options; and clinical judgment, as defined in Tanner's model, refers to a holistic evaluation process encompassing the stages of noticing, interpreting, responding, and reflecting. Active learning methods that place students at the center of the learning process, such as case-based learning, problem-based learning, simulation, Socratic questioning, reflection, and concept mapping, have been reported to contribute positively to the development of students' clinical reasoning, clinical decision-making, and clinical judgment skills.

Keywords: clinical reasoning, clinical decision-making, clinical judgment, nursing education, active learning

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1030

Hemşirelik Eğitiminde Sesli Düşünme Yöntemi: Bir Derleme

The Think-Aloud Method in Nursing Education: A Review

Hacer ÖZEL¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Hemşirelik Fakültesi

Hemşirelik eğitiminde sesli düşünme yöntemi, öğrencilerin klinik bir problem üzerinde düşünürken gerçekleştirdikleri bilişsel süreçleri sözlü olarak ifade etmelerine dayanmaktadır. Bu derlemenin amacı, hemşirelik eğitiminde kullanılan sesli düşünme yönteminin özelliklerini ve öğrencilerin klinik akıl yürütme becerilerinin geliştirilmesi ve değerlendirilmesindeki kullanımını incelemektir. Sesli düşünme, bir kişinin bir görevi yerine getirirken, bir problemi çözerken veya karar verirken zihninde neler olup bittiğini ortaya çıkarmak ve keşfetmek için kullanılan bir süreç izleme tekniği olarak tanımlanır. Derlemede hemşirelik eğitiminde sesli düşünme yöntemine ilişkin literatür incelendi. Literatürde sesli düşünme yönteminin öğrencilerin klinik akıl yürütme, klinik karar verme ve düşünme süreçlerinin değerlendirilmesine yönelik kullanıldığı görüldü. Hemşirelik eğitiminde sesli düşünme özellikle vaka analizleri ve simülasyon uygulamalarında kullanıldığı belirlendi. Literatür, yöntemin öğrencilerin klinik verileri nasıl fark ettiklerini, yorumladıklarını ve kararlarını nasıl gerekçelendirdiklerini görünür hâle getirmede yararlı olduğunu göstermektedir. Yüksek gerçeklikli simülasyonla birlikte kullanılan sesli düşünme yaklaşımının, öğrencilerin klinik karar verme süreçlerinin ayrıntılı olarak incelenmesine olanak sağladığı bildirildi. Ayrıca sesli düşünme yaklaşımının vaka çalışması ile birlikte kullanılmasının klinik akıl yürütme ve öz-yönetimli öğrenme becerilerini destekleyebileceği belirtilmektedir. Bununla birlikte, yöntemin öğrenciler için bilişsel yük oluşturabileceği ve sözlü ifade becerisinin düşünme sürecinin değerlendirilmesini etkileyebileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Sesli düşünme yöntemi, hemşirelik eğitiminde öğrencilerin klinik düşünme süreçlerini görünür hâle getiren ve klinik akıl yürütmenin geliştirilmesini destekleyebilecek öğrenci merkezli bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir. Özellikle simülasyon, vaka temelli öğrenme ve yapılandırılmış yansıtma süreçleriyle birlikte kullanılması, öğrencilerin klinik kararlarının altında yatan düşünme süreçlerinin değerlendirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Think-Aloud, klinik akıl yürütme, klinik karar verme, hemşirelik öğrencileri, hemşirelik eğitimi

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

In nursing education, the think-aloud method involves students verbally expressing the cognitive processes they engage in while thinking through a clinical problem. This review aimed to examine the characteristics of the think-aloud method used in nursing education and its use in the development and assessment of students' clinical reasoning skills. Think-aloud is defined as a process-tracing technique used to reveal and explore what is occurring in an individual's mind while performing a task, solving a problem, or making a decision. In this review, the literature on the use of the think-aloud method in nursing education was examined. The literature indicated that the think-aloud method has been used to assess students' clinical reasoning, clinical decision-making, and thinking processes. In nursing education, think-aloud has been used particularly in case analyses and simulation-based learning activities. The literature suggests that the method is useful for making visible how students recognize and interpret clinical data and justify their decisions. The use of think-aloud in conjunction with high-fidelity simulation has been reported to enable a detailed examination of students' clinical decision-making processes. In addition, the use of think-aloud in conjunction with case-based learning may support clinical reasoning and self-directed learning skills. However, it should be considered that the method may impose cognitive demands on students and that verbal expression skills may influence the assessment of the thinking process. The think-aloud method can be considered a student-centered approach that makes students' clinical thinking processes visible and may support the development of clinical reasoning in nursing education. Particularly when combined with simulation, case-based learning, and structured reflection, it may contribute to the assessment of the thinking processes underlying students' clinical decisions.

Keywords: Think-aloud, clinical reasoning, clinical decision-making, nursing students, nursing education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1031

Senaryo Temelli Eğitsel Podcastlerin Hemşirelik Öğrencilerinin Yara Değerlendirme Yeterliliğine Etkisi

The Impact of Scenario-Based Educational Podcasts on Wound Assessment Competency in Nursing Students

Ayşegül SAVCI¹, Kevser KARACABAY¹, Hazal Özcan¹

¹Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Amaç: Yara değerlendirme ve bakımı, farklı yara türlerinin özelliklerinin bütüncül olarak değerlendirilmesini ve kanıta dayalı klinik karar vermeyi gerektiren karmaşık bir hemşirelik uygulamasıdır. TIMERS yaklaşımı; doku, enfeksiyon/enflamasyon, nem, yara kenarı, rejenerasyon/onarım ve sosyal faktörleri kapsayarak yara değerlendirmesine sistematik ve bütüncül bir çerçeve sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, TIMERS yaklaşımı temel alınarak geliştirilen senaryo temelli eğitsel podcastlerin hemşirelik öğrencilerinin yara değerlendirme yeterliliğine etkisini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, tek gruplu ön test-son test yarı deneysel tasarımda yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin batısındaki bir üniversitede öğrenim gören 102 dördüncü sınıf hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Güncel yara bakım rehberleri ve TIMERS yaklaşımı doğrultusunda, her biri 9-11 dakika süren üç senaryo temelli eğitsel podcast hazırlanmıştır. Öğrencilerin yara değerlendirme yeterlilikleri; cerrahi alan yarası, diyabetik ayak yarası, arteriyel yara ve basınç yarasını içeren dört klinik senaryo ile 50 maddelik TIMERS Yara Değerlendirme Formu kullanılarak podcast uygulaması öncesinde ve iki hafta sonrasında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve bağımlı gruplarda t testi kullanılmış, etki büyüklüğü Cohen's d ile hesaplanmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin TIMERS toplam yara değerlendirme puanı uygulama öncesinde $17,81 \pm 3,8$ iken uygulama sonrasında $27,80 \pm 5,1$ 'e yükselmiş ve fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0,001$). Cerrahi alan yarası, diyabetik ayak yarası, arteriyel yara ve basınç yarasına ilişkin tüm senaryo puanlarında da anlamlı artış saptanmıştır ($p < 0,001$). Etki büyüklüklerinin 0,83-1,64 arasında değiştiği ve tüm değerlendirmelerde büyük etki büyüklüğüne ulaşıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin çoğu podcastleri eğlenceli, yararlı ve erişilebilir bulmuş; içeriği istedikleri zaman tekrar dinleyebilme ve kendi öğrenme hızlarında ilerleyebilme özelliklerini olumlu değerlendirmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Senaryo temelli eğitsel podcast kullanımı, hemşirelik öğrencilerinin TIMERS temelli yara değerlendirme puanlarındaki kısa dönemli artışla ilişkili bulunmuştur. Bu bulgular, senaryo temelli podcastlerin yara değerlendirme gibi karmaşık klinik konuların öğretiminde yüz yüze eğitimi destekleyen esnek ve tamamlayıcı bir dijital öğrenme aracı olma potansiyeli taşıdığını düşündürmektedir.

Anahtar kelimeler: Yara bakımı, hemşirelik eğitimi, öğrenciler, podcast

Abstract

Objective: Wound assessment and care is a complex nursing practice that requires a comprehensive evaluation of the characteristics of different wound types and evidence-based clinical decision-making. The TIMERS approach provides a systematic and holistic framework for wound assessment by encompassing tissue, infection/inflammation, moisture, wound edges, regeneration/repair, and social factors. The purpose of this study is to determine the effect of scenario-based educational podcasts-developed based on the TIMERS approach-on nursing students' wound assessment competence.

Method: The study was conducted using a single-group pretest-posttest quasi-experimental design. The study sample consisted of 102 fourth-year nursing students enrolled at a university in western Turkey. In accordance with current wound care guidelines and the TIMERS approach, three scenario-based educational podcasts, each lasting 9-11 minutes, were prepared. The students' wound assessment competencies were evaluated before the podcast intervention and two weeks afterward using four clinical scenarios-surgical site wound, diabetic foot ulcer, arterial wound, and pressure ulcer-along with the 50-item TIMERS Wound Assessment Form. Descriptive statistics and the t-test for dependent groups were used in the analysis of the data, and the effect size was calculated using Cohen's d.

Results: Students' total TIMERS wound assessment score increased from 17.81 ± 3.8 before the intervention to 27.80 ± 5.1 afterward, and the difference was found to be statistically significant ($p < 0.001$). Significant increases were also observed in all scenario scores related to surgical site wounds, diabetic foot ulcers, arterial wounds, and pressure ulcers ($p < 0.001$). Effect sizes ranged from 0.83 to 1.64, and a large effect size was achieved in all assessments. Most students found the podcasts enjoyable, useful, and accessible; they positively evaluated the ability to replay the content at any time and to progress at their own pace.

Conclusion: The use of scenario-based educational podcasts was found to be associated with a short-term increase in nursing students' TIMERS-based wound assessment scores. These findings suggest that scenario-based podcasts have the potential to serve as a flexible and complementary digital learning tool that supports in-person education in teaching complex clinical topics such as wound assessment.

Keywords: Wound Care, Nursing Education, Students, Podcasting

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1032

Ameliyathane Hemşirelerinde Tıbbi Yapay Zekâya Hazır Bulunuşluk: Dijital Okuryazarlık ve Yapay Zekâya Yönelik Tutumun Rolü

Medical AI Readiness in Operating Room Nurses: The Role of Digital Literacy and Attitude Towards AI

Serkan AKKUŞ¹, Gönül BODUR², Nida AKKUŞ³, Gözde KARAASLAN¹, Seda ÖZTÜRK¹

¹Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi ³Sağlık Bakanlığı Üniversitesi Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Amaç: Bu araştırmanın amacı, ameliyathane hemşirelerinin tıbbi yapay zekâya (YZ) hazırbulunuşluk düzeylerini belirlemek ve hazırbulunuşluğun dijital okuryazarlık, YZ'ye yönelik tutum, YZ eğitimi ve teknoloji deneyimi ile ilişkisini incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı, ilişki arayıcı ve kesitsel tasarımdaki araştırma, İstanbul'daki bir üniversite hastanesinde görev yapan 87 ameliyathane hemşiresi ile yürütülmüştür. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Tıbbi Yapay Zekâya Hazır Bulunuşluk Ölçeği (MAIRS-MS), Dijital Okuryazarlık Ölçeği ve Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, parametrik/non-parametrik grup karşılaştırmaları, Pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon kullanılmış; çoklu karşılaştırmalar Benjamini-Hochberg yöntemiyle düzeltilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 34,84±7,22 yıl olup yalnızca %19,5'i daha önce YZ eğitimi almıştır. MAIRS toplam puanı 72,24±18,25, dijital okuryazarlık toplam puanı 110,05±16,84'tür. MAIRS ile dijital okuryazarlık ($r=0,583$; $p<0,001$) ve YZ'ye yönelik olumlu tutum ($r=0,401$; $p<0,001$) arasında pozitif ilişki saptanmıştır. YZ eğitimi alan hemşirelerin MAIRS puanları eğitim almayanlardan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuş ($p<0,001$; $d=0,96$) ve bu fark çoklu karşılaştırma düzeltilmesi sonrasında da anlamlılığını korumuştur ($q=0,019$). Elektronik kayıt sistemi kullananlarda MAIRS puanı daha yüksek bulunmuştur ($p=0,010$; $d=0,77$). İleri teknoloji/minimal invaziv cerrahi deneyimi olanlarda dijital okuryazarlık ($p=0,029$; $d=0,52$) ve olumlu YZ tutumu ($p=0,004$; $d=0,64$) daha yüksektir; ancak bu ikincil grup farklılıkları çoklu karşılaştırma düzeltilmesi sonrasında anlamlılığını korumamıştır. Çoklu doğrusal regresyon modeli MAIRS puanındaki varyansın %50,2'sini açıklamış ($R^2=0,502$; düzeltilmiş $R^2=0,444$); dijital okuryazarlık ($\beta=0,400$; $p<0,001$) ve YZ öz-yeterliliği ($\beta=0,266$; $p=0,032$) bağımsız pozitif yordayıcılar olarak belirlenmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç ve Öneriler: Ameliyathane hemşirelerinin tıbbi YZ'ye hazır bulunuşluğu, dijital okuryazarlık ve YZ'ye yönelik olumlu tutum ile ilişkilidir. YZ eğitimi alan hemşirelerin hazırbulunuşluk düzeylerinin daha yüksek olması, YZ'ye ilişkin yapılandırılmış eğitimlerin önemine işaret etmektedir. Hemşirelerin dijital yetkinliklerini, YZ öz-yeterliliklerini ve güvenli/etik YZ kullanım becerilerini geliştiren uygulamalı hizmet içi eğitim programlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Ameliyathane Hemşireliği, Dijital Dönüşüm, Hazır Bulunuşluk, Tıbbi Yapay Zeka, Yapay Zekâya Yönelik Tutum

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine the readiness levels of operating room nurses for medical artificial intelligence (AI) and to examine the relationship between readiness and digital literacy, attitudes towards AI, AI education, and technology experience.

Methods: The descriptive, relationship-seeking, and cross-sectional design research was conducted with 87 operating room nurses working in a university hospital in Istanbul. The data were collected using the Personal Information Form, Medical Artificial Intelligence Readiness Scale (MAIRS-MS), Digital Literacy Scale and General Attitude Scale Towards Artificial Intelligence. Descriptive statistics, parametric/non-parametric group comparisons, Pearson correlation analysis and multiple linear regression were used in the analysis of the data; multiple comparisons were corrected by the Benjamini-Hochberg method.

Results: The mean age of the participants was 34.84 ± 7.22 years, and only 19.5% had received AI training before. The MAIRS total score was 72.24 ± 18.25 , and the digital literacy total score was 110.05 ± 16.84 . A positive relationship was found between MAIRS and digital literacy ($r=0.583$; $p<0.001$) and a positive attitude towards AI ($r=0.401$; $p<0.001$). MAIRS scores of nurses who received AI training were found to be significantly higher than those of nurses who did not ($p<0.001$; $d=0.96$), and this difference remained significant after correction for multiple comparisons ($q=0.019$). MAIRS scores were found to be higher among those using an electronic recording system ($p=0.010$; $d=0.77$). Digital literacy ($p=0.029$; $d=0.52$) and positive AI attitudes ($p=0.004$; $d=0.64$) were higher among those with experience in advanced technology/minimally invasive surgery; however, these subgroup differences did not remain significant after correction for multiple comparisons. The multiple linear regression model explained 50.2% of the variance in the MAIRS score ($R^2=0.502$; adjusted $R^2=0.444$); digital literacy ($\beta=0.400$; $p<0.001$) and AI self-efficacy ($\beta=0.266$; $p=0.032$) were identified as independent positive predictors.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusion and Recommendations: Operating room nurses' readiness for medical AI is associated with digital literacy and positive attitudes toward AI. The finding that nurses who received AI training demonstrated higher levels of readiness underscores the importance of structured AI training. It is recommended that practical in-service training programs be developed to enhance nurses' digital competencies, AI self-efficacy, and skills for the safe and ethical use of AI.

Keywords: Operating Room Nursing, Digital Transformation, Readiness Profile, AI in Medicine, Attitudes toward AI

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1034

Hemşirelik Öğrencilerinde Etik Eğitiminin Bibliyometrik Analizi: Küresel Eğilimler ve Yükselen Temalar

Bibliometric Analysis of Ethics Education Among Nursing Students: Global Trends and Emerging Themes

Sevim Ulupınar¹, Hazal Özcan¹

¹*Istanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa* ²*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Amaç: Etik eğitimi, hemşirelik öğrencilerinin etik sorunları tanıma, etik duyarlılık ve karar verme becerilerini geliştirme ve profesyonel değerler doğrultusunda bakım sunmalarında önemli bir yere sahiptir. Hemşirelik öğrencilerinde etik eğitime yönelik araştırmalar artmasına rağmen, literatürün bilimsel gelişimini, kavramsal yapısını ve değişen araştırma eğilimlerini bütüncül olarak değerlendiren çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde etik eğitime ilişkin bilimsel üretimin yapısını, tematik yönelimlerini ve zaman içerisindeki gelişimini bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemektir.

Yöntem: Araştırma bibliyometrik analiz tasarımıyla yürütülmüştür. Veriler Web of Science ve Scopus veri tabanlarından 19 Mayıs 2026 tarihinde elde edilmiştir. Arama; etik, erdem etiği, bakım etiği, deontoloji, etik kodlar, etik ilkeler, etik ikilemler ve etik karar verme ile hemşirelik öğrencileri ve eğitim kavramlarını içeren anahtar kelimeler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İngilizce yayımlanan makaleler değerlendirilmiş ve zaman sınırlaması uygulanmamıştır. Veri seçimi iki bağımsız araştırmacı tarafından PRISMA doğrultusunda yürütülmüştür. Veriler R/RStudio ortamında Bibliometrix paketi kullanılarak birleştirilmiş; Biblioshiny aracılığıyla performans analizi, bilimsel haritalama, anahtar kelime birlikte görülmeye, tematik ve trend konu analizleri ile Lotka ve Bradford Yasası analizleri gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Yayınların 1989-2026 yılları arasında gerçekleştirildiği, 2017 sonrasında belirgin biçimde arttığı ve en yüksek yayın sayısına 2025 yılında ulaşıldığı belirlenmiştir. Alanın yıllık büyüme oranı %12,53'tür. En üretken yazar Leino-Kilpi H. olup yazar üretkenliği Lotka Yasası ile yüksek uyum göstermiştir ($R^2=0,9583$). Nursing Ethics ve Nurse Education Today, Bradford Yasası'na göre çekirdek dergilerdir ($R^2=0,9854$). Anahtar kelime analizi; eğitim-öğretim süreçleri, etik eğitimi ve etik yeterlilik, mesleki gelişim ile klinik uygulama ve bakım odaklı tematik kümeler ortaya koymuştur. Etik karar verme, profesyonel kimlik, yapay zeka ve simülasyon motor temalar arasında yer almıştır. Son yıllarda etik duyarlılık, ahlaki sıkıntı, profesyonel kimlik ve etik karar verme öne çıkarken, 2023-2025 döneminde yapay zeka ve akademik dürüstlük güncel araştırma konuları olarak belirlenmiştir. Erdem etiği, bakım etiği ve deontoloji ise sınırlı temsil edilmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinde etik eğitimi literatürü hızla gelişmekte ve geleneksel etik konulardan etik karar verme, profesyonel kimlik ve dijital etik alanlarına doğru genişlemektedir. Etik kuramlar, yapay zeka etiği, mahremiyet, veri güvenliği ve klinik etik yeterlilik gelecekte öncelikli araştırma alanları olarak ele alınmalıdır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, etik eğitimi, hemşirelik etiği, bibliyometrik analiz, etik karar verme

Abstract

Objective: Ethics education plays a crucial role in helping nursing students identify ethical issues, develop ethical sensitivity and decision-making skills, and provide care in accordance with professional values. Although research on ethics education for nursing students has increased, there are limited studies that comprehensively evaluate the scientific development, conceptual framework, and evolving research trends in the literature. The purpose of this study is to examine the structure, thematic orientations, and evolution over time of scientific output related to ethics education for nursing students using bibliometric analysis.

Method: The study was conducted using a bibliometric analysis design. Data were retrieved from the Web of Science and Scopus databases on May 19, 2026. The search was conducted using keywords related to ethics, virtue ethics, ethics of care, deontology, codes of ethics, ethical principles, ethical dilemmas, and ethical decision-making, as well as concepts related to nursing students and education. Articles published in English were evaluated, and no time restrictions were applied. Data selection was conducted by two independent researchers in accordance with PRISMA guidelines. The data were merged using the Bibliometrix package in the R/RStudio environment; performance analysis, scientific mapping, keyword co-occurrence, thematic and trend topic analyses, as well as Lotka and Bradford's Law analyses were performed using Biblioshiny.

Findings: It was determined that publications were produced between 1989 and 2026, with a marked increase after 2017 and the highest number of publications reached in 2025. The field's annual growth rate is 12.53%. The most productive author is Leino-Kilpi H., and author productivity showed a high degree of alignment with Lotka's Law ($R^2 = 0.9583$). Nursing Ethics and Nurse Education Today are core journals according to Bradford's Law ($R^2 = 0.9854$). Keyword analysis revealed thematic clusters focused on education and training processes, ethics education and ethical competence, professional development, and clinical practice and care. Ethical decision-making, professional identity, artificial intelligence, and simulation were among the core themes. While ethical sensitivity, moral distress, professional identity, and ethical decision-making have come to the fore in recent years, artificial intelligence and academic integrity have been identified as current research topics for the 2023–2025 period. Virtue ethics, care ethics, and deontology, however, were represented to a limited extent.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinde etik eğitimi literatürü hızla gelişmekte ve geleneksel etik konulardan etik karar verme, profesyonel kimlik ve dijital etik alanlarına doğru genişlemektedir. Etik kuramlar, yapay zeka etiği, mahremiyet, veri güvenliği ve klinik etik yeterlilik gelecekte öncelikli araştırma alanları olarak ele alınmalıdır.

Keywords: Nursing students, ethics education, nursing ethics, bibliometric analysis, ethical decision-making

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1035

Hemşirelik Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Görüşleri ile Gelecek Kaygıları Arasındaki İlişki

The Relationship between Nursing Students' Views on Artificial Intelligence and Their Future Anxieties

Figen Çalışkan¹, Azra Yağmur Parti¹, Okan Karakaya¹

¹Trakya Üniversitesi

Amaç: Yapay zeka teknolojileri, hem yenilikçi fırsatlar hem de mesleki belirsizlikler sunarak hemşirelik eğitimi ve uygulamasını dönüştürmektedir. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin yapay zekaya yönelik görüşleri ile gelecek kaygıları arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı, ilişki arayıcı ve kesitsel bir tasarım kullanılmıştır. Çalışma, Şubat ve Nisan 2026 tarihleri arasında bir devlet üniversitesinde kayıtlı 261 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar, tabakalı rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. Veriler, tanımlayıcı Bilgi Formu, Yapay Zeka Ölçeği ve Üniversite Öğrencileri için Gelecek Kaygısı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ve Spearman korelasyon analizi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin tamamına yakını (% 96,9) yapay zeka uygulamalarını kullandıklarını bildirmişlerdir. Öğrencilerin yapay zeka ile orta-yüksek düzeyde etkileşimde bulundukları ve yapay zekanın yaygın etkisinin farkında oldukları belirlenmiştir. Yapay zekanın etkileşim ve yaygın etki boyutları ile gelecek kaygısının umutsuzluk boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir negatif korelasyon bulunmuştur (sırasıyla; $r_s = -0,259$, $p = 0,000$; $r_s = -0,139$, $p = 0,024$). Buna karşılık, yapay zeka ile ilgili kaygı ile hem gelecek korkusu hem de genel gelecek kaygısı puanları arasında anlamlı bir pozitif korelasyon tespit edilmiştir (sırasıyla; $r_s = 0,206$, $p = 0,001$; $r_s = 0,203$, $p = 0,001$).

Sonuç ve Öneriler: Yapay zeka ile yüksek düzeyde etkileşim, hemşirelik öğrencilerinin geleceğe dair umutsuzluk duygularını azaltırken, yapay zeka teknolojileriyle ilgili artan kaygı, geleceğe dair korkularını önemli ölçüde artırmaktadır. Kaygıyı yönetmek için, yapay zeka etiği, klinik karar verme ve hasta veri güvenliğinin hemşirelik müfredatına entegre edilmesi önerilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, Gelecek kaygısı, Kaygı, Yapay zeka

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

Aim: Artificial intelligence technologies are transforming nursing education and practice by presenting both innovative opportunities and professional uncertainties. This study aimed to determine the relationship between nursing students' views on artificial intelligence and their future anxieties.

Methods: A descriptive, correlational, and cross-sectional design was used. The study was conducted with 261 nursing students enrolled at a state university between February and April 2026. Participants were selected using stratified random sampling. Data were collected using an Information Form, the Artificial Intelligence Scale, and the Future Anxiety Scale in University Students. Data were analyzed using descriptive statistics and Spearman's correlation analysis.

Results: Almost all students (96.9%) reported using artificial intelligence applications. It has been established that students engage with artificial intelligence at a moderate-to-high level and are aware of its widespread impact. A statistically significant negative correlation was found between the interaction and diffuse effect subscales of artificial intelligence and the despair of the future subscale of the future anxiety scale (respectively: $r_s = -0.259$, $p = 0.000$; $r_s = -0.139$, $p = 0.024$). In contrast, a significant positive correlation was found between anxiety related to artificial intelligence and both future fear and general future anxiety scores (respectively: $r_s = 0.206$, $p = 0.001$; $r_s = 0.203$, $p = 0.001$).

Conclusions: While high levels of interaction with artificial intelligence reduce nursing students' feelings of despair about the future, increasing anxiety regarding artificial intelligence technologies significantly heightens their fears about the future. To manage this anxiety, it is recommended that artificial intelligence ethics, clinical decision-making, and patient data security be integrated into the nursing curriculum.

Keywords: Nursing student, Future anxiety, Anxiety, Artificial intelligence

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1036

Hemşirelik Öğrencilerinde Nomofobi, Siber Aylaklık ve Başarı Hedefi Yönelimleri: Kesitsel Bir Çalışma

Nomophobia, Cyberloafing, and Achievement Goal Orientations among Nursing Students: A Cross-Sectional Study

Figen Çalışkan¹, Selda Öztürk Kaygan¹

¹Trakya Üniversitesi

Amaç: Hemşirelik eğitiminde dijital teknolojilerin kullanımının artması, öğrencilerin nomofobi ve siber aylaklık davranışları ile akademik yönelimleri arasındaki ilişkilerin incelenmesini önemli hâle getirmiştir. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinde nomofobi, siber aylaklık davranışları ve başarı hedefi yönelimleri arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu kesitsel korelasyonel çalışmaya, bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 262 hemşirelik öğrencisi dâhil edilmiştir. Veriler, 16 Şubat–6 Mart 2026 tarihleri arasında Bilgi Formu, Nomofobi Anketi, Siber Aylaklık Ölçeği ve Gözden Geçirilmiş 2×2 Başarı Hedefi Yönelimi Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi ve dört çoklu doğrusal regresyon modeli kullanılmıştır. Toplam puan analizleri birincil, alt ölçekler arasındaki korelasyon analizleri ise keşifsel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin ortalama nomofobi puanı $86,0 \pm 26,3$, ortalama siber aylaklık puanı ise $2,7 \pm 0,7$ olarak belirlenmiştir. Nomofobi ile siber aylaklık arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Toplam nomofobi puanı ile performans kaçınma yönelimi arasında zayıf düzeyde pozitif korelasyon bulunurken, toplam siber aylaklık puanı ile başarı hedefi yönelimlerinin hiçbirisi arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır. Keşifsel alt ölçek analizlerinde, Holm düzeltmesi sonrasında yalnızca oyun/kumar odaklı siber aylaklık ile öğrenme yaklaşımı yönelimi arasındaki negatif ilişki anlamlılığını korumuştur ($r = -0,252$). Çoklu doğrusal regresyon analizlerinde, toplam nomofobi ve toplam siber aylaklık puanlarının dört başarı hedefi yöneliminin hiçbirini bağımsız olarak yordamadığı belirlenmiştir. Günlük internet kullanım süresi ise başarı hedefi yönelimleriyle nomofobi ve siber aylaklığa kıyasla daha tutarlı ilişkiler göstermiştir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencilerinde nomofobi ve siber aylaklık arasında anlamlı bir ilişki bulunmasına rağmen, bu değişkenlerin başarı hedefi yönelimleriyle ilişkileri sınırlı kalmıştır. Günlük internet kullanım süresi, başarı hedefi yönelimleriyle daha tutarlı ilişkiler göstermiştir. Bu bulgular, öğrencilerin akademik yönelimlerinin değerlendirilmesinde dijital teknoloji kullanımının yalnızca niteliğinin değil, kullanım süresinin de dikkate alınması gerektiğini düşündürmektedir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Hemşirelik öğrencilerinin dijital teknoloji kullanım süreleri ve kullanım amaçlarının akademik yönelimlerle ilişkisi farklı üniversiteleri kapsayan çok merkezli ve boylamsal çalışmalarla incelenmelidir. Ayrıca, dijital teknoloji kullanımına yönelik farkındalık çalışmalarının öğrencilerin öğrenme süreçleri ve akademik yönelimleri üzerindeki etkileri araştırılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Başarı yönelimi, Siber aylaklık, nomofobi, Hemşire öğrencisi

Abstract

Aim: The increasing use of digital technologies in nursing education has raised interest in the relationships between students' nomophobia, cyberloafing behaviors, and achievement goal orientations. This study aimed to examine the relationships among nomophobia, cyberloafing behaviors, and achievement goal orientations in nursing students.

Methods: This cross-sectional correlational study included 262 nursing students enrolled at a public university. Data were collected between February 16 and March 6, 2026, using an Information Form, the Nomophobia Questionnaire, the Cyberloafing Scale, and the Revised 2×2 Achievement Goal Orientation Scale. Descriptive statistics, Pearson correlation analyses, and four multiple linear regression models were performed. Analyses of total scores were considered primary, whereas correlations among subscales were evaluated exploratory.

Results: The mean nomophobia score was 86.0 ± 26.3 , and the mean cyberloafing score was 2.7 ± 0.7 . Nomophobia was significantly and positively correlated with cyberloafing. Total nomophobia showed a weak positive correlation with performance-avoidance orientation, whereas total cyberloafing was not significantly correlated with any achievement goal orientation. In the exploratory subscale analyses, only the negative association between game/gambling-oriented cyberloafing and learning-approach orientation remained significant after Holm correction ($r = -0.252$). In the adjusted multiple linear regression analyses, neither total nomophobia nor total cyberloafing was independently associated with any of the four achievement goal orientations. Daily internet use was more consistently associated with achievement goal orientations than either nomophobia or cyberloafing.

Conclusion: Although nomophobia and cyberloafing were significantly associated with each other among nursing students, their relationships with achievement goal orientations were limited. Daily internet use showed more consistent associations with achievement goal orientations than nomophobia and cyberloafing. Future multicenter and longitudinal studies should examine the relationships between the duration and purposes of digital technology use and achievement goal orientations among nursing students. Further research should also investigate whether digital technology awareness interventions influence students' learning processes and achievement goal orientations.

Keywords: Achievement goal orientation, Cyberloafing, Nomophobia, Nursing student

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1037

Yeterliğe Dayalı Hemşirelik Eğitiminde Güncel Eğilimler: Bir Bibliyometrik Haritalama Analizi (2021–2025)

Mapping the Contemporary Landscape of Competency-Based Nursing Education: A Bibliometric Analysis (2021–2025)

Emine ŞENYUVA¹, Sevim AKGÖZ ÇOLAK², Nazik YALNIZ³

¹*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi* ²*Esenyurt Necmi Kadioğlu Devlet Hastanesi* ³*Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi*

Giriş: Öğrencilere temel mesleki yeterliklerin kazandırılmasına odaklanan yeterliğe dayalı hemşirelik eğitimi, günümüzde yaşanan ve gelecekte öngörülen değişme ve gelişmeler kapsamında hemşirelerin rol ve sorumluluklarındaki dönüşüm açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Amaç: 2021–2025 yılları arasında yayımlanan yeterliğe dayalı hemşirelik eğitimi araştırmalarının güncel görünümünü; bilimsel üretim, iş birliği, entelektüel yapı ve tematik odaklanma açısından haritalamaktır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmada veri analiz için bibliyometrik haritalama analizi kullanılmıştır. Web of Science Core Collection veri tabanında bir arama stratejisi kullanılarak 2021–2025 yılları arasında indekslenen toplam 822 yayın analize dahil edilmiş, tarama tarihi 28 Eylül 2025'te sonlandırılmıştır. Performans analizi ile yayın üretimi ve öne çıkan katkı sağlayıcılar incelenmiş; ortak yazarlık analizi yazar ve ülke düzeyindeki iş birliklerini değerlendirmek, kaynak ortak atıf analizi araştırma alanının entelektüel temellerini ortaya koymak, bibliyografik eşleşme analizi ortak referans yapılarını belirlemek ve anahtar kelime analizi ise kavramsal odaklanmayı ortaya koymak amacıyla kullanılmıştır. Ağ analizleri VOSviewer kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Yayın etkinliğinin, araştırma döneminin ilerleyen yıllarına göre giderek artmakta olduğu, 2021 yılında %16.7 (n=156) iken, 2024 yılında %25.6 (n=234) ile en yüksek artışa ulaşıldığı görülmüştür. Yazar ve ülke iş birliği ağlarında birden fazla küme ve bağlantı düzeylerinde belirgin farklılıklar görülmüştür. Amerika Birleşik Devletleri, Güney Kore ve İspanya öne çıkan katkı sağlayıcı ülkeler arasında yer almıştır. Nurse Education Today, Nurse Education in Practice ve Journal of Nursing Education, dergi ortak atıf yapısında öne çıkan dergiler olmuştur. En sık kullanılan anahtar kelimeler arasında hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri, simülasyon, hasta güvenliği ve klinik yeterlik yer almıştır.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç: Bibliyometrik analizin sonuçları, bu alanda yapılan çalışmaların güncel olmakla birlikte artış eğiliminde olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda uygulama odaklı tematik yoğunlaşma ve iş birlikleri gelişime açık alan olarak ön plana çıkmaktadır. Yeterliye dayalı hemşirelik eğitime yönelik bu artan ilginin, hemşirelik eğitiminde kanıta dayalı uygulamaların güçlendirilmesine, öğrencilerin bireysel ve mesleki yeterliklerinin geliştirilmesine ve sonuç olarak sağlık bakım hizmetlerinin kalitesinin sürekli iyileştirilmesine katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar kelimeler: Bibliyometrik analiz, yeterlik değerlendirmesi, yeterliye dayalı hemşirelik eğitimi, Klinik yeterlik, Simülasyon

Abstract

Aim: To map the contemporary landscape of competency-based nursing education research published between 2021 and 2025, focusing on scientific production, collaboration, intellectual structure, and thematic emphasis.

Methods: A descriptive bibliometric review integrating performance analysis and science-mapping techniques. English-language articles and reviews indexed in the Web of Science Core Collection between 2021 and 2025 were identified using a predefined search strategy. The screening date was finalized on September 28, 2025. A total of 822 publications were included. Performance analysis was used to examine publication output and prominent contributors. Co-authorship analysis assessed author- and country-level collaboration, source co-citation analysis examined intellectual foundations, bibliographic coupling identified shared reference structures, and keyword analysis characterised conceptual emphasis. Network analyses were conducted using VOSviewer.

Results: The publication activity was observed to increase progressively in the later years of the research period, reaching its highest increase in 2024 at 25.6% (n=234), compared to 16.7% (n=156) in 2021. Author and country collaboration networks showed multiple clusters and uneven connectivity. The United States, South Korea, and Spain were among the prominent contributing countries. Nurse Education Today, Nurse Education in Practice, and the Journal of Nursing Education were prominent in the journal co-citation structure. Frequently occurring keywords included nursing education, nursing students, simulation, patient safety, and clinical competence.

Conclusions: At the same time, practice-oriented thematic focus and collaborations emerge as areas with significant potential for development. This growing interest in competency-based nursing education is expected to contribute to strengthening evidence-based practices in nursing education, developing students' individual and professional competencies, and ultimately improving the quality of healthcare services.

Keywords: Bibliometric analysis, Competency assessment, Competency-based nursing education, Clinical competence, Simulation

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1038

Yapay Zekâ Çağında Hemşirelik Eğitiminde Ölçme ve Değerlendirmeyi Yeniden Tasarlamak: İnsan Merkezli ve Yeterliğe Dayalı Bir Yaklaşım

Redesigning Assessment and Evaluation in Nursing Education in the Age of Artificial Intelligence: A Human-Centered and Competency-Based Approach

Nazik YALNIZ¹, Emine ŞENYUVA²

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Üretken yapay zekâ (ÜYZ) ve büyük dil modellerinin yükseköğretimde yaygınlaşması, öğrencinin ortaya koyduğu ürünün ne ölçüde bireysel öğrenmeyi temsil ettiği, hangi yeterliklerin yapay zekâ desteğiyle ya da yapay zekâdan bağımsız olarak gösterilmesi gerektiği ve yüksek riskli değerlendirme kararlarında insan yargısının nasıl korunacağı sorularını gündeme getirmiştir. Bu sorular, klinik kararların hasta güvenliğiyle doğrudan ilişkili olduğu hemşirelik eğitiminde özel önem taşımaktadır. Bu geleneksel derleme, yapay zekânın hemşirelik eğitiminde ölçme ve değerlendirmeye sunduğu olanakları; otomatik madde üretimi, puanlama ve geri bildirim, öğrenme analitikleri, uyarlanabilir değerlendirme, simülasyon/OSCE ve çok modlu performans değerlendirmesi bağlamında eleştirel olarak sentezlemektedir. Güncel kanıtlar, yapay zekânın özellikle düşük riskli ve biçimlendirici değerlendirmelerde hız, çeşitlilik ve bireyselleştirilmiş geri bildirim sağlayabildiğini; buna karşın klinik muhakeme, etik karar verme, karmaşık performans ve yüksek riskli kararlar açısından doğruluk, geçerlik, adalet, şeffaflık ve veri güvenliği sorunlarının sürdüğünü göstermektedir. Bu nedenle değerlendirme tasarımının teknoloji merkezli değil, ölçülmek istenen yeterlik ve kararın risk düzeyi merkezli olması gerekmektedir. Derlemede, öğrencinin güvenlik açısından kritik temel yeterlikleri yapay zekâdan bağımsız olarak, yapay zekâ destekli mesleki görevleri ise eleştirel doğrulama, etik kullanım ve hesap verebilirlikle gösterebilmesini birlikte kanıtlamayı hedefleyen “çift kanıtlı yeterlik” ilkesi önerilmektedir. Bu doğrultuda hemşirelik eğitiminde insan merkezli ve yeterliğe dayalı yaklaşım, yapay zekâyı eğitiminin yerine geçen bağımsız bir değerlendirici olarak değil; programatik, çok kaynaklı ve insan denetimli değerlendirmeyi güçlendiren bir araç olarak konumlandırmayı gerektirir.

Anahtar kelimeler: hemşirelik eğitimi, ölçme ve değerlendirme, üretken yapay zekâ, yapay zekâ, yeterliğe dayalı eğitim

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Abstract

The widespread adoption of generative artificial intelligence (AI) and large language models in higher education has raised critical questions about the extent to which student outputs represent individual learning, which competencies should be demonstrated with or without AI support, and how to preserve human judgment in high-stakes assessment decisions. These questions are particularly importance in nursing education, where clinical decisions are directly linked to patient safety. This traditional narrative review critically synthesizes the opportunities that AI offers for assessment in nursing education across six domains: automatic item generation, scoring and feedback, learning analytics, adaptive assessment, simulation/OSCE, and multimodal performance assessment. Current evidence suggests that AI can enhance speed, diversity, and personalized feedback, particularly in low-risk and formative assessments. However, persistent challenges remain regarding accuracy, validity, fairness, transparency, and data security in relation to clinical reasoning, ethical decision-making, complex performance, and high-stakes decisions. Accordingly, assessment design should be driven not by technology but by the targeted competencies and the risk level of the decisions informed by assessment outcomes. This review proposes the principle of “dual evidence of competence,” which aims to demonstrate, in combination, that students can display safety-critical core competencies independently of AI, while AI-supported professional tasks are performed with critical verification, ethical use, and accountability. Accordingly, a human-centered, competence-based approach in nursing education positions AI not as an autonomous evaluator replacing educators, but as a tool that strengthens programmatic, multisource, and human-supervised assessment.

Keywords: nursing education, assessment and evaluation, generative artificial intelligence, artificial intelligence, competency-based education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1039

Öz, Akran ve Eğitici Değerlendirmesinin Hemşirelik Öğrencilerinin Hasta Eğitimi Uygulamalarına Etkisi: Karma Araştırma Tasarımı

Self-, Peer-, and Educator Assessment of Nursing Students' Patient Education Practices: A Mixed-Methods Study

Emine Şenyuva¹, Gönül Bodur¹, **Yağmur Şen¹**, Nil Küçük Yüceyurt¹, Pırıl Panayır Bohur¹, Sevim Ulupınar¹

¹*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa*

Amaç: Yapılandırılmış öz, akran ve eğitici değerlendirme sürecinde hemşirelik öğrencilerinin hasta eğitimi uygulamalarındaki değişimi incelemek ve öğrencilerin bu değerlendirme sürecine ilişkin deneyimlerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırma, açıklayıcı sıralı karma yöntem deseniyle 2025–2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul'daki bir devlet üniversitesinin hemşirelik fakültesinde yürütülmüştür. Nicel aşamaya Hemşirelikte Eğitim dersini alan 102 dördüncü sınıf öğrencisi katılmıştır. Veriler Öğrenci Bilgi Formu, Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeği ve dokuz ölçütlü Hasta Eğitimi Uygulama Becerisi Değerlendirme Formu ile toplanmıştır. Öğrencilerin hasta eğitimi performansları iki kez değerlendirilmiştir. Her değerlendirmede öğrencinin öz değerlendirmesine ek olarak, aynı performans iki akran ve bir eğitici tarafından aynı yapılandırılmış ölçütler kullanılarak değerlendirilmiştir. Nicel veriler parametrik olmayan karşılaştırma ve korelasyon analizleriyle incelenmiştir. Nitel aşamada toplam 11 öğrenciyle iki odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiş; ikinci görüşmede bilgi tekrarının belirginleşmesi üzerine ek görüşme yapılmamıştır. Nitel veriler tümevarımsal içerik analiziyle çözümlenmiştir.

Bulgular: Hasta Eğitimi Uygulama Ölçeği toplam puanı 172,24±20,61'den 197,15±12,57'ye yükselmiş; toplam puan ve tüm alt boyutlardaki artış istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,001$). İkinci değerlendirmede öz, iki akran ve eğitici değerlendirme puanlarının tamamının ilk değerlendirmeye göre anlamlı düzeyde yükseldiği belirlenmiştir (tümü $p<0,001$). Öz, iki akran ve eğitici değerlendirme puanları arasında her iki değerlendirmede de anlamlı farklılık saptanmıştır. Bununla birlikte, ikinci değerlendirmede öz değerlendirme ile iki akran değerlendirmesi arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Değerlendirme kaynakları arasında her iki değerlendirmede de pozitif ve anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Nitel analiz sonucunda “İçsel Bakış: Öz Değerlendirme”, “Yatay Bakış: Akran Değerlendirmesi”, “Uzman Bakış: Eğitici Değerlendirmesi” ve “Bütünleşik Öğrenme Döngüsü: Çok Kaynaklı Geribildirimden Sürekli Gelişime” olmak üzere dört ana tema belirlenmiştir. Öğrenciler, öz değerlendirmenin öz farkındalık ve özgüvenlerini; akran

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

değerlendirmenin farklı bakış açılarından öğrenme ve işbirliğini; eğitici değerlendirmenin ise daha önce fark etmedikleri gelişim alanlarını görmelerini desteklediğini belirtmiştir. Bununla birlikte, eğitici tarafından gözlenmenin bazı öğrencilerde değerlendirilme kaygısı oluşturduğu ifade edilmiştir.

Sonuç: Bulgular, yapılandırılmış öz, akran ve eğitici değerlendirmelerinin kullanıldığı süreçte öğrencilerin hasta eğitimi uygulamalarında gelişim gösterdiğini ve farklı değerlendirme kaynaklarının birbirini tamamlayan öğrenme fırsatları sunduğunu göstermektedir. Nitel bulgular, bu gelişim sürecini öz farkındalık, akrandan öğrenme, uzman geribildirimi ve sürekli gelişim deneyimleriyle açıklamaktadır. Hemşirelik eğitiminde çok kaynaklı değerlendirme süreçlerinin açık performans ölçütleri, değerlendirici hazırlığı, destekleyici geribildirim ortamı ve değerlendirme sonrasında yansıtma için yeterli zaman sağlanarak yapılandırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, Hasta eğitimi, Öz değerlendirme, Akran değerlendirmesi, Karma yöntem

Abstract

Aim: To examine changes in nursing students' patient education practices during a structured self-, peer-, and educator-assessment process and to explore students' experiences of this assessment process.

Methods: The study was conducted using an explanatory sequential mixed-methods design during the 2025–2026 academic year at the faculty of nursing of a public university in Istanbul, Türkiye. The quantitative phase included 102 fourth-year nursing students enrolled in the Nursing Education course. Data were collected using the Student Information Form, the Patient Education Implementation Scale, and the nine-criterion Patient Education Practice Skills Assessment Form. Students' patient education performances were assessed twice. At each assessment, in addition to the student's self-assessment, the same performance was evaluated by two peers and one educator using the same structured criteria. Quantitative data were analyzed using non-parametric comparison tests and correlation analyses. In the qualitative phase, two focus group interviews were conducted with a total of 11 students; no additional interviews were conducted after information redundancy became evident in the second interview. Qualitative data were analyzed using inductive content analysis.

Results: The mean total score on the Patient Education Implementation Scale increased from 172.24±20.61 to 197.15±12.57, and the increases in the total score and all subscale scores were statistically significant ($p<0.001$). In the second assessment, self-, two peer-, and educator-assessment scores were all significantly higher than in the first assessment (all $p<0.001$). Significant differences were found among self-, two peer-, and educator-assessment scores at both assessments. However, in the second assessment, the differences between self-assessment and the two peer

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

assessments were no longer statistically significant. Positive and significant correlations were identified among the assessment sources at both assessments. Qualitative analysis yielded four main themes: “Inner Perspective: Self-Assessment,” “Horizontal Perspective: Peer Assessment,” “Expert Perspective: Educator Assessment,” and “Integrated Learning Cycle: From Multisource Feedback to Continuous Development.” Students reported that self-assessment supported their self-awareness and self-confidence; peer assessment promoted learning from different perspectives and collaboration; and educator assessment helped them recognize areas for improvement that they had not previously identified. However, being observed by an educator was reported to create assessment-related anxiety for some students.

Conclusions: The findings indicate that students demonstrated improvement in their patient education practices during the structured self-, peer-, and educator-assessment process and that different assessment sources provided complementary learning opportunities. The qualitative findings explain this development through students’ experiences of self-awareness, peer learning, expert feedback, and continuous development. In nursing education, multisource assessment processes should be structured using explicit performance criteria, evaluator preparation, a supportive feedback environment, and sufficient time for reflection following assessment.

Keywords: Nursing education, Patient education, Self-assessment, Peer assessment, Mixed methods

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1040

Türkiye’de Hemşirelik Eğitimi Afetlere Ne Kadar Hazırıyor? Müfredat ve Öğrenci-Öğretim Elemanlarının Görüşlerinin Birlikte Değerlendirilmesi

How Well Does Nursing Education in Türkiye Prepare Students for Disasters? A Joint Evaluation of Curricula and the Views of Nursing Students And Faculty Members

Nil Küçük Yüceyurt¹, Yağmur ŞEN¹, Gönül BODUR¹, Emine ŞENYUVA¹

¹*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa*

Amaç: Araştırmada, Türkiye’de lisans düzeyinde hemşirelik eğitimi veren kurumların müfredatlarında afetle ilişkili derslerin yer alma durumunu incelemek; hemşirelik öğrencileri ve öğretim elemanlarının hemşirelik eğitiminin öğrencileri afetlere hazırlama durumuna ilişkin görüşlerini ve afete hazırlık algılarını belirlemek amaçlandı.

Yöntem: Araştırma, müfredat analizi ve tanımlayıcı araştırma olmak üzere iki aşamada yürütüldü. İlk aşamada, Türkiye’de hemşirelik lisans eğitimi veren kurumların web sayfaları incelendi ve müfredatına erişilebilen 138 kurumun 2022–2023 ve 2023–2024 eğitim-öğretim yıllarına ait müfredatları değerlendirildi. İncelemede “afet”, “afet yönetimi”, “afette ilk yardım”, “afet hemşireliği” ve “afete müdahale” gibi anahtar kelimeler kullanıldı. İkinci aşamada, afetle ilişkili ders bulunan 73 kurum arasından seçilen 20 kurumda öğrenim gören 783 hemşirelik öğrencisi ve görev yapan 110 öğretim elemanı araştırmaya katıldı. Veriler; Müfredat Analiz Formu, Öğrenci Bilgi Formu, Öğretim Elemanı Bilgi Formu ve Hemşirelerde Afete Hazırlık Algısı Ölçeği ile Kasım 2023–Mart 2024 tarihleri arasında çevrimiçi toplandı. Veriler tanımlayıcı istatistikler ve uygun karşılaştırma testleriyle analiz edildi; $p < 0,05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Müfredatına erişilen 138 kurumun 73’ünde (%52,9) afetle ilişkili en az bir ders bulundu ve toplam 80 ders belirlendi. Derslerin %70,0’ı seçmeli, %85,0’ı yalnızca teorik nitelikteydi. Öğrencilerin %27,07’si, öğretim elemanlarının %44,5’i afetlerde hemşirelik uygulamalarına ilişkin eğitim aldığını belirtti. Hemşirelik lisans eğitiminin öğrencileri afetlere hazırladığını düşünenlerin oranı öğrencilerde %41,3, öğretim elemanlarında %10,0 olarak bulundu. Afete Hazırlık Algısı Ölçeği toplam puan ortalaması öğrencilerde $66,09 \pm 15,87$, öğretim elemanlarında $74,74 \pm 11,15$ idi. Afetle ilgili eğitim alan öğrenci ve öğretim elemanlarının ölçek puanları, eğitim almayanların puanlarından anlamlı düzeyde yüksekti (sırasıyla $71,29 \pm 12,36$ ’ya karşı $64,46 \pm 16,50$ ve $79,32 \pm 11,02$ ’ye karşı $71,06 \pm 9,88$; $p < 0,001$).

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuç ve Öneriler: Müfredatına erişilebilen kurumların %52,9’unda afetle ilişkili en az bir ders bulunmasına karşın, bu derslerin çoğunlukla seçmeli ve yalnızca teorik yürütülmesi, afet eğitiminin hemşirelik lisans programlarında tüm öğrencileri kapsayacak biçimde yapılandırılmadığını göstermektedir. Öğrenci ve özellikle öğretim elemanı görüşleri, lisans eğitiminin öğrencileri afetlere hazırlama kapasitesinin güçlendirilmesi gereksinimine işaret etmektedir. Afet hemşireliği eğitiminin lisans programlarında sistematik biçimde yapılandırılması; teorik eğitimin simülasyon, beceri uygulamaları ve afet tatbikatlarıyla desteklenmesi ve öğrencilerin afete hazırlık düzeylerinin düzenli olarak değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet hemşireliği, afete hazırlık, hemşirelik eğitimi, müfredat, hemşirelik öğrencisi

Abstract

Aim: This study aimed to examine the extent to which disaster-related courses are included in the curricula of institutions providing undergraduate nursing education in Türkiye and to determine nursing students’ and faculty members’ views on how well nursing education prepares students for disasters, as well as their perceptions of disaster preparedness.

Method: The study was conducted in two stages: curriculum analysis and a descriptive study. In the first stage, the websites of institutions providing undergraduate nursing education in Türkiye were reviewed, and the 2022–2023 and 2023–2024 curricula of 138 institutions whose curricula were accessible were evaluated. The review used keywords such as “disaster,” “disaster management,” “first aid in disasters,” “disaster nursing,” and “disaster response.” In the second stage, 783 nursing students and 110 faculty members from 20 institutions selected from among the 73 institutions offering disaster-related courses participated in the study. Data were collected online between November 2023 and March 2024 using the Curriculum Analysis Form, Student Information Form, Faculty Member Information Form, and the Nurses’ Perception of Disaster Preparedness Scale. Data were analyzed using descriptive statistics and appropriate comparative tests, with statistical significance set at $p < 0.05$.

Results: At least one disaster-related course was identified in 73 of the 138 institutions whose curricula were accessible (52.9%), and a total of 80 courses were identified. Of these courses, 70.0% were elective and 85.0% were delivered exclusively in a theoretical format. Among the participants, 27.07% of nursing students and 44.5% of faculty members reported having received education on nursing practices in disasters. The proportion of participants who believed that undergraduate nursing education adequately prepares students for disasters was 41.3% among students and 10.0% among faculty members. The mean total score on the Nurses’ Perception of Disaster Preparedness Scale was 66.09 ± 15.87 for students and 74.74 ± 11.15 for faculty members. Students and faculty members who had received disaster-related education had significantly higher

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

scale scores than those who had not (71.29 ± 12.36 vs. 64.46 ± 16.50 and 79.32 ± 11.02 vs. 71.06 ± 9.88 , respectively; $p < 0.001$).

Conclusion and Recommendations: Although at least one disaster-related course was available in 52.9% of the institutions whose curricula were accessible, the predominance of elective and exclusively theoretical courses suggests that disaster education is not structured to reach all undergraduate nursing students. The views of students, and particularly those of faculty members, indicate a need to strengthen the capacity of undergraduate nursing education to prepare students for disasters. It is recommended that disaster nursing education be systematically integrated into undergraduate nursing curricula, that theoretical instruction be supported by simulation, skills-based practice, and disaster drills, and that students' disaster preparedness be regularly assessed throughout the program.

Keywords: Disaster nursing, disaster preparedness, nursing education, curriculum, nursing students

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1041

Klinik Uygulama Yapan Hemşirelik Öğrencilerinde Akran Desteği ile Klinik Öğretimde Yaşanan Etik Sorunlar Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

The Relationship Between Peer Support and Ethical Problems Experienced During Clinical Teaching Among Nursing Students in Clinical Practice

Nil Küçük Yüceyurt¹, Yasemin Özhanlı¹

¹*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi* ²*Kocaeli
Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Amaç: Bu araştırma, klinik uygulama yapan hemşirelik öğrencilerinin algıladıkları akran desteği düzeyleri ile klinik öğretim sırasında yaşadıkları etik sorunlar arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı nitelikte kesitsel olarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini klinik uygulama deneyimi bulunan 223 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Akran Desteği Ölçeği ve Hemşirelikte Klinik Öğretimde Etik Sorunlar Ölçeği kullanılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler, Cronbach alfa, Shapiro–Wilk testi ve Spearman korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması $21,28 \pm 2,25$ yıl olup %37,7’si ikinci, %32,7’si üçüncü ve %29,1’i dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir. Akran Desteği Ölçeği toplam puan ortalaması $42,06 \pm 11,22$ ve Cronbach alfa katsayısı 0,94 olarak bulunmuştur. Hemşirelikte Klinik Öğretimde Etik Sorunlar Ölçeği toplam puan ortalaması $204,59 \pm 25,12$ ve Cronbach alfa katsayısı 0,95’tir. Akran Desteği Ölçeği toplam puanı ile Klinik Öğretimde Etik Sorunlar Ölçeği toplam puanı arasında pozitif yönde, düşük-orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır (Spearman $\rho = 0,301$; $p < 0,001$; $n = 188$). Akran desteği ile Klinik Eğitimci alt boyutu arasında zayıf düzeyde ($\rho = 0,173$; $p = 0,014$), Sağlık Profesyoneli alt boyutu arasında ise düşük-orta düzeyde ($\rho = 0,328$; $p < 0,001$) pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Bulgular, hemşirelik öğrencilerinin algıladıkları akran desteği ile klinik öğretimde yaşanan etik sorunlara ilişkin puanları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Klinik uygulama ortamlarında öğrencilerin akranlarıyla bilgi paylaşımını,

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

duygusal desteği ve problem çözme süreçlerini destekleyen yapılandırılmış akran destek uygulamalarının geliştirilmesi; etik sorunların ele alınmasına yönelik rehberlik ve yansıtıcı öğrenme etkinliklerinin klinik öğretim süreçlerine entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, akran desteği, klinik öğretim, etik, hemşirelik eğitimi

Abstract

Aim: This study aimed to examine the relationship between perceived peer support and ethical problems experienced during clinical teaching among nursing students undertaking clinical practice.

Methods: This descriptive, correlational, cross-sectional study included 223 nursing students with clinical practice experience. Data were collected using a Personal Information Form, the Peer Support Scale, and the Ethical Problems in Clinical Teaching in Nursing Scale. Data were analyzed using descriptive statistics, Cronbach's alpha, the Shapiro-Wilk test, and Spearman's correlation analysis. Statistical significance was set at $p < 0.05$.

Results: The mean age of the students was 21.28 ± 2.25 years; 37.7% were second-year, 32.7% were third-year, and 29.1% were fourth-year students. The mean total score of the Peer Support Scale was 42.06 ± 11.22 , with a Cronbach's alpha coefficient of 0.94. The mean total score of the Ethical Problems in Clinical Teaching in Nursing Scale was 204.59 ± 25.12 , with a Cronbach's alpha coefficient of 0.95. A statistically significant, positive, low-to-moderate correlation was found between total peer support and total ethical problems in clinical teaching scores (Spearman's $\rho = 0.301$; $p < 0.001$; $n = 188$). Peer support was also positively correlated with the Clinical Educator subscale at a weak level ($\rho = 0.173$; $p = 0.014$) and with the Health Professional subscale at a low-to-moderate level ($\rho = 0.328$; $p < 0.001$).

Conclusion and Recommendations: The findings indicate a significant association between perceived peer support and ethical problems related to clinical teaching among nursing students. Structured peer-support practices that facilitate knowledge sharing, emotional support, and collaborative problem-solving, together with guidance and reflective learning activities addressing ethical issues, may be incorporated into clinical nursing education.

Keywords: Nursing students, peer support, clinical teaching, ethics, nursing education

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1043

Yaraticılığı Öğretmekten Yaraticılığı Yaşamaya: Hemşirelik Doktora Eğitiminde Yaraticılığı Geliştiren Bir Eylem Araştırması

From Teaching Creativity to Experiencing Creativity: An Action Research Study on Fostering Creativity in Doctoral Nursing Education

Sevim Ulupinar¹, Pırıl Panayır Bohur¹, Çisem Küpçü Tuncer¹, Serap Ünal¹, Saadet Meriç¹, Ayşenur Uğur Aydemir¹

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

³Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. Siyami Ersek Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi

⁴İstanbul Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü İstanbul Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü

⁵Tekirdağ Devlet Hastanesi, Acil Tıp Bölümü

⁶Bahçeşehir Üniversite Hastanesi Medical Park Göztepe- Günöbirlik Cerrahi Servisi

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelik doktora eğitiminde yaratıcı düşünme stratejilerinin deneyimlendiği öğrenme sürecini işbirlikçi eylem araştırması yaklaşımıyla incelemektir.

Yöntem: Araştırmanın türü nitel, işbirlikçi eylem araştırmasıdır. 2025–2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde “Hemşirelikte Yaraticılığı Geliştiren Öğrenme Stratejileri” dersine katılan beş hemşirelik doktora öğrencisiyle yürütölmüş, eğitimci süreçte araştırmacı-kolaylaştırıcı rolünü üstlenmiştir. Araştırma Kemmis, McTaggart ve Nixon’ın eylem araştırması yaklaşımı doğrultusunda planlama, eylem, gözlem ve yansıtma aşamalarında yapılandırılmıştır. Planlama aşamasında eğitimci öğrenme etkinliklerini yapılandırmış, öğrencileri uygulamalara hazırlamış ve süreç boyunca danışmanlık sağlamıştır. Eylem aşamasında SCAMPER, metafor, yaratıcı yazma ve tasarım odaklı düşünme gibi stratejiler öğrenciler tarafından bireysel olarak uygulanmıştır. Uygulamalar öz değerlendirme, akran değerlendirmesi ve eğitimci geribildirimiyle desteklenmiştir. Süreç sonunda bireysel çalışmalar bir araya getirilerek Genially aracılığıyla ortak bir dijital broşür oluşturulmuştur. Veriler öğrencilerin açık uçlu yansıtıcı değerlendirmelerinden elde edilmiş ve tümevarımsal içerik analiziyle incelenmiştir.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bulgular: Dört tema belirlenmiştir: (1) yaratıcılığa ilişkin algının yeniden yapılandırılması, (2) deneyimleyerek öğrenme, (3) kolaylaştırıcı ve güvenli öğrenme ortamı ve (4) yaratıcılığın geliştirilmesine yönelik öneriler. Öğrenciler yaratıcılığı doğuştan gelen bir özellikten çok geliştirilebilir bir düşünme süreci olarak yeniden anlamlandırmıştır. Yöntemlerin deneyimlenmesi ve hemşirelik uygulamalarıyla ilişkilendirilmesi öğrenmeyi desteklerken; özgün ürün oluşturma beklentisinin baskı yaratabildiği, düşünme için daha fazla zamana ve uygulama öncesi örneklerle gereksinim duyulduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bulgular, yaratıcılık odaklı deneyimsel öğrenme stratejilerinin öğrencilerin yaratıcı düşünmesini ve öğrenmeyi ortak bir ürüne dönüştürdüklerini göstermektedir. Yaratıcılığın geliştirilmesinde etkinliklerin planlanması için daha fazla düşünme süresi ayrılması ve daha fazla örneklerle modellenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, doktora eğitimi, yaratıcılık, yaratıcı düşünme, eylem araştırması

Abstract

Aim: The aim of this study was to examine the learning process in which creative thinking strategies are experienced in doctoral nursing education, utilizing a collaborative action research approach.

Method: This qualitative, collaborative action research study was conducted during the spring semester of the 2025–2026 academic year with five doctoral nursing students. The educator assumed the role of researcher-facilitator. The study was structured into planning, action, observation, and reflection phases, guided by Kemmis, McTaggart, and Nixon's framework. During the planning phase, the educator structured the learning activities, prepared students for implementation, and provided ongoing mentorship. In the action phase, students individually applied strategies such as SCAMPER, metaphors, creative writing, and design thinking. These activities were supported by self-assessment, peer assessment, and educator feedback. Ultimately, individual outputs were compiled to create a collaborative digital brochure using Genially. Data were collected from students' open-ended reflective evaluations and analyzed via inductive content analysis.

Findings: Four main themes emerged: (1) restructuring the perception of creativity, (2) experiential learning, (3) a facilitating and safe learning environment, and (4) recommendations for fostering creativity. Students reconceptualized creativity not merely as an innate trait, but as a cultivable thinking process. While experiencing these methods and relating them to nursing practices enhanced learning, the expectation of creating an original product sometimes induced pressure.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Consequently, students expressed a need for more allocated thinking time and modeled examples prior to practical application.

Conclusion: The findings demonstrate that creativity-oriented experiential learning strategies foster students' creative thinking and transform the educational process into a collaborative product. To further enhance creativity in nursing education, allocating more time for cognitive planning and providing comprehensive modeled examples are highly recommended.

Keywords: Nursing education, doctoral education, creativity, creative thinking, action research

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Bildiri No: 1044

5 E Modeliyle Yürütülen Şiddetsiz İletişim Eğitim Programının Hemşirelik Öğrencilerinin Empati ve Sorun Çözme Becerilerine Etkisi

The Effect of a Nonviolent Communication Training Program Conducted Using the 5E Model on the Empathy and Problem- Solving Skills of Nursing Students

Bahar Döner¹, Emine Akçin Şenyuva²

¹Emekli ²İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi,
Hemşirelikte Eğitim Anabilim Dalı

Amaç: Yapılandırmacı yaklaşım ve 5E Öğrenme Modeliyle yürütülen Şiddetsiz İletişim Eğitim Programının hemşirelik öğrencilerinin empati ve sorun çözme becerilerine etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. 2024-2025 eğitim öğretim yılında bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencilerinden (N:260), gönüllü olanlar arasından, G. Power-3.1.9.2” programı ile, %95 güven düzeyinde hesaplanarak belirlenen 78 öğrenci örnekleme oluşturmıştır. Veriler; Bilgi Formu I ve II, Şiddetsiz İletişim Bilgi Testi (ŞİBT), Sosyal Sorun Çözme Envanteri (SSÇE), Empatik Beceri Ölçeği – B Formu (EBÖB), Eğitim Değerlendirme Formu ile toplanmış, IBM SPSS Statistics 25.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmış; normal dağılım çarpıklık ve basıklık katsayıları ile değerlendirilmiştir. Grup içi karşılaştırmalarda bağımlı örneklem t testi, gruplar arası karşılaştırmalarda ise Ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Girişim ve kontrol grubundaki öğrencilerin çoğunluğunun kadın ve 18- 19 yaş aralığında olduğu ve tamamının daha önce Şiddetsiz İletişim ile ilgili eğitim almadığı belirlenmiştir. Eğitim öncesinde aile içi iletişime ve sorun çözme sürecine ilişkin bazı ifadelerde girişim grubunun puanları kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuş; ancak eğitim sonrasında bu farklılıkların ortadan kalktığı saptanmıştır. Duygu farkındalığına ilişkin değerlendirmelerde hem eğitim öncesi hem sonrası gruplar arasında anlamlı fark belirlenmemiştir. Girişim ve kontrol grubunun eğitim sonrası Şiddetsiz İletişim bilgi puanları arasında anlamlı ancak sınır değerinde bir fark bulunmuştur (p=0,050). Girişim ve kontrol grubunun eğitim sonrası Sorun Çözme Envanteri puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Empatik Beceri Ölçeği puanlarında her iki grupta eğitim sonrası istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Sonuçlar: Sonuçlar, hemşirelik eğitiminde etkili iletişim, sorun çözme ve empati becerilerine yönelik yapılandırmacı ve uygulama temelli eğitimlerin önemini ortaya koymaktadır. Öğrenci merkezli yöntemlerle (Yapılandırmacı öğrenme Modeli (5E), Vaka Temelli Öğrenme, Simülasyon ve Yansıtıcı Öğrenme) ve Şiddetsiz İletişim içerikli kurs/ atölye ve eğitimlerle ilgili becerilerin gelişmesi desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapılandırmacı Öğrenme Modeli, Şiddetsiz İletişim, Hemşirelik Öğrencileri, Empati, Sorun Çözme Becerileri, Hemşirelik Eğitimi

Abstract

Purpose: To examine the effect of a Nonviolent Communication Training Program -conducted using the constructivist approach and the 5E Learning Model- on the empathy and problem-solving skills of nursing students.

Method: This research is a randomized controlled experimental study. The sample consisted of 78 students -selected from among volunteers in the first-year class of a state university's nursing department (N:260) during the 2024-2025 academic year- with the sample size determined using the "G Power 3.1.9.2" program at a %95 confidence level. Data were collected using Information Forms I and II, the Nonviolent Communication Knowledge Test (NCKT), the Social Problem-Solving Inventory (SPSI), the Empathic Skill Scale- Form B (ESS-B), and the Training Evaluation Form; they were analyzed using the IBM SPSS Statistics 25.0 software package. In the data analysis, frequency, percentage, mean and standard deviation values were calculated and normal distribution was assessed using skewness and kurtosis coefficients. A paired- samples t-test was used for within-group comparisons, while a Chi-square test was used for between-group comparisons.

Findings: It was determined that the majority of students in both the intervention and control groups were female and aged 18-19 and that none had previously received training in Nonviolent Communication. Prior the training the intervention group scored significantly higher than the control group on certain statements regarding family communication and the problem-solving process; however, it was observed that these differences disappeared after the training. No significant differences were found between the groups regarding emotional awareness either before or after the training. A significant yet borderline difference was found between the post-training Nonviolent Communication knowledge scores of the intervention and control groups ($p=0.050$). No statistically significant difference was found between the post- training Problem Solving Inventory scores of the intervention and control groups. No statistically significant difference was found in the post-training Empathic Skill Scale scores for either group.

9. ULUSAL HEMŞİRELİK EĞİTİMİ KONGRESİ

Uluslararası Katılımlı

İnsan, Bakım ve Teknoloji Üçgeninde Hemşirelik Eğitiminin Geleceği

Conclusions: The results highlight the importance of constructivist and practice- based training in nursing education that focuses on effective communication, problem- solving and empathy skills. The development of these skills should be supported through student- centered methods -such as the Constructivist Learning Model (5E), Case- Based Learning, simulation and reflective learning- as well as courses, workshops and training programs incorporating Nonviolent Communication.

Keywords: Constructivist Learning Model, Nonviolent Communication, Nursing Students, Empathy, Problem- Solving Skills, Nursing Education